

Комисия за Защита на Личните Данни

**ИНФОРМАЦИОНЕН
БЮЛЕТИН**

Брой 3 (84), май 2020 г.

ТЕМИТЕ В БРОЯ

(бюлетинът отразява периода март и април 2020 г.)

СЪБИТИЯ И ИНИЦИАТИВИ	3
Европейската комисия публикува насоки за мобилните приложения, които подпомагат борбата с пандемията от COVID-19, във връзка със защитата на данните	3
Европейският комитет по защита на данните прие насоки относно обработването на лични данни в контекста на пандемията от COVID-19	4
Европейският комитет по защита на данните публикува изявление относно обработването на лични данни в контекста на пандемията от COVID-19	6
КЗЛД предприе необходимите мерки срещу разпространението на COVID-19 в съответствие със Закона за извънредното положение	9
Законосъобразност на обработването на лични данни от МВР чрез събиране на декларации от преминаващите през КПП граждани в областните градове на страната	10
КЗЛД публикува разяснение относно спазване на сроковете, дадени с указания в административни производства по жалби пред Комисията	11
Удължен е срокът за участие в обявления от КЗЛД конкурс за студенти	12
Комисията за защита на личните данни представи пред Народното събрание дейността си през 2019 година	14
КОНТРОЛНА ДЕЙНОСТ	19
РЕШЕНИЯ НА КЗЛД	20
СТАНОВИЩА НА КЗЛД	62

СЪБИТИЯ И ИНИЦИАТИВИ

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ ПУБЛИКУВА НОСОКИ ЗА МОБИЛНИТЕ ПРИЛОЖЕНИЯ, КОИТО ПОДПОМАГАТ БОРБАТА С ПАНДЕМИЯТА ОТ COVID-19, ВЪВ ВРЪЗКА СЪС ЗАЩИТАТА НА ДАННИТЕ

На 16 април 2020 г. Европейската комисия публикува свързани със защитата на данните насоки за разработването на нови мобилни приложения, които подпомагат борбата с коронавируса.

Пандемията от COVID-19 изправи пред безпрецедентно предизвикателство Европейския съюз, неговите държави членки и техните системи на здравеопазване, начин на живот, икономическа стабилност и ценности. Цифровите технологии и данни имат важна роля в борбата с кризата с COVID-19. В редица държави, както в ЕС, така и в останалите части на света,

национални или регионални органи или разработчици обявиха въвеждането на мобилни приложения, разполагащи с различни функции, които имат за цел да се съдейства на борбата с вируса. Безспорен е потенциалът на мобилните приложения за подпомогне на органите на общественото здравеопазване на национално ниво и на ниво ЕС при мониторинга и ограничаването на пандемията от COVID-19.

Разработването на такива приложения и използването им от гражданите може да има съществено въздействие върху лечението на вируса и да изиграят важна роля в стратегията за отмяна на противоепидемичните мерки, допълвайки други мерки като увеличаване на капацитета за тестване. Важно е обаче гражданите на ЕС да имат пълно доверие в подобни иновативни дигитални решения и да ги приемат без да се страхуват. За да се използва пълният потенциал на мобилните приложения за проследяване, е необходимо възможно най-голям процент от гражданите на ЕС да си служат с тях.

Насоките на ЕК за гарантиране на пълното спазване на стандартите за защита на данните при мобилни приложения за борба с пандемията нямат правнообвързващ характер. Те се отнасят само до доброволните мобилни приложения, които подпомагат борбата с пандемията от COVID-19 (т.е. които са изтеглени, инсталирани и използвани на доброволни начала от физически лица) и не обхващат мобилните приложения, имащи за цел изпълнение на изискванията за карантина (включително задължителните).

Правилата на ЕС за защита на личните данни (**Общият регламент относно защитата на данните и Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронните комуникации**) предоставят най-силните гаранции за доверие (доброволен подход, свеждане на данните до минимум, ограничение във времето), за да могат тези мобилни приложения да бъдат широко и правилно използвани. Ако тези стандарти се спазват, пълната ефективност и съответствие на приложенията могат да бъдат гарантирани. Целта на насоките на Европейската комисия е да се предложи нужната рамка, която гарантира, че личните данни на гражданите са защитени в достатъчна степен и че вмешателството при използването на тези мобилни приложения е ограничено.

Във връзка с използването на потенциала на технологиите едновременно със спазването на правилата за защита на данните като предпоставка за доверие на гражданите, заместник-председателят на Комисията по въпросите на ценностите и прозрачността Вера Йоурова заявява: „Това е първата глобална криза, при която можем да използваме пълноценно силата на технологиите, за да предложим ефикасни решения и да подпомогнем стратегиите за излизане от пандемията. Доверието на европейците ще бъде от ключово значение за успеха на мобилните приложения за проследяване.

Спазването на правилата на ЕС за защита на данните ще помогне да се гарантира, че правата ни относно неприкосновеността на личния живот и основните ни права ще бъдат защитени и че европейският подход ще бъде прозрачен и пропорционален.“

Комисарят по въпросите на правосъдието Дидие Рейндерс отбелязва: „Приложенията за мобилни телефони имат потенциала да допринесат реално за борбата с коронавируса, например помагайки на ползвателите да се самодиагностицират, действайки като безопасен канал за комуникация между лекарите и пациентите и предупреждавайки ползвателите, за които има опасност да се заразят с вируса, както и да ни помогнат при отмяната на противоепидемичните мерки. Същевременно обаче става въпрос за събирането на много чувствителни данни относно здравето на нашите граждани, които сме длъжни да защитаваме. Насоките подпомагат безопасното разработване на мобилни приложения и защитават личните данни на нашите граждани ни в съответствие със строгите правила на ЕС за защита на данните. Ще излезем от санитарната криза, като запазим основните ни права непокътнати.“

Насоките на европейската комисия са изготвени в консултация с Европейския комитет по защита на данните, който приветства инициативата на Комисията за разработване на общоевропейски и координиран подход, тъй като това ще помогне да се осигури еднакво ниво на защита на данните за всеки европейски гражданин, независимо къде живее той. Комитетът обърна специално внимание на използването на приложения за проследяване на контактите и функционалности за предупреждаване, тъй като трябва да се сведе до минимум намесата в личния живот, като същевременно се позволява обработването на данни с цел запазване на общественото здраве. Разработването на мобилните приложения трябва да се извършва по отговорен начин, като се документират с оценка на въздействието върху защитата на данните всички реализирани механизми, свързани с поверителност чрез проектиране и поверителност по подразбиране. Освен това изходният код следва да бъде публично достъпен за възможно най-широк контрол от научната общност. Европейският комитет по защита на данните категорично подкрепи предложението на Комисията за доброволно приемане на такива мобилни приложения - избор, който трябва да бъде направен от хората като знак за колективна отговорност.

Насоките на Европейската комисия за гарантиране на пълното спазване на стандартите за защита на данните при мобилни приложения за борба с пандемията от COVID-19 са публикувани **ТУК**.

ЕВРОПЕЙСКИЯТ КОМИТЕТ ПО ЗАЩИТА НА ДАННИТЕ ПРИЕ НАСОКИ ОТНОСНО ОБРАБОТВАНЕТО НА ЛИЧНИ ДАННИ В КОНТЕКСТА НА ПАНДЕМИЯТА ОТ COVID-19

На своето 23-то пленарно заседание, състояло се на 21 април 2020 г., Европейският комитет по защита на данните прие „**Насоки 03/2020 относно обработването на данни за здравословното състояние за целите на научните изследвания в контекста на пандемията от COVID-19**“ и „**Насоки 04/2020**“.

относно използването на данни за местоположението и инструменти за проследяване на контактите в контекста на пандемията от COVID-19“.

Насоките относно обработването на здравни данни за изследователски цели в контекста на пандемията COVID-19 имат за цел да хвърлят светлина върху най-належащите правни въпроси, свързани с използването на здравни данни, като правното основание за обработване, по-нататъшна обработване на здравни данни за целите на научните изследвания, прилагането на адекватни мерки

за защита и упражняването на правата на субекта на данните. В насоките се посочва, че Общият регламент относно защитата на данните (GDPR) съдържа няколко разпоредби за обработка на здравни данни за целите на научните изследвания, които се прилагат и в контекста на пандемията COVID-19. В допълнение, насоките са насочени към правни въпроси относно международните трансфери на данни, включващи здравни данни за изследователски цели, свързани с борбата срещу COVID-19, по-специално при липса на решение за адекватност или други подходящи мерки за защита.

Във връзка с приемането на насоките относно обработването на данни за здравословното състояние за целите на научните изследвания, председателят на Европейският комитет по защита на данните, Андреа Йелинек заяви: „В момента се полагат големи усилия за изследователска дейност в борбата срещу COVID-19. Изследователите се надяват да постигнат резултати възможно най-бързо. GDPR не застава на пътя на научните изследвания, а дава възможност за законното обработване на здравни данни в подкрепа на целта за намиране на ваксина или лечение на COVID-19”.

Насоките относно използването на данни за местоположението и инструменти за проследяване на контактите в контекста на пандемията от COVID-19 имат за цел да изяснят условията и принципите за пропорционално използване на данните за местоположението и инструментите за проследяване на контакти с две конкретни цели:

1. използване на данни за местоположение за подпомагане на реакцията на пандемията чрез моделиране на разпространението на вируса с цел оценка на общата ефективност на мерките за изолация.

2. използване на проследяване на контактите, което има за цел да бъдат уведомени хората, които може би са били в непосредствена близост до някой, който е потвърден като носител на вируса, с цел да се прекъсне веригата на разпространение възможно най-рано.

В насоките относно използването на данни за местоположението и инструменти за проследяване на контактите се подчертава, че както GDPR, така и Директивата за защита на личните данни в електронните комуникации, съдържат специфични разпоредби, позволяващи използването на анонимни или лични данни в подкрепа на публичните органи и други участници на национално и европейско ниво в техните усилия за наблюдение и ограничаване на разпространението на COVID-19. Общите принципи на ефективност, необходимост и пропорционалност трябва да ръководят всички мерки, приети от държавите-членки или институциите на ЕС, които включват обработване на лични данни в борбата с COVID-19. Като допълнение към насоките, Комитетът прие ръководство за мобилните приложения за проследяване на контактите. Целта на това ръководство, което не е изчерпателно, е да предостави общи насоки относно разработването и прилагането на мобилни приложения за проследяване на контакти, като се подчертава, че всяка оценка трябва да се извършва за всеки отделен случай. Европейският комитет по защита на данните подчертава позицията си, изразена в писмо до Европейската комисия на 14 април 2020 г., че използването на мобилни приложения за проследяване на контакти трябва да бъде доброволно и не трябва да се разчита на проследяване на отделни движения, а на информация за физическа близост на потребителите.

И двете групи насоки по изключение не са предоставяни за обществено обсъждане поради спешността на настоящата ситуация и необходимостта тези насоки да са достъпни по най-бързия възможен начин. Към момента са достъпни на английски език, предстои превеждането и публикуването им и на български език.

Насоките са публикувани на 22 април 2020 г. на [сайта на Европейският комитет по защита на данните](#), както и [сайта на КЗЛД](#).

ЕВРОПЕЙСКИЯТ КОМИТЕТ ПО ЗАЩИТА НА ДАННИТЕ ПУБЛИКУВА ИЗЯВЛЕНИЕ ОТНОСНО ОБРАБОТВАНЕТО НА ЛИЧНИ ДАННИ В КОНТЕКСТА НА ПАНДЕМИЯТА ОТ COVID-19

На 20 март 2020 г. Европейският комитет по защита на данните (ЕКЗД) публикува изявление относно защитата на личните данни при обработването им в условията на пандемията от COVID-19. В изявлението се подчертава, че борбата срещу заразните болести е в интерес на цялото човечество и е първостепенна цел на всички държави. Мерките срещу пандемията от COVID-19 следва да бъдат подкрепени по най-добрия възможен начин с използването на всички налични достижения в различните сфери на съвременния живот. Европейският комитет по защита на данните обръща внимание на обстоятелството, че дори в тези тежки и критични за целия свят времена, защитата на личните данни на хората следва да бъде гарантирана по най-добрия възможен начин.

В настоящия брой на бюлетина публикуваме пълният текст на изявлението:

Изявление относно обработването на лични данни в контекста на пандемията от COVID-19

Прието на 19 март 2020 г.

Европейският комитет по защита на данните прие следното изявление:

Правителства, публични и частни организации в цяла Европа предприемат мерки за ограничаване и смекчаване на пандемията от COVID-19. Това може да включва обработване на различни видове лични данни.

Правилата за защита на данните (като Общия регламент относно защитата на данните - ОРЗД) не възпрепятстват мерките, предприети в борбата с пандемията от коронавирус. Борбата срещу заразните болести е първостепенна цел, споделяна от всички нации и следователно трябва да бъде подкрепена по най-добрия възможен начин. В интерес на човечеството е да ограничи разпространението на болестите и да използва съвременни техники в борбата с бичовете, засягащи големи части на света. Европейският комитет по защита на данните (ЕКЗД) би искал да подчертае обаче, че дори в тези изключителни времена, администраторът и обработващият лични данни трябва да гарантират защитата на личните данни на субектите на данни. Поради това следва да се вземат предвид редица съображения, за да се гарантира законосъобразното обработване на лични данни и във всички случаи трябва да се припомни, че всяка мярка, предприета в този контекст, трябва да спазва общите принципи на правото и не трябва да бъде необратима. Спешността е правно условие, което може да легитимира ограниченията на свободите, при условие че те са пропорционални и ограничени в рамките на извънредния период.

1. Законосъобразност на обработването

ОРЗД е широкоспектърен законодателен акт, който урежда правилата, които се прилагат за обработването на лични данни в контекст като този, свързан с COVID-19. ОРЗД позволява на компетентните здравни органи и работодателите да обработват лични данни в контекста на епидемия, в съответствие с националното законодателство и в условията, определени в там. Например, когато обработването е необходимо поради причини от съществен обществен интерес в областта на общественото здраве. При тези обстоятелства не е необходимо да се разчита на съгласието на отделните лица.

1.1. По отношение на обработването на лични данни, включително специални категории данни от компетентните органи (напр. здравните органи), ЕКЗД счита, че членове 6 и 9 от ОРЗД дават възможност за обработване на лични данни, по-специално когато попада в обхвата на законовите правомощия на публичния орган, предвидени в националното законодателство и условията, залегнали в ОРЗД.

1.2. В контекста на трудовите правоотношения, обработването на лични данни може да е необходимо за спазването на правно задължение, което се прилага спрямо работодателя, като напр. задължения, свързани с осигуряването на здравословни и безопасни условия на труд или с обществен интерес, напр. контрол на заболявания и други заплахи за здравето. В ОРЗД се предвижда също законосъобразността на обработването на специални категории лични данни, напр. здравни данни, когато това е необходимо по съображения от обществен интерес (член 9, параграф 2, б. „и“) въз основа на правото на Съюза или националното законодателство или когато е необходимо да се защитят жизненоважните интереси на субекта на данните (член 9, параграф 2, б. „в“), тъй като съображение 46 изрично се отнася до контрола на епидемия.

1.3. По отношение на обработването на телекомуникационни данни, като напр. данни за местонахождението, трябва да се спазват и националните закони за прилагане на Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации. По принцип данните за местонахождението могат да се използват от оператора само когато са анонимни или със съгласието на субектите. Въпреки това, член 15 от Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации дава възможност на държавите членки да въведат законодателни мерки за защита на обществената сигурност. Това извънредно законодателство е възможно, при условие че представлява необходима, подходяща и пропорционална мярка в рамките на едно демократично общество. Тези мерки трябва да са в съответствие с Хартата на основните права на ЕС и Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи. Освен това, то подлежи на контрол от страна на Съда на Европейския съюз и на Европейския съд по правата на човека. В случай на извънредно положение, законодателството трябва да бъде строго ограничено до неговата продължителност.

2. Основни принципи, свързани с обработването на лични данни

Личните данни, които са необходими за постигане на преследваните цели, следва да се обработват за конкретни и изрични цели.

Освен това, субектите на данни следва да получават прозрачна информация за дейностите по обработване, които се извършват, и техните основни характеристики, включително периода на съхранение на събраните данни и целите на тяхното обработване. За тази цел предоставената информация следва да е лесно достъпна и на ясен и разбираем език.

Важно е да се приемат адекватни мерки за сигурност и политики за поверителност, които да гарантират, че личните данни не се разкриват на неоторизирани страни. Мерките, предприети за управление на текущата извънредна ситуация и основния процес на вземане на решения, следва да бъдат надлежно документирани.

3. Използване на данни за местоположението на мобилни устройства

• **Могат ли правителствата на държавите членки да използват лични данни, свързани с мобилните телефони на физически лица, в усилията си да осъществяват наблюдение, ограничение или смекчаване разпространението на COVID-19?**

В някои държави членки правителствата предвиждат използването на данни за местонахождението на мобилни устройства като възможен начин за наблюдение, ограничаване или

сметчане на разпространението на COVID-19. Това би означавало, например, възможността да се определи местонахождението на физически лица или да се изпращат съобщения относно общественото здраве до съответните лица по телефона или с текстово съобщение. **На първо място, публичните органи следва да се стремят да обработват данните за местонахождението по анонимизиран начин (т.е. данни, обобщени по такъв начин, че субектите на данни да не могат да бъдат повторно идентифицирани), който позволява да се използват за изготвяне на доклади относно концентрацията на мобилни устройства на определено място („картографиране“).**

Правилата за защита на личните данни не се прилагат за данни, които са анонимизирани по подходящ начин.

Когато е невъзможно да се обработват само анонимни данни, Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронните комуникации дава възможност на държавите членки да въведат законодателни мерки, гарантиращи обществената сигурност (член 15).

Ако бъдат въведени такива мерки, съответната държава членка е длъжна да установи **подходящи гаранции**, като напр. предоставяне на **право на съдебна защита** на абонати и потребители на електронни комуникационни услуги.

Прилага се и принципът на пропорционалност. Следва да се прилагат най-малко интрузивните решения, като се отчита конкретната цел, която трябва да се постигне. Инвазивните мерки, като напр. „проследяване“ на лица (т.е. обработването на данни за местонахождение за минал период, които не са анонимизирани), могат да се считат за пропорционални при изключителни обстоятелства и в зависимост от конкретните модалности на обработването. Въпреки това, те следва да бъдат обект на засилен контрол и предпазни мерки, за да се гарантира спазването на принципите за защита на данните (пропорционалност на мярката по отношение на продължителност и обхват, ограничено съхранение на данни и ограничение на целта).

4. Специфични насоки, свързани с трудовата заетост

• **Може ли работодателят да изисква от посетителите или служителите да предоставят конкретна здравна информация в контекста на COVID-19?**

От особено значение е прилагането на принципа на пропорционалност и на свеждане на данните до минимум. Работодаателят трябва да изисква здравна информация само дотолкова, доколкото националното законодателство го позволява.

• **Може ли работодателят да извършва медицински прегледи на служителите?**

Възможността работодателите да извършват медицински прегледи на служителите си като цяло зависи от уредбата в националните законодателства в областта на трудовата заетост или здравето и безопасността.

• **Може ли работодател да разкрие пред служителите или пред външни лица, че негов служител е заразен с COVID-19?**

Работодателите следва да информират служителите си за случаите на зараза с COVID-19 и да предприемат защитни мерки, но не следва да предоставят повече информация от необходимото. В случаите, когато е необходимо да се разкрие името на заразения с вируса служител(и) (напр., с цел превенция) и националното законодателство го позволява, той трябва да бъде информиран предварително и личното му достойнство и добро име трябва да бъдат защитени.

• **Каква информация, обработвана в контекста на COVID-19, може да бъде изисквана от работодателите?**

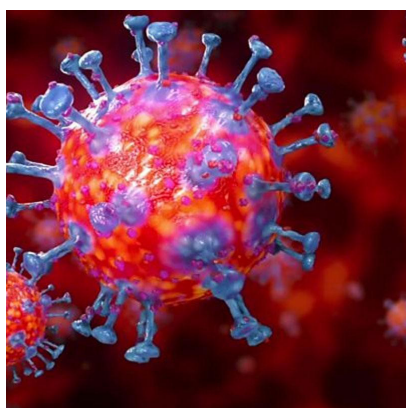
Работодателите могат да събират лична информация, за да изпълняват задълженията си и да организират работния процес в съответствие с разпоредбите на националното право.

КЗЛД ПРЕДПРИЕ НЕОБХОДИМИТЕ МЕРКИ СРЕЩУ РАЗПРОСТРАНЕНИЕТО НА COVID-19 В СЪОТВЕТСТВИЕ СЪС ЗАКОНА ЗА ИЗВЪНРЕДНОТО ПОЛОЖЕНИЕ

Във връзка с предприетите в национален мащаб мерки за противодействие и превенция на коронавирус COVID-19, както и препоръките на Националния оперативен щаб за коронавируса, отнасящи се до цялостната дейност и нормалното функциониране на администрациите, КЗЛД предприе редица технически и организационни мерки за защита на своите служители и на посетителите в сградата на институцията. Създаден бе кризисен щаб, който да следи информацията от Националния кризисен щаб и препоръките и разпорежданията на компетентните държавни органи.

На 13.03.2020 г. бяха обявени **първите мерки** на КЗЛД срещу разпространението на COVID-19. Въведени бяха ограничения в пропускателния контрол, като в сградата се допускаха служители и посетители, които нямат повишена телесна температура. Чрез съобщение на институционалния сайт бе обявено, че откритите заседания на КЗЛД ще се провеждат само с присъствието на участниците в съответните административни производства, без допускане на други външни лица. Напомнено бе, че присъствието на откритите заседания не е задължително за участниците в съответното административно производство. Преустановено бе участието на представители на КЗЛД в съдебни заседания и международни работни групи и инициативи, както и извършването на проверки на място. На гражданите бе препоръчано в периода на засилени противоепидемични мерки комуникацията с институцията да се осъществява доколкото е възможно неприсъствено, като се използват наличните за това средства.

Относно **неприсъствената комуникация на гражданите с институцията**, в няколко съобщения на своя сайт КЗЛД посочва възможностите за това, публикувани на сайта в раздела „Контакти“, където освен адреса и е-мейла на Комисията са предоставени телефони за консултации по прилагането на Регламент (ЕС) 2016/679 и на националното законодателство за защита на личните данни; за справки по постъпили жалби, сигнали и въпроси, за представители на медиите. Предоставена е и връзка към системата за сигурно електронно връчване, поддържана от Държавна агенция „Електронно управление“, която предоставя услуга за електронна препоръчана поща, електронен еквивалент на препоръчана поща с обратна разписка.

На 01.04.2020 г. председателят на КЗЛД издаде заповед, с която въвежда **нови, по-строги мерки** в организацията на работа в институцията, и с която да гарантира непрекъсваемост на административните услуги, взаимозаменяемост на служителите, спазване на физическа дистанция и предприемане на превантивни мерки **във връзка с очакваното увеличаване на случаите на заболели от COVID 19**. Временно бяха преустановени откритите заседания, за което са уведомени страните по административните производства по жалби пред КЗЛД. Започна провеждане на заседанията на КЗЛД при условията на чл. 12 от ПДКЗЛДНА, според който решение на комисията може да се вземе и неприсъствено, ако председателят и всички членове на комисията са съгласни с решението

и го подпишат. Административното обслужване на граждани и администратори (предимно под формата на консултации и искания за справки) започна да се извършва единствено по телефона за консултации и по електронен път. Срокът за изпълнение на разпорежданията от заповедта на председателя на КЗЛД от 01.04.2020 г. е до отмяна на обявеното извънредно положение.

ЗАКОНОСЪОБРАЗНОСТ НА ОБРАБОТВАНЕТО НА ЛИЧНИ ДАННИ ОТ МВР ЧРЕЗ СЪБИРАНЕ НА ДЕКЛАРАЦИИ ОТ ПРЕМИНАВАЩИТЕ ПРЕЗ КПП ГРАЖДАНИ В ОБЛАСТНИТЕ ГРАДОВЕ НА СТРАНАТА

В изпълнение на заповед на министъра на здравеопазването № РД-01-143/20.03.2020 г., съгласно която органите на МВР организират контролно-пропускателни пунктове (КПП) на входно-изходните пътища на областните центрове и извършват проверка на целта на пътуването на гражданите при преминаването през КПП, гражданите предоставят на компетентните органи декларация, в която се посочва целта на пътуването и която съдържа лични данни. Във връзка с множество отправени до КЗЛД запитвания по наложената от МВР извънредна мярка за контрол на придвижване на гражданите чрез събиране на декларации и с оглед високата обществена значимост, КЗЛД публикува на 25.03.2020 г. своя институционален сайт следното становище:

„Събирането от органите на МВР на декларации от преминаващите през КПП граждани в областните градове на страната, е временна мярка и касае ограничен кръг от лица, чиито данни се обработват.

В условията на обявеното на 13 март от Народното събрание на Република България извънредно положение на територията на цялата страна по повод на бързото и застрашаващо живота и здравето на населението разпространение на вируса (COVID -19) и на основание Закон за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с Решение на Народното събрание от 13 март 2020 г., в сила от 13.03.2020 г. до отмяна на извънредното положение (Обн. ДВ. бр. 28 от 24 март 2020 г.), следва да се отбележи, че:

1. Законодателството за защита на личните данни допуска възможността за ограничаване на обхвата на правата и свободите на гражданите при условията на чл. 23 от Регламент (ЕС) 2016/679;

2. В конкретния случай, наложената от МВР мярка е необходима и пропорционална с оглед гарантиране на:

- общественото здраве;
- предотвратяването на престъпления (каквото е деянието по чл. 355 от Наказателния кодекс), включително предпазването от и предотвратяването на заплахи за обществената сигурност, каквато несъмнено е заплахата от разпространението на вируса.

Гражданите следва да са спокойни, че възможността за ограничаване на техните права, в т.ч. и правото на защита на личните им данни, не води до тяхното нарушаване!

В тази връзка законодателството по никакъв начин не изключва задължението на МВР да обработва данните единствено за целите на Закон за мерките и действията по време на извънредното положение, както и да гарантира сигурността на обработването на личните данни, съдържащи се в декларациите, чрез прилагането на подходящи технически и организационни мерки!“

След публикуването на позицията на КЗЛД в подкрепа на законосъобразността на приложената извънредна мярка, зачестиха въпросите във връзка с предприетите от МВР технически и организационни мерки за защита на личните данни, съдържащи се в събираните декларации. В тази връзка на 03.04.2020 г. КЗЛД препоръча на МВР да публикува официално съобщение чрез своя институционален сайт за конкретно предприетите мерки за защита на данните в съответствие с изискванията на Регламент (ЕС) 2016/679, като същото би имало

и функция на уведомление до субектите на данни по смисъла на чл. 13 във връзка с чл. 12 от Регламента. С оглед спазване прогласения в чл. 5, пар. 1, б. „а“ от Регламент (ЕС) 2016/679 принцип за прозрачност, публикуването на подобно съобщение би отговорило на очакванията на обществеността за добросъвестното и законосъобразно обработване на личните данни в съответствие с приложимото законодателство, като същевременно ще потвърди надеждността на предприетите от органите на МВР действия.

На 04.04.2020 г. МВР публикува на своя сайт информация относно Заповед на министъра на вътрешните работи за регламентиране организацията за ежедневното събиране, транспортиране, подреждане, съхраняване и достъп до декларациите. В предоставената информация се посочва, че като проверяват целта на пътуването на гражданите, същевременно органите на МВР имат задачата за извършване на насрещни проверки във връзка с информацията, предоставена от регионалните здравни инспекции (РЗИ), т.е. обработването на личните данни от страна на органите на МВР е в рамките на законово установените им правомощия, с цел гарантиране на общественото здраве и предотвратяването на престъпления. Личните данни, съдържащи се в декларациите, са пропорционални на целта, за която се обработват.

В предоставената от МВР информация се посочва, че е регламентирана организацията за ежедневното събиране, транспортиране, подреждане, съхраняване и достъп до декларациите, като се опазва физическата цялост на документите и изискванията за персонална и документална сигурност. Прилагат се необходимите мерки за сигурността на личните данни срещу неразрешено или незаконосъобразно обработване и срещу случайна загуба, унищожаване или повреждане. Независимо, че по закон всички органи на МВР имат право да обработват лични данни, достъпът до декларациите е ограничен до определен кръг лица, при спазване на принципа необходимост да знае и конфиденциалност.

Събраните декларации се съхраняват за срока на противоепидемичните мерки, въведени със заповеди на министъра на здравеопазването, издадени на основание чл. 61, ал. 2 и чл. 63, ал. 1, 3, 5, 6 и 7 от Закона за здравето, а за тези декларации, които са доказателства във връзка с образувани административни или наказателни производства – до приключването им.

Всички мерки, които прилага МВР във връзка с декларациите, включително унищожаването, ще бъдат документирани, с оглед доказване спазване на задълженията на администратора.

КЗЛД ПУБЛИКУВА РАЗЯСНЕНИЕ ОТНОСНО СПАЗВАНЕ НА СРОКОВЕТЕ, ДАДЕНИ С УКАЗАНИЯ В АДМИНИСТРАТИВНИ ПРОИЗВОДСТВА ПО ЖАЛБИ ПРЕД КОМИСИЯТА

На 09.04.2020 г., чрез своя институционален сайт, Комисията за защита на личните данни уведоми страните в административните производства по жалби, че със Закона за изменение и допълнение на Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020 г. (ДВ, бр. 34 от 2020 г.) е отменен текстът, с който първоначално спряха да текат сроковете за изпълнение на указания, дадени от административен орган на страни или участници в производства.

В тази връзка КЗЛД информира, че страните в административните производства следва да се

съобразят със сроковете, поставени от комисията за изпълнение на нейни указания. Конкретните срокове са посочени в индивидуалната кореспонденция на КЗЛД със страните в съответните административни производства при спазване на правилата на Административнопроцесуалния кодекс.

Сроковете за изпълнение на указания на КЗЛД, дадени с писма, които са получени от адресатите им преди 13 март 2020 г. и този срок не е изтекъл преди посочената дата, продължават да текат, считано от 17 април 2020 г.

Сроковете за изпълнение на указания на КЗЛД с писма, получени от адресатите им в периода 13 март – 09 април 2020 г., които бяха спрени по силата на отменената разпоредба на Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020 г., започват да текат, считано от 17 април 2020 г.

В съобщението на КЗЛД се напомня, че с оглед спазване на противоепидемичните мерки в страната, предоставянето на становища и доказателства по жалби, както и отстраняване на нередовности е препоръчително да се осъществяват неприсъствено, по един от следните начини:

1. С писмо на адрес: гр. София 1592, бул. „Проф. Цветан Лазаров” № 2, Комисия за защита на личните данни.

2. По факс – 029153525.

3. По електронен път на имейла на КЗЛД (kzld@cpdp.bg). При подаване на жалба или предоставяне на становища и документи по административни производства по този начин, същите трябва да са оформени като електронен документ, подписан с квалифициран електронен подпис (не сканирани!).

4. Чрез **Системата за сигурно електронно връчване**, поддържана от Държавна агенция „Електронно управление”.

УДЪЛЖЕН Е СРОКЪТ ЗА УЧАСТИЕ В ОБЯВЕНИЯ ОТ КЗЛД КОНКУРС ЗА СТУДЕНТИ

Във връзка с усложнената епидемиологична обстановка в страната КЗЛД реши да **удължи срока за кандидатстване в студентския конкурс** за есе на тема **„Новите технологии и защита на личните данни – законодателство и практическо приложение“**. Удължаването на срока дава възможност за студентите, проявили интерес, да подготвят качествени разработки по темата на конкурса и да участват в рамките на новия срок. Всички останали условия за участие се запазват непроменени.

Припомняме, че на 28 януари, Деня за защита на личните данни, КЗЛД обяви своя поредна инициатива, чиято цел е получаване на обратна връзка от една конкретна целева група на нашето общество и включването ѝ в постоянния дебат за взаимодействието между новите технологии и защитата на личните данни. До участие в конкурса се допускат студенти в последната година (магистратура) от обучението във висше училище. Всички участници ще се включат в програмата „Посланик на AI“, част от проект „AI-Trans: Increasing AI Transparency Through Digital Alternative Learning of Privacy Training”, финансиран по програма „Еразъм+“.

С оглед гарантирането на равнопоставеност между участниците в конкурса, няма да се предоставят консултации, предварителни оценки и информация относно приложимостта на предложените теми и текстове.

Конкурсът се провежда в два етапа:

Първи етап – изпращане на есе до 24:00 ч. на 15 юни 2020 г. на мейл адрес konkurs@cpdp.bg.

Изискванията към есето са:

- Есето се подготвя на български език;
- Предоставя се резюме на английски език (Executive Summary in English) в рамките на половин машинописна страница, представящо основните идеи на кандидата;
- Есето трябва да представя аргументираното мнение на автора по темата;
- Трябва да са посочени всички използвани източници (Не се допуска плагиатство!);
- Обем на есето – от 5 до 10 страници по БДС (30 реда с 60 знака на ред, шрифт Times New Roman с големина на буквите 12 и разредка 1,5, като използваните фигури и графики не се включват в него).

Втори етап - презентация пред конкурсната комисия.

До този етап на конкурса ще бъдат допуснати 5-те най-добри есета. Презентацията се състои в:

- Изложение на в рамките на 10 минути с предварително подготвена презентация (до 6 слайда на Power Point) и изложение (до 2 страници);
- Готовност за отговаряне на въпроси на членовете на конкурсната комисия в рамките на 5 до 10 минути.

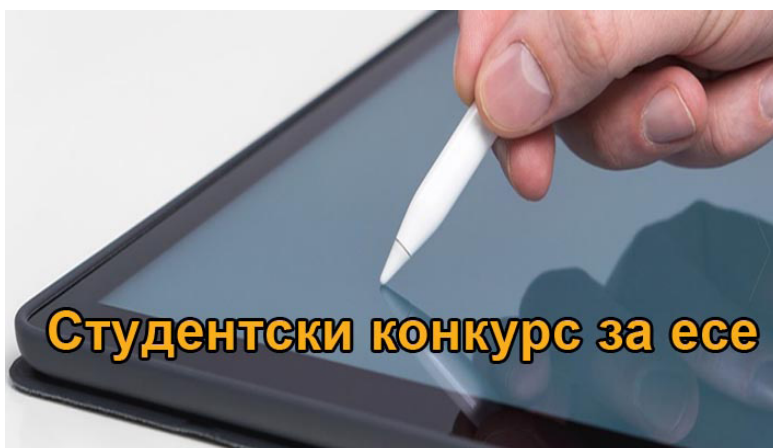
КЗЛД обявява следните награди за победителите в конкурса:

Първо място – парична награда в размер на 1 000 лв., платен едномесечен стаж в КЗЛД, смартфон;

Второ място – парична награда в размер на 700 лв., платен едномесечен стаж в КЗЛД, смартфон;

Трето място – парична награда в размер на 300 лв., платен едномесечен стаж в КЗЛД, смартфон;

Четвърто и пето място – смартфон.

Победителите ще бъдат наградени на официална церемония.

КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ ПРЕДСТАВИ ПРЕД НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ ДЕЙНОСТТА СИ ПРЕЗ 2019 ГОДИНА

На 31 март 2020 г. Комисията за защита на личните данни депозира в деловодството на Народното събрание Годишния отчет за дейността си през 2019 година. Отчетът се състои от 104 страници, обособени в 13 основни раздела. Депозирани са съгласно чл. 7, ал. 6 от Закона за защита на личните данни и обхваща периода от 01.01.2019 г. до 31.12.2019 г.

В Годишния отчет е предоставена информация по основните направления на дейност на КЗЛД през посочения период, като е поставен акцент върху задачите и правомощията на институцията в съответствие с новата европейска правна уредба в областта на защитата на личните данни. Специално внимание е отделено на продължаващата вече втора година информационно-разяснителна кампания в национален план по ключови аспекти на новата правна рамка. Представена е обобщена информация по въпроси, свързани с разглеждането на жалби и сигнали, запитвания на граждани и проведените консултации. Отчетени са контролната дейност, производствата по изразяване на становища и участие в съгласувателни процедури на нормативни актове, участието на КЗЛД в механизмите за съгласуваност и сътрудничество в рамките на Европейския комитет за защита на данните, международната дейност на КЗЛД, реализацията на проекти с национално и международно финансиране, партньорството с представители на медиите и информационно-образователна дейност. Неизменна част от годишния отчет е предоставянето на информация относно наблюдението за сигурността на данните съгласно Закона за електронните съобщения, както и отчет за изпълнение на изискванията по Закона за достъп до обществената информация. Предоставена е и информация за административния капацитет и финансовото състояние на институцията. Направен е анализ на степента на постигане на целите и приоритетите за 2019 г. и са дефинирани целите и приоритетите за 2020 г.

В отчета се посочва, че през изминалата 2019 г. КЗЛД се е справила с три особено значими предизвикателства – актуализиране на законовата и подзаконовата правна рамка в областта на защитата на личните данни в Република България, промяна във фокуса на контролната дейност и продължаването на практическото прилагане на новата правна рамка в областта на защитата на личните данни.

По отношение на изпълнението на приоритетите за 2019 г. се отчитат актуализирането на Закона за защита на личните данни и приемането на изцяло нов Правилник за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация. За 2019 г. КЗЛД отчита осъществяването на **широка информационно-разяснителна кампания** и популяризирането на достъпен език на основните положения на реформата в ЕС в областта на личните данни и новата национална правна рамка. **Популяризирана е дейността на Европейския комитет по защита на данните** - мисия, функция, задължения, ръководни принципи, насоки, препоръки, становища, решения, обществени консултации, информация за пленарни заседания и т.н. И през 2019 г. КЗЛД продължава да отстоява **постоянния си приоритет за пълноправното членство на България в Шенгенското пространство**. Направени са първи стъпки за реализация на **нов фокус на контролната дейност**. В изпълнение на приоритета за засилване на международното сътрудничество във връзка с изискванията на Регламент (ЕС) 2016/679 за „**обслужване на едно гише**“ в КЗЛД са подготвени вътрешни правила за организация на дейностите по разглеждане на случаи с трансграничен характер.

В Годишния отчет за 2019 г. е предоставена статистическа информация и е извършен анализ на **разглеждането на жалби на граждани и предоставянето на консултации на физически лица и администратори на лични данни**. Анализирани са специфични казуси от практиката на комисията във връзка със защита на правата на физическите лица и е представен е анализ на съдебната практика по обжалвани решения на КЗЛД.

Едно от правомощията на КЗЛД като част от осъществяването на цялостна контролна дейност в областта на защитата на личните данни е **разглеждането на жалби**, подадени от физически лица срещу АЛД и/или ОЛД за нарушения на правата им, предвидени в ЗЗЛД и Регламент (ЕС) 2016/679.

През 2019 г. с приемането на измененията и допълненията в ЗЗЛД и на нов Правилник за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация, както и с приемането на промени в Закона за съдебната власт и Административнопроцесуалния кодекс, бяха въведени изменения в националното законодателство на Република България, които както пряко, така и косвено влияят върху производството по разглеждане на жалби. Както и досега, в производствата за разглеждане на жалби от КЗЛД не се дължат такси и в тази връзка възможността за защита на правата, предвидени в ЗЗЛД и Регламент (ЕС) 2016/679, е достъпна за всяко физическо лице. Производството по жалба се развива по реда на АПК и е предвидено в чл. 38 от ЗЗЛД - приключва с административен акт на КЗЛД, който има характер на индивидуален административен акт, подлежащ на двуинстанционен съдебен контрол.

През 2019 г. КЗЛД е сезирана с над 1600 жалби, подадени от физически лица с твърдения за нарушения на правата им при обработване на личните данни. Забелязва се драстично повишаване на броя на постъпилите жалби през 2019 г., като за сравнение през 2018 г. КЗЛД е сезирана със 784 жалби, а за 2017 г. постъпилите жалби са били не повече от 480 броя.

Секторите на дейност на АЛД, срещу които най-често са постъпвали през 2019 г. жалби от физически лица са: държавни органи (820 жалби), видеонаблюдение (102 жалби), телекомуникации (78 жалби), медии (77 жалби), банки и кредитни институции (35 жалби), политически субекти (31 жалби), трудови и осигурителни услуги (26 жалби), застраховане (8 жалби), образование (7 жалби). Наблюдава се тенденция към драстично увеличаване на жалбите, подадени срещу държавни органи. (през 2019 г. – 820, през 2018 г. - по-малко от 50). Наблюдава се тенденция към увеличаване на броя на подадени жалби срещу медии (през 2019 г. – 77, през 2018 г. – 35, през 2017 г. – 12). Увеличение бележат и жалби срещу осъществявано видеонаблюдение. Телекомуникационният сектор остава сред водещите сектори на дейност, срещу които най-често постъпват оплаквания.

Преобладаващ е броят на нарушенията на чл. 6, §1 от ОРЗД – обработване на лични данни без правно основание, както и обработване на личните данни в нарушение на принципите по чл. 5, §1 от ОРЗД – „свеждане на данните до минимум“, „точност“, „ограничение на целите“. Констатирани са и нарушения, свързани със сигурността на данните и предприетите от администраторите технически и организационни мерки за защита на личните данни, както и такива, свързани с непроизнасяне по подадени от субекти на данни заявления за упражняване на права. В отчета са разгледани специфични казуси и практика на КЗЛД.

През 2019 г. по повод постъпили жалби са приложени следните корективни правомощия по чл. 58, §2 от Регламент (ЕС) 2016/679: официално предупреждение по буква „б“ (18 бр.), разпореждане по буква „в“ (3 бр.), разпореждане по буква „г“ (50 бр.), имуществени санкции/глоби по буква „и“ (73 бр.).

Размерът на наложените наказания от КЗЛД с постановените от нея за 2019 г. административни актове е в размер на над 1 000 000 лв. за установени 73 броя нарушения. Събраните през 2019 г. суми по постановени решения на КЗЛД са в размер на 211 929,07 лв., като от тях 32 679,07 лв. са събрани принудително от Национална агенция за приходите.

По отношение на **съдебната практика по оспорвани решения на КЗЛД** се отчита, че през 2019 г. по оспорване на издадени от КЗЛД решения по жалби са образувани общо 90 първоинстанционни съдебни дела, като 72 от тях - в Административен съд - София-град. През 2019 г. АССГ се е произнесъл с решения по 59 дела. С 45 съдебни решения са потвърдени оспорените административни актове на КЗЛД, с един съдебен акт решението на КЗЛД е частично отменено, отменени изцяло са 13 издадени от КЗЛД решения. С решения на първа инстанция по дела, разглеждани извън АССГ, през 2019 г. са потвърдени като правилни и законосъобразни още 13 постановени от КЗЛД решения.

През 2019 г. пред Върховния административен съд (ВАС) като касационна инстанция са образувани 32 дела. ВАС се е произнесъл с решения по 41 дела, като е потвърдил 26 решения на АССГ, с които е оставен в сила актът на КЗЛД. Отменил е 4 решения на АССГ за неотмяна на решение на КЗЛД и е оставил в сила постановените от КЗЛД решения. Потвърдени са 6 решения на АССГ, с които са отменени съответните решения на КЗЛД.

В Годишния отчет е предоставена статистика и обобщена информация по различни въпроси, имащи отношение към обработването и защитата на личните данни по **постъпили запитвания на граждани и предоставена информация и консултации по тях**. За 2019 г. КЗЛД отчита над 600 броя постъпили запитвания и посочва принципните въпроси или въпроси от обществен интерес, поставени на вниманието на Комисията – обработване на лични данни от банкови и небанкови финансови институции; обработване на лични данни в рамките на етажната собственост; обработване на лични данни от куриерски фирми; обработване на лични данни от „Български пощи“; необходимост за назначаване и изисквания за Длъжностно лице по защита на данните; въпроси относно отпадналото задължение за регистриране на администратори в КЗЛД. В отчета е направен анализ на постъпилите запитвания от граждани според предмета на запитванията.

По отношение на **контролната дейност** КЗЛД отчита и анализира извършените разследвания във връзка със защитата на личните данни по чл. 58, §1 и наложени мерки по чл. 58, §2 от Регламент (ЕС) 2016/679. Целта на разследванията е установяване на факти и обстоятелства, релевантни към съответния казус, като основанията и целите за обработване на данни, реда за обработване на данните, спазване на принципите на Регламент (ЕС) 2016/679, свързани с обработване на данните, както и съответствието на предприетите мерки за защита на личните данни по отношение на рисковете при обработване за правата и свободите на физическите лица.

През 2019 г. са назначени 949 разследвания, от които 156 проверки и 793 сигнали. През същия период са приключени 955 разследвания, в т.ч. назначени и неприключили през 2018 г., от които 134 проверки и 821 сигнали. От извършените общо 134 проверки, 61 са в резултат на постъпили сигнали за нарушени разпоредби на Регламента, а 73 са в резултат на решение на КЗЛД. В продължение на практиката най-голям е броят на извършените проверки във връзка с осъществяване на видеонаблюдение и инсталиране на системи за видеонаблюдение в сгради в режим на етажна собственост и в съседни имоти – 82 броя.

В резултат на проведени разследвания са съставени 134 констативни акта. Отправени са 3 предупреждения, 8 официални предупреждения, издадени са 11 разпореждания до АД за съобразяване на операции по обработване на данните с разпоредбите на Регламент (ЕС) 2016/679. За констатирани през 2019 г. нарушения на нормативната уредба в областта на защитата на личните данни са съставени 6 акта за установяване на административно нарушение и са издадени 4 наказателни постановления. При 812 проверки по получени сигнали не са установени нарушения на разпоредбите на Регламент (ЕС) 2016/679 и на съответните физически лица са изпратени отговори. Препратени по компетентност на други държавни органи са 8 сигнала.

Наложените наказания за 2019 г. са в размер на 6 106 000 лв. Събраните приходи по наказателни постановления през годината, вкл. издадени предходни години, са общо в размер на 6 166,99 лв., в т.ч. 5166,99 лв. събрани от НАП.

В съдебна фаза са 8 наказателни постановления, вкл. и издадени през предходни години.

Във връзка с **изпълнение на задължението на АЛД по чл. 33 от Регламент (ЕС) 2016/679** да уведомяват КЗЛД за настъпили нарушения на сигурността на данните, през 2019 г. в КЗЛД са постъпили 65 бр. такива уведомления. В отчета е направен анализ на преобладаващите типове нарушения, като е посочено, че най-голям брой уведомления за нарушения е подаден от финансови институции (банки, небанкови финансови предприятия и застрахователни дружества)

В резултат от извършен анализ, като **проблемни сектори относно прилагане на разпоредбите на Регламент (ЕС) 2016/679 и ЗЗЛД, за 2019 г.** са отчетени телекомуникационният сектор (жалбите и сигналите са насочени срещу предоставяне на лични данни за събиране на задължения, произтекли от сключени договори и електронни съобщения); колекторските фирми (които нерядко осъществяват на контакт с близки и познати, нямащи отношение към договорите или задълженията на лицата); дружества, предоставящи маркетингови съобщения или извършващи проучвания дружества; банки и дружества, предлагащи финансови услуги.

За 2019 г. КЗЛД отчита изразяване на **официални становища** на основание чл. 58, §3, б. „б“ от Регламент (ЕС) 2016/679, както и на основание чл. 106, ал. 1, т. 3 от Закона за гражданската регистрация, по 67 искания. И през 2019 г. КЗЛД пълноценно изпълнява задълженията си по Закона за гражданската регистрация, като има над 15 произнасяния по реда на чл. 106 от него.

В отчета е предоставена информация относно становища по въпроси с повишен обществен интерес - фигурите „администратор“-„обработващ“ по повод отношенията между аптеки и НЗОК; прилагане правото на изтриване на личните данни (правото „да бъдеш забравен“); уточняване на сроковете за съхраняване на данни на кандидати при участие в процедури по набиране и подбор на персонал; формата на публикуване в интернет пространството на общодостъпна информация от клиентска база данни. Интерес представлява и произнасянето на КЗЛД по прилагане на хипотезата за защита на жизненоважни интереси на субекта на данни. Направен е сравнителен анализ на исканията за становища според предмета на запитванията и вида на администраторите, които са поискали становище през 2019 г. и в предходни години.

Кодексите за поведение са нов инструмент за отчетност в национален план. През 2019 г. в КЗЛД постъпват 3 проекта на кодекси за поведение по смисъла на чл. 40 от Регламент (ЕС) 2016/679, като КЗЛД се е произнесла и с 3 становища (едно принципно и основополагащо становище от февруари 2019 г. и две становища по допустимост в третото тримесечие на 2019 г.). За сведение през 2018 г. депозираните проекти на кодекси са 11.

И през 2019 г. КЗЛД участва в **процедури по съгласуване на проекти на нормативни актове**, имащи отношение към въпроси, свързани със защита на личните данни. Представители на КЗЛД участват в различни експертни работни групи, свързани с промяна на законодателството. В Годишния отчет за 2019 г. е предоставен неизчерпателен списък на проекти на актове, които са били предоставени на вниманието на КЗЛД за съгласуване по компетентност.

Фигурата на **Длъжностното лице по защита на данните** е нова в системата за защита на личните данни. Съгласно Регламент (ЕС) 2016/679, АЛД и ОЛД, определили ДЛЗД, публикуват данните за контакт с него и ги съобщават на надзорния орган. През отчетния период 1208 АЛД/ОЛД са подали уведомления до КЗЛД за определено ДЛЗД.

Във връзка с изпълнението на приоритетната за 2019 г. цел за **провеждане на национална информационно-разяснителна кампания по новата правна рамка** и отчитайки дълбочината на промените и сложността на материята, независимо от ограничения си финансов и човешки ресурс, КЗЛД отчита организирането на над 25 отделни събития с над 1850 участници от публичния и частния сектор, академичните среди и неправителствения сектор. КЗЛД е съорганизатор на два международни форума - международен форум „Кибер политики“ (на 11 октомври 2019 г. в София Тех Парк) и международна конференция на тема „Предизвикателствата пред малките и средните предприятия при

прилагането на GDPR” (на 29 ноември 2019 г. в София). Второто събитие е организирано в рамките на проект SMEDATA. През отчетния период е изготвена информационна брошура, озаглавена „Нови моменти относно правото на защита на личните данни на физическите лица съгласно Регламент (ЕС) 2016/679, GDPR“.

Международната дейност на КЗЛД през 2019 г. има редица проявления - участия в международни форуми по защита на данните, засилване на участието на експерти от КЗЛД в работата на работни групи в областта на защитата на личните данни на ниво ЕС, участието на КЗЛД в работата на специално създадените съвместни надзорни органи и координационни групи по надзор на широкомащабните информационни системи на ЕС: Комитета за сътрудничество на Европол, Съвместния надзорен орган „Митници“, Координационните надзорни групи на Шенгенската информационна система (ШИС II), Визовата информационна система (ВИС), ЕВРОДАК, Митническата информационна система (МИС) и Информационната система за вътрешния пазар. Активно продължава утвърждаването на председателя на КЗЛД като заместник-председател на Европейския комитет за защита на личните данни чрез участие му на редица международни форуми.

В отчета е предоставена обща информация и статистика за **участието на КЗЛД в механизмите за съгласуваност и сътрудничество** в рамките на Европейския комитет за защита на данните - участие в заседанията на Комитета и на експертните подгрупи към него, както и обмен на информация през информационната система на Вътрешния пазар.

В своя отчет за 2019 г. КЗЛД предоставя информация за дейността си като **наблюдаващ орган относно сигурността на данните съгласно Закона за електронните съобщения**, като предоставя статистика и анализ на исканията за достъп до трафични данни и на получените протоколи за унищожени трафични данни.

В изпълнение на изискванията по Закона за достъп до обществена информация в Годишния отчет е включен **Отчет за постъпилите заявления за достъп до обществена информация и искания за повторно използване на информация от обществеността за 2019 г.**

Предоставена е подробна информация за **институционалното взаимодействие, информационно-образователната дейност, проектните дейности, административния капацитет и финансовото състояние на КЗЛД.**

Годишният отчет за 2019 г. завършва с дефинирането на целите и приоритетите, които за 2020 г. са:

1. Разгръщане в пълен обем на новите правомощия на КЗЛД. Това води до необходимостта от създаване на изцяло нова методология за надзорната дейност на комисията, в обхвата на която да влязат всички нови направления и обекти на контрол.

2. Активна работа по теми от обществен интерес. Все по-актуален става въпросът за обработването на лични данни в резултат на използването на нови технологии (като напр. лицево разпознаване, изкуствен интелект) и свързаната с това оценка на тези нови технологии. На внимателен анализ следва да бъде поставена законосъобразността на обработването на лични данни при извършването на редовно и систематично мащабно наблюдение на субектите на данни, вкл. видеонаблюдение.

3. Повишаване на експертния потенциал на КЗЛД и нейната администрация. Това практическо рефлектира върху качествено и ефективно изпълнение на новите правомощия и задачи на КЗЛД и е особено наложително по линия на тенденцията за въвеждане на нови технологии, свързани с обработване на специални категории лични данни и/или с мащабно обработване на лични данни.

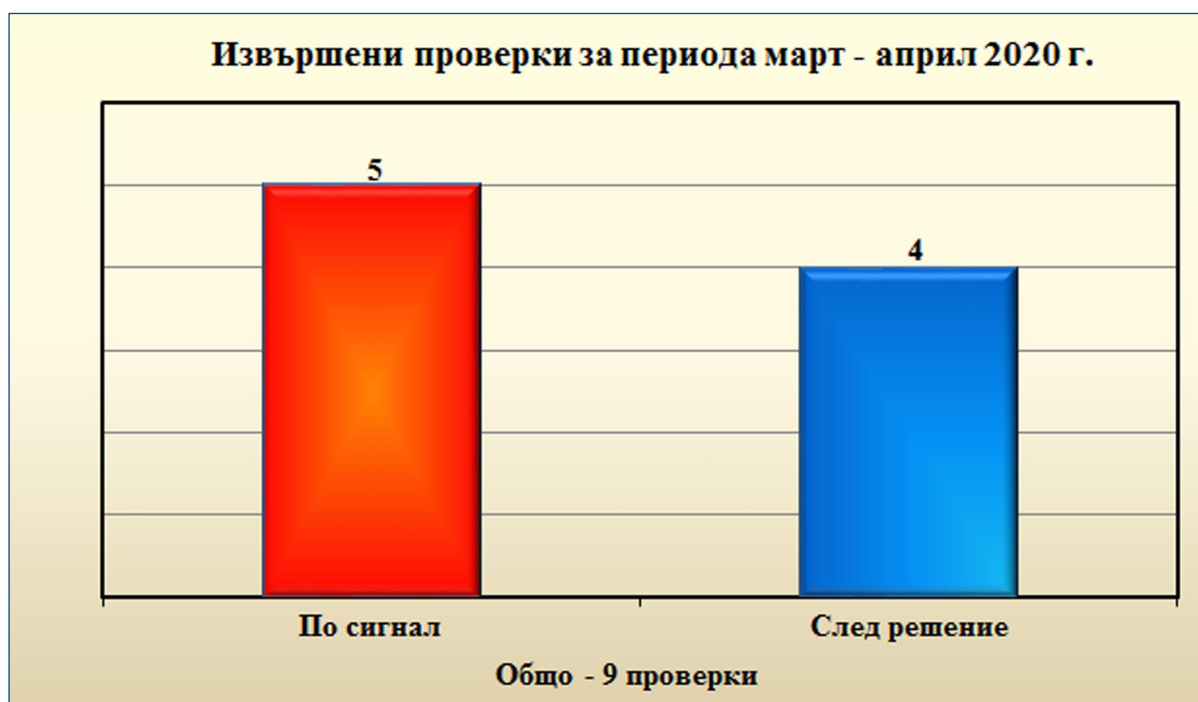
4. Продължаване на усилията на КЗЛД за пълноправно членство в Шенген. Това е задача с постоянен характер в дейността на КЗЛД.

Годишният отчет на КЗЛД за 2019 г. е публикуван на институционалния сайт в раздел „Годишни отчети“.

КОНТРОЛНА ДЕЙНОСТ

СТАТИСТИКА И АНАЛИЗ НА КОНТРОЛНАТА ДЕЙНОСТ ЗА ПЕРИОДА МАРТ - АПРИЛ 2020 г.

На основание чл. 58, § 1 от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27.04.2016 г. през месеците март и април 2020 г. са извършени общо 9 проверки – 5 след постъпили в КЗЛД сигнали и 4 след решение на КЗЛД.

Разгледани са 73 искания, включително различни запитвания по актуални въпроси, относно защита на физическите лица във връзка с обработването на лични данни. На всички податели са изпратени съответни отговори, а когато е необходимо са изпращани и на съответните органи или институции, за отношение по компетентност.

Във връзка с констатации, че с определени операции по обработване на лични данни са нарушени разпоредби на регламента, за отчетния период КЗЛД е упражнила корективни правомощия по чл. 58, § 2 от Регламент (ЕС) 2016/679, като на съответните администратори на лични данни са издадени 5 Разпореждания. За периода са съставени 2 Акта за установяване на административно нарушение и е издадено 1 Наказателно постановление.

РЕШЕНИЯ ПО ЖАЛБИ

КЗЛД публикува в своя бюлетин и на институционалния си сайт решения по жалби, с цел **да се осигури прозрачност за обществеността относно практиката** на Комисията при разглеждането на жалби на граждани. За постигането на тази цел не е необходимо публикуване на всички решения на КЗЛД по жалби, а отразяване произнасянето на Комисията по различни казуси. Всички публикувани решения на КЗЛД са с анонимизирани лични данни на физическите лица и голяма част от имената на юридическите лица.

РЕШЕНИЕ № ППН-02-554/2019 г. София, 04.03.2020 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов и Веселин Целков на заседание, проведено на 29.01.2020 г., на основание чл. 10, ал. 1 от Закона за защита на личните данни, във връзка с чл. 57, § 1, буква „е“ от Регламент ЕС 2016/679 постави за разглеждане жалба № ППН-02-554/09.10.2019 г., подадена от М.У.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба подадена от М.У. съдържаща твърдения за неправомерно обработване на личните ѝ данни в изборния процес без нейно знание и съгласие, а именно за регистрирането ѝ като член на секционна изборителна комисия в гр. София. Моли да бъде отписана от секционната изборителна комисия и информира, че е издигната от **коалиция** като кандидат за общински съветник в община См.

Към жалбата не са приложени доказателства.

Жалбата е подадена по електронен път от имейл адрес ***** и не е подписана със саморъчен или квалифициран електронен подпис. В тази връзка в изпълнение на разпоредбата на чл. 30, ал. 1 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) и разпоредбата на чл. 28, ал. 2 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация, до жалбоподателката е изпратено писмо № ППН-02-544#2/08.11.2019 г. с указания, че жалбата не съдържа нормативно определените реквизити, а именно липсва подпис, с оглед което същата е нередовна и следва да бъде потвърдена в 3-дневен срок от получаване на съобщението за това.

Във връзка изясняване на случая от правна и фактическа страна, очертаване предмета на жалбата и пасивното легитимиране на ответна страна в производството, жалбоподателката е информирана, че в указания срок следва да уточни срещу когото подава жалбата, като посочи пълното наименование на съответното физическо и/или юридическо лице, респективно политически субект - партия и/или коалиция, което твърди, че е злоупотребило с личните ѝ данни, с оглед конституирането му като страна в производството, както и да уточни изборите във връзка с които е извършено нарушението. Уведомена е, че при неизпълнение на дадените указания, образуваното административно производство ще бъде прекратено.

Писмото е изпратено на посочения в жалбата адрес за кореспонденция и видно от известие за доставяне е получено на 19.11.2019 г., но в указания 3-дневен срок и до настоящия момент дадените указания не са изпълнени.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на личните им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на ЗЗЛД и Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

В чл. 28, ал. 1 от ПДКЗЛДНА са посочени задължителните реквизити, които следва да съдържа искането, с което е сезирана КЗЛД - данни за искателя, естеството на искането, дата, подпис, както и посочване на лицето срещу което е подадена жалбата. Подписът е задължителен реквизит на искането, като следва да се отбележи, че съгласно чл. 30, ал. 1 от АПК когато писменото искане не е подписано и при съмнение, че изхожда от посочения в него гражданин, административния орган следва да изиска неговото потвърждение със собственоръчен или електронен подпис в тридневен срок от получаване на съобщението за това, с последици прекратяване на производството при неизпълнение.

Жалба № ППН-02-544/09.10.2019 г. е подадена по електронен път и не е подписана с квалифициран електронен подпис, следователно не съдържа всички нормативно определени и задължителни реквизити. Жалбоподателката е уведомена, че следва да потвърди жалбата си, като надлежно я подпише и депозира в Комисията. В законоустановения срок и до настоящия момент дадените указания не са изпълнени и жалбата не е потвърдена, което по аргумент от чл. 29, ал. 1, т. 1 от ПДКЗЛДНА е пречка за разглеждането ѝ от КЗЛД. Като допълнителен аргумент за нередовност на жалбата и оставянето без разглеждане е и обстоятелството, че липсва пасивно легитимирана страна – лице срещу което е подадена същата, както и конкретизация на предмета, доколкото не са посочени изборите във връзка с които се твърди неправомерно обработване на лични данни.

Налице са предпоставките по чл. 56, ал. 2 от АПК, съответно чл. 28, ал. 3 от ПДКЗЛДНА, за прекратяване на производството – жалбата не е подписана и не е посочено лицето срещу което е подадена, като след дадени от органа указания за отстраняване на недостатъците в искането, същите не са отстранени, а жалбата не е потвърдена.

Водима от горното и на основание чл. 56, ал. 2, във връзка с чл. 30, ал. 1 от АПК и чл. 28, ал. 3 и чл. 29, ал. 1, т. 1 от ПДКЗЛДНА, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

Остава без разглеждане жалба № ППН-02-554/09.10.2019 г., подадена от М.У., като нередовна и прекратява образуваното административно производство.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред административен съд по постоянен адрес на жалбоподателката.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ ППН-01-431/2019 г.
София, 06.03.2020 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов и Мария Матева на заседание, проведено на 05.02.2020 г., на основание чл. 10, ал. 1 от Закона за защита на личните данни във връзка с чл. 57, § 1, буква „е“ от Регламент (ЕС) 2016/679, разгледа по същество жалба рег. № ППН-01-431/02.05.2019 г., подадена от С.П.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба подадена С.П. срещу **политическа партия (П.П.)**, с твърдения за неправомерно обработване на личните ѝ данни чрез включването им в списък на лицата, подкрепящи регистрацията на политическия субект за участие в изборите за членове на Европейски парламент от Република България, проведени на 26.05.2019 г.

Жалбоподателката твърди, че е установила нарушението след извършена на 28.04.2019 г. справка по електронен път в Централната избирателна комисия, заверено копие от която прилага. Декларира, че не се е подписвала в подкрепа на регистрацията на политическия субект и не е давала съгласието си за обработване на личните ѝ данни за конкретната цел. Счита присъствието на личните ѝ данни в тези списъци за нарушение на правата ѝ по ЗЗЛД.

П.П. е информирана за образуваното административно производство, предоставена е възможност за изразяване на писмено становище по случая, но такова не е ангажирано.

С оглед изясняване на случая от правна и фактическа страна и в условията на залегалото в административния процес служебно начало с писмо ППН-01-431#3/26.08.2019 г. от Централната избирателна комисия са изискани относими доказателства, в отговор на което с писмо ППН-01-431#3/03.09.2019 г. е предоставено заверено копие подаденото от П.П. заявление за регистрация за участие в конкретните избори и заверено копие на стр. *** от Списъка на избирателите, подкрепящи регистрацията на П.П. за участие в изборите на членове на Европейския парламент от Република България на 26.05.2019 г. Видно от представените доказателства е, че на стр. ***, ред **** от списъка се съдържат лични данни на жалбоподателката в обем от три имена и единен граждански номер, както и подпис.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на личните им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на ЗЗЛД и Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

Жалбата съдържа задължително изискуемите реквизити: налице са данни за жалбоподателката, естеството на искането, дата и подпис, с оглед което същата е редовна.

Жалбата е процесуално допустима, подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД от физическо лице с правен интерес срещу надлежна страна юридическо лице - администратор на лични данни по смисъл чл. 4, ал. 7 от Регламент ЕС 2016/679 и Изборния кодекс. Предмет на жалбата са твърденията за неправомерно обработване на лични данни на жалбоподателя – имена и единен граждански номер от П.П. чрез включването им в предоставен в ЦИК списък на лицата, подкрепящи регистрацията на политическия субект за участие в изборите за членове на Европейски парламент от Република България, проведени на 26.05.2019 г.

С жалбата е сезиран компетентен да се произнесе орган – КЗЛД, който съгласно правомощията си по чл. 10, ал. 1 от ЗЗЛД във връзка с чл. 57, § 1, буква „е“ от Регламент (ЕС) 2016/679, разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на субекти на данни свързани с обработване на личните данни, като не са налице изключенията по чл. 2, § 2, буква „в“ и чл. 55, § 3 от Регламента предвид обстоятелството, че случая не касае дейности по обработване извършвани от физическо лице в хода на чисто лични или домашни занимания и/или дейности извършвани от съдилищата при изпълнение на съдебните им функции.

По изложените съображения и с оглед липсата на предпоставки от категорията на отрицателни по чл. 27, ал. 2 от АПК, на проведено на 11.09.2019 г. заседание на КЗЛД жалбата е приета за процесуално допустима и като страни в производството са конституирани: С.П. и ответна страна – П.П.

С оглед изясняване на случая от правна и фактическа страна е допуснато извършването на почеркова експертиза на подписа положен на стр. ***, ред **** от представения в Централната изборителна комисия списък на изборителите, подкрепящи регистрацията на П.П. за участие в изборите на членове на Европейския парламент от Република България на 26.05.2019 г.

С писмо ППН-01-431#7/27.09.2019 г., получено на 03.10.2019 г. на физическия адрес посочен в жалбата, същото изпратени на 11.10.20189 г. и на електронния адрес посочен в жалбата, г-жа С.П. е уведомена за възможността да представи сравнителен материал за изготвянето на експертизата, но в указаният 14-дневен срок от получаване на писмото и до настоящия момент не се е възползвала от нея и не е предоставила сравнителен материал за изследване.

С решение от проведено на 11.12.2019 г. заседание на КЗЛД жалбата е насрочена за разглеждане по същество и на страните е указано разпределянето на доказателствената тежест в процеса.

На проведено на 05.02.2020 г. открито заседание на КЗЛД, жалбата е разгледана по същество.

Страните – редовно уведомени, не се явяват, не се представляват.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в административното производство, съгласно чл. 7 от Административно-процесуалния кодекс, изискващ наличието на установени действителни факти, имайки предвид събраните доказателства и наведените от страните твърдения Комисията приема, че разгледана по същество жалба № ППН-01-431/02.05.2019 г. е неоснователна.

Между страните няма спор по фактите. Ноторно е, че на 26.05.2019 г. са проведени избори за членове на Европейски парламент от Република България, за участие в които, с решение № 114-ЕП от 09.04.2019 г. на ЦИК, е регистрирана и П.П., въз основа на подадено заявление с приложен списък на лицата, подкрепящи регистрацията на политическия субект за участие в конкретните избори.

Видно от Решение 114-ЕП от 09.04.2019 г. на ЦИК към заявлението за регистрация на политическата партия е представен списък, съдържащ трите имена, единния граждански номер и саморъчен подпис на 3813 гласоподаватели, подкрепящи регистрацията на партията.

Не е спорно, а и видно от представените от ЦИК материали, че личните данни на жалбоподателката С.П., в обем от три имена и единен граждански номер, присъстват на стр. ***, ред **** от списъка на гласоподавателите, подкрепящи регистрацията на П.П. за участие в процесните избори.

Предоставянето на лични данни от политически субект на ЦИК за регистрация на партията за участие в изборите е форма на обработване на личните данни и като такова следва да се осъществява при спазване на разпоредбите на Регламент ЕС 2016/679, в частност тези на чл. 6, § 1 от Регламента, същите приложими доколкото данни са предоставени на 09.04.2019 г.

Твърденията на жалбоподателката, че не се е подписвала в подкрепа на регистрацията на политическия субект и не е давала съгласието си за обработване на личните ѝ данни за конкретната

цел са недоказани, предвид липсата на доказателства за неистинността на подписа и авторство различно от посоченото в процесния списък. Твърденията на жалбоподателката за незаконосъобразно обработване личните ѝ данни от П.П. за регистрацията на политическия субект в проведените на 26.05.2019 г. избори са голословни. Доказателства в обратна насока липсват, а твърденията на г-жа С.П. за злоупотреба с личните ѝ данни следва да се оставят без уважение, като неоснователни и голословни, предвид липсата на процесуална активност от нейна страна за изготвяне на допуснатата експертиза на подписа положен на стр. ***, ред **** от списък на гласоподавателите, подкрепящи регистрацията на П.П. за участие в процесните избори.

Водима от горното и на основание чл. 38, ал. 3 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

Оставя без уважение жалба ППН-01-431/02.05.2019 г., като неоснователна.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София - град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Мария Матева /п/

РЕШЕНИЕ

№ ППН-01-433/2019 г.

София, 14.04.2020 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов и Веселин Целков на заседание, проведено на 29.01.2020 г., на основание чл. 10, ал. 1 от Закона за защита на личните данни, респективно чл. 57, § 1, буква „е“ от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни (Регламента), разгледа по същество жалба № ППН-01-433/03.05.2019 г. подадена от Й.Л.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба подадена от Й.Л. срещу *политическа партия (П.П.)*, с твърдения за неправомерно обработване на личните му данни чрез включването им в списък на лицата, подкрепящи регистрацията на политическия субект за участие в изборите за членове на Европейски парламент от Република България, проведени на 26.05.2019 г.

Жалбоподателят твърди, че е установил нарушението след извършена на 27.04.2019 г. справка по електронен път в Централната избирателна комисия, заверено копие от която прилага. Декларира, че не се е подписвал в подкрепа на регистрацията на политическия субект и не е давал съгласието си за обработване на личните му данни за конкретната цел. Счита присъствието на личните му данни в тези списъци за нарушение на правата му по ЗЗЛД.

П.П. е информирана за образуваното административно производство и за възможността да ангажира писмено становище по случая.

В отговор е изразено становище за неоснователност на жалбата с твърдения за законосъобразност на обработването на лични данни от страна на П.П. при наличие на изразено от жалбоподателя изрично съгласие и желание за вписването му в списъците по чл. 133, ал. 3, т. 5 от Изборния кодекс (ИК) за конкретните избори. В допълнение е посочено, че няма данни г-н Й.Л. да е бил член на П.П. и негови лични данни да са обработвани преди това от политическия субект.

С оглед изясняване на случая от правна и фактическа страна и в условията на залегналото в административния процес служебно начало от Централната избирателна комисия са изискани относими доказателства, в отговор на което е предоставено заверено копие подаденото от П.П. заявление за регистрация за участие в конкретните избори и заверено копие на стр. *** от Списъка на избирателите, подкрепящи регистрацията на П.П. за участие в изборите на членове на Европейския парламент от Република България на 26.05.2019 г. Видно от представените доказателства е, че на стр. ***, ред **** от списъка се съдържат лични данни на жалбоподателя в обем от три имена и единен граждански номер, както и подпис.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на личните им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на ЗЗЛД и Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

Жалбата съдържа задължително изискуемите реквизити, посочени в разпоредбата на чл. 28, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА), а именно: налице са данни за жалбоподателя, естеството на искането, дата и подпис, с оглед което същата е редовна.

Жалбата е процесуално допустима, подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД от физическо лице с правен интерес срещу надлежна страна юридическо лице - администратор на лични данни по смисъл чл. 4, § 7 от Регламент ЕС 2016/679 и Изборния кодекс. Предмет на жалбата са твърденията за неправомерно обработване на лични данни на жалбоподателя – имена и единен граждански номер от П.П. чрез включването им в предоставен в ЦИК Списък на лицата, подкрепящи регистрацията на политическия субект за участие в изборите за членове на Европейски парламент от Република България, проведени на 26.05.2019 г.

С жалбата е сезиран компетентен да се произнесе орган – КЗЛД, който съгласно правомощията си по чл. 10, ал. 1 от ЗЗЛД във връзка с чл. 57, § 1, буква „е“ от Регламент (ЕС) 2016/679, разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на субекти на данни свързани с обработване на личните данни, като не са налице изключенията по чл. 2, § 2, буква „в“ и чл. 55, § 3 от Регламент (ЕС) 2016/679 предвид обстоятелството, че случая не касае дейности по обработване извършвани от физическо лице в хода на чисто лични или домашни занимания и/или дейности извършвани от съдилищата при изпълнение на съдебните им функции.

По изложените съображения и предвид липсата на отрицателните предпоставки посочени в чл. 27, ал. 2 от АПК, на проведено на 09.10.2019 г. заседание на КЗЛД жалбата е приета за процесуално допустима и като страни в производството са конституирани: жалбоподател Й.Л. и ответна страна – П.П.

С оглед изясняване на случая от правна и фактическа страна е допуснато извършването на почеркова експертиза на подписа положен на стр. ***, ред **** от представения в ЦИК списък на избирателите, подкрепящи регистрацията на П.П. за участие в изборите на членове на Европейския парламент от Република България на 26.05.2019 г. За целите на последната жалбоподателят е предоставил сравнителен материал, който е изпратен в Националния институт по криминалистика (НИК).

Изготвена е графическа експертиза отразена в Протокол № 19/ДОК-270 от 18.11.2019 г., по описа на НИК, изпратена в КЗЛД с придружително писмо ППН-01-433#9/20.11.2019 г., със заключение, че подписът обект на експертизата не е положен от жалбоподателя Й.Л.

С решение от проведено на 04.12.2019 г. заседание на КЗЛД жалбата е насрочена за разглеждане по същество на 29.01.2020 г., за което страните са редовно уведомени. На страните е предоставено копие от изготвената по случая експертиза и им е указана възможността да изразят становище по нея, да сочат нови доказателства, да правят искания по доказателствата, но такива не са депозиранни.

На проведено на 29.01.2020 г. заседание на Комисията, жалбата е разгледана по същество.

Страните редовно уведомени – не се явяват, не се представляват.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в административното производство, съгласно чл. 7 от АПК, изискващ наличието на установени действителни факти и предвид събраните доказателства и наведените твърдения, комисията приема, че разгледана по същество жалба № ППН-01-433/03.05.2019 г. е основателна.

Между страните няма спор по фактите. Ноторно е, че на 26.05.2019 г. са проведени избори за членове на Европейски парламент от Република България, за участие в които, с Решение № 136-ЕП от 10.04.2019 г. на ЦИК, е регистрирана и П.П., въз основа на подадено заявление. Към заявлението е представен списък, съдържащ трите имена, единния граждански номер и саморъчен подпис на 4030 гласоподаватели, подкрепящи регистрацията на партията за участие в конкретните избори.

Не е спорно, а и видно от представените от ЦИК материали, че личните данни на жалбоподателя Й.Л., в обем от три имена и единен граждански номер, присъстват на стр. ***, ред **** от списъка на гласоподавателите, подкрепящи регистрацията на П.П. за участие в процесните избори.

Предоставянето на лични данни от политически субект на ЦИК за регистрация на партията за участие в изборите е форма на обработване на личните данни и като такова следва да се осъществява при спазване на разпоредбите на Регламент ЕС 2016/679, в частност тези на чл. 6, § 1 от Регламента, същите приложими доколкото данни са предоставени на 10.04.2019 г.

Твърденията на жалбоподателя за незаконосъобразно обработване личните му данни от П.П. за регистрацията на политическия субект в проведените на 26.05.2019 г. избори са основателни. В подкрепа на този извод е заключението на графическа експертиза отразена в Протокол № 19/ДОК-270 от 18.11.2019 г., изпратена в КЗЛД с придружително писмо ППН-01-433#9/20.11.2019 г., че подписът на страница ***, ред **** – обект на експертизата не е положен от жалбоподателя Й.Л. Горното свидетелства, че обработването на личните данни на г-н Й.Л. за конкретната цел е извършено без негово съгласие – конкретно и информирано волеизявление по смисъла на чл. 4, § 11 от Регламента. Доказателства в обратен смисъл не са ангажирани.

В конкретния случай не е налице и нито едно от останалите хипотези посочени чл. 6, § 1 от Регламента доколкото не може да се обоснове, а и по преписката липсват доказателства, обработването да е извършено в изпълнение на нормативно установено задължение на администратора на лични данни или за упражняване на правомощия, предоставени на администратора със закон, да е необходимо за защита на живота и здравето на физическото лице, за което се отнасят данните или да е в изпълнение на задача в обществен интерес или за изпълнение на задължения по договор по който жалбоподателя е страна. Предвид липсата на съгласие на лицето за обработване на личните му данни за конкретната цел следва, че е неприложима и хипотезата на чл. 6, § 1, буква „е“ от Регламента доколкото обработването на лични данни за реализиране на интереси на администратора за участие в изборите, не е приоритетен пред интереса на засегнатото физическо лице.

Налага се изводът, че личните данни на жалбоподателя са обработени – предоставени, от П.П. на ЦИК за регистрацията на политическия субект за участие в избори на 26.05.2019 г. в нарушение

на чл. 6, § 1 от Регламента, без да е налице нито едно от посочените в разпоредбата условия за допустимост на обработването и са нарушение правата на лицето сезирало КЗЛД.

С оглед характера на констатираното нарушение комисията счита, че корективните мерки по чл. 58, § 2, буква „а“, „б“, „в“, „г“, „д“, „е“, „ж“, „з“ и „и“ от Регламента са неприложими и нецелесъобразни в случая, предвид тежестта на нарушението и обстоятелството, че същото е довършено и е неотстранимо. В конкретния случай имуществената санкция по член 58, § 2, буква „и“ от Регламента, се явява най-целесъобразна, ефективна, възпираща и пропорционална за защита на законовия обществен интерес. Следва да се отбележи, че освен чисто санкционна мярка, реакция на държавата към извършеното нарушение на нормативно установените правила, имуществената санкция има и дисциплиниращо действие, с оглед неизвършването на същото нарушение за напред. Администраторът е длъжен да познава закона и да спазва неговите изисквания, още повече, че той дължи необходимата грижа, предвидена в закона и произтичаща от предмета му на дейност, кадровия и икономически ресурс.

При определяне на размерът на санкцията и в съответствие с условията по чл. 83, § 2 от Регламента, комисията взе предвид, че се касае за нарушение на правата на едно физическо лице. Като утежняващи обстоятелства са отчетени, че нарушението е неотстранимо, а същото и че е станало известно на КЗЛД в следствие сезирането ѝ от потърпевшото лице. За утежняващо обстоятелство комисията приема и факта, че са обработени данни за единен граждански номер на лицето, както и че се касае за обработване на лични данни за създаване на политическа обвързаност относно възгледи и политика изповядвана от политическия субект, както и ограничаване на права свързани с изборното законодателство. При избора на корективно правомощие, а и при определяне на размерът на санкцията комисията съобрази също, че нарушението не е първо, а поредно за администраторът който е санкциониран за идентично нарушение с влязло в сила Решение № Ж-792/2016 г. на КЗЛД, а поведението му при обработване на лични данни в изборния процес е санкционирано и с влязло в сила Решение Р-755/02.09.2015 г. на комисията. Обстоятелствата по чл. 83, § 2, букви „б“ и „и“ от Регламента са неотнормими доколкото се касае за администратор – юридическо лице, което не формират вина, а към момента на извършване на нарушението одобрени кодекси за поведение, респективно одобрени механизми за сертифициране не са въведени.

Комисията счита, че с оглед принципа на пропорционалност между тежестта на нарушението и размера на наказанието, наложената на П.П. имуществена санкция следва да е в размер на 2 000 лева – размер много под средния минимум предвиден в Регламента за това нарушение. Съобразявайки целта на наказанието, което следва да има възпираща и предупредителна функция, естеството и тежестта на нарушението, обществените отношения които засяга, категориите засегнати лични данни, комисията счита, че упражненото правомощие по вид и размер безспорно отговаря на търсените от ЗЗЛД и Регламент 2016/679 ефективност и възпиращ ефект, като в същото време не нарушава принципа на пропорционалност и изискването за съразмерност.

Водима от горното и на основание чл. 38, ал. 3 от ЗЗЛД, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

1. Обявява жалба № ППН-01-433/03.05.2019 г., подадена от Й.Л. срещу *политическа партия*, за основателна.

2. На основание чл. 83, § 5, буква „а“, във връзка с чл. 58, § 2, буква „и“ от Регламент (ЕС) 2016/679 налага на *политическа партия* с Булстат *** административно наказание – имуществена санкция в размер на 2 000 лв. (две хиляди лева) за обработване на личните данни на жалбоподателя в нарушение на чл. 6, § 1 от Регламента.**

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни, пред Административен съд София - град.

След влизане в сила на решението, сумата по наложеното наказание следва да бъде преведена по банков път:

Банка БНБ – ЦУ, IBAN: BG18BNBG96613000158601, BIC BNBGBGSD

Комисия за защита на личните данни, БУЛСТАТ 130961721.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ ППН-01-461/2019 г.

София, 14.04.2020 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов и Веселин Целков на заседание, проведено на 29.01.2020 г., на основание чл. 10, ал. 1 от Закона за защита на личните данни, респективно чл. 57, § 1, буква „е“ от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни (Регламента), разгледа по същество жалба № ППН-01-461/13.05.2019 г. подадена от Д.Д.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба подадена от Д.Д. срещу *политическа партия (П.П.)*, с твърдения за неправомерно обработване на личните му данни чрез включването им в списък на лицата, подкрепящи регистрацията на политическия субект за участие в изборите за членове на Европейски парламент от Република България, проведени на 26.05.2019 г.

Жалбоподателят твърди, че е установил нарушението след извършена на 07.05.2019 г. справка по електронен път в Централната избирателна комисия, заверено копие от която прилага. Декларира, че не се е подписвал в подкрепа на регистрацията на политическия субект и не е давал съгласието си за обработване на личните му данни за конкретната цел. Счита присъствието на личните му данни в тези списъци за нарушение на правата му по ЗЗЛД.

П.П. е информирана за образуваното административно производство и за възможността да ангажира писмено становище по случая.

В отговор е изразено становище за неоснователност на жалбата с твърдения за законосъобразност на обработването на лични данни от страна на П.П. при наличие на изразено от жалбоподателя изрично съгласие и желание за вписването му в списъците по чл. 133, ал. 3, т. 5 от Изборния кодекс (ИК) за конкретните избори. В допълнение е посочено, че няма данни г-н Д.Д. да е бил член на П.П. и негови лични данни да са обработвани преди това от политическия субект.

С оглед изясняване на случая от правна и фактическа страна и в условията на залегналото в административния процес служебно начало от Централната избирателна комисия са изискани

относими доказателства, в отговор на което е предоставено заверено копие подаденото от П.П. заявление за регистрация за участие в конкретните избори и заверено копие на стр. *** от Списъка на избирателите, подкрепящи регистрацията на П.П. за участие в изборите на членове на Европейския парламент от Република България на 26.05.2019 г. Видно от представените доказателства е, че на стр. ***, ред **** от списъка се съдържат лични данни на жалбоподателя в обем от три имена и единен граждански номер, както и подпис.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на личните им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на ЗЗЛД и Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

Жалбата съдържа задължително изискуемите реквизити, посочени в разпоредбата на чл. 28, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА), а именно: налице са данни за жалбоподателя, естеството на искането, дата и подпис, с оглед което същата е редовна.

Жалбата е процесуално допустима, подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД от физическо лице с правен интерес срещу надлежна страна юридическо лице - администратор на лични данни по смисъл чл. 4, § 7 от Регламент ЕС 2016/679 и Изборния кодекс. Предмет на жалбата са твърденията за неправомерно обработване на лични данни на жалбоподателя – имена и единен граждански номер от П.П. чрез включването им в предоставен в ЦИК Списък на лицата, подкрепящи регистрацията на политическия субект за участие в изборите за членове на Европейски парламент от Република България, проведени на 26.05.2019 г.

С жалбата е сезиран компетентен да се произнесе орган – КЗЛД, който съгласно правомощията си по чл. 10, ал. 1 от ЗЗЛД във връзка с чл. 57, § 1, буква „е“ от Регламент (ЕС) 2016/679, разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на субекти на данни свързани с обработване на личните данни, като не са налице изключенията по чл. 2, § 2, буква „в“ и чл. 55, § 3 от Регламент (ЕС) 2016/679 предвид обстоятелството, че случая не касае дейности по обработване извършвани от физическо лице в хода на чисто лични или домашни занимания и/или дейности извършвани от съдилищата при изпълнение на съдебните им функции.

По изложените съображения и предвид липсата на отрицателните предпоставки посочени в чл. 27, ал. 2 от АПК, на проведено на 11.09.2019 г. заседание на КЗЛД жалбата е приета за процесуално допустима и като страни в производството са конституирани: жалбоподател Д.Д. и ответна страна – П.П.

С оглед изясняване на случая от правна и фактическа страна е допуснато извършването на почеркова експертиза на подписа положен на стр. ***, ред **** от представения в ЦИК списък на избирателите, подкрепящи регистрацията на П.П. за участие в изборите на членове на Европейския парламент от Република България на 26.05.2019 г. За целите на последната жалбоподателят е предоставил сравнителен материал, който е изпратен в Националния институт по криминалистика (НИК).

Изготвена е графическа експертиза отразена в Протокол № 2019/ДОК-258 от 04.11.2019 г., по описа на НИК, изпратена в КЗЛД с придружително писмо ППН-01-461/07.11.2019 г., със заключение, че подписът - обект на експертизата не е положен от жалбоподателя Д.Д.

С решение от проведено на 04.12.2019 г. заседание на КЗЛД жалбата е насрочена за разглеждане по същество на 29.01.2020 г., за което страните са редовно уведомени. На страните е предоставено копие от изготвената по случая експертиза и им е указана възможността да изразят становище по нея, да сочат нови доказателства, да правят искания по доказателствата, но такива не са депозиранни.

Наведено на 29.01.2020 г. заседание на Комисията, жалбата е разгледана по същество.

Страните редовно уведомени – не се явяват, не се представляват.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в административното производство, съгласно чл. 7 от АПК, изискващ наличието на установени действителни факти и предвид събраните доказателства и наведените твърдения, комисията приема, че разгледана по същество жалба № ППН-01-461/13.05.2019 г. е основателна.

Между страните няма спор по фактите. Ноторно е, че на 26.05.2019 г. са проведени избори за членове на Европейски парламент от Република България, за участие в които, с Решение № 136-ЕП от 10.04.2019 г. на ЦИК, е регистрирана и П.П., въз основа на подадено заявление. Към заявлението е представен списък, съдържащ трите имена, единния граждански номер и саморъчен подпис на 4030 гласоподаватели, подкрепящи регистрацията на партията за участие в конкретните избори.

Не е спорно, а и видно от представените от ЦИК материали, че личните данни на жалбоподателя Д.Д., в обем от три имена и единен граждански номер, присъстват на стр. ***, ред **** от списъка на гласоподавателите, подкрепящи регистрацията на П.П. за участие в процесните избори.

Предоставянето на лични данни от политически субект на ЦИК за регистрация на партията за участие в изборите е форма на обработване на личните данни и като такова следва да се осъществява при спазване на разпоредбите на Регламент ЕС 2016/679, в частност тези на чл. 6, § 1 от Регламента, същите приложими доколкото данни са предоставени на 10.04.2019 г.

Твърденията на жалбоподателя за незаконосъобразно обработване личните му данни от П.П. за регистрацията на политическия субект в проведените на 26.05.2019 г. избори са основателни. В подкрепа на този извод е заключението на графическа експертиза отразена в Протокол № 19/ДОК-258 от 04.11.2019 г., изпратена в КЗЛД с придружително писмо ППН-01-461#8/07.11.2019 г., че подписът на страница ***, ред **** – обект на експертизата не е положен от жалбоподателя Д.Д. Горното свидетелства, че обработването на личните данни на г-н Д.Д. за конкретната цел е извършено без негово съгласие – конкретно и информирано волеизявление по смисъла на чл. 4, § 11 от Регламента. Доказателства в обратен смисъл не са ангажирани.

В конкретния случай не е налице и нито едно от останалите хипотези посочени чл. 6, § 1 от Регламента доколкото не може да се обоснове, а и по преписката липсват доказателства, обработването да е извършено в изпълнение на нормативно установено задължение на администратора на лични данни или за упражняване на правомощия, предоставени на администратора със закон, да е необходимо за защита на живота и здравето на физическото лице, за което се отнасят данните или да е в изпълнение на задача в обществен интерес или за изпълнение на задължения по договор по който жалбоподателя е страна. Предвид липсата на съгласие на лицето за обработване на личните му данни за конкретната цел следва, че е неприложима и хипотезата на чл. 6, § 1, буква „е“ от Регламента доколкото обработването на лични данни за реализиране на интереси на администратора за участие в изборите, не е приоритетен пред интереса на засегнатото физическо лице.

Налага се изводът, че личните данни на жалбоподателя са обработени – предоставени, от П.П. на ЦИК за регистрацията на политическия субект за участие в избори на 26.05.2019 г. в нарушение на чл. 6, § 1 от Регламента, без да е налице нито едно от посочените в разпоредбата условия за допустимост на обработването и са нарушение правата на лицето сезирало КЗЛД.

С оглед характера на констатираното нарушение комисията счита, че корективните мерки по чл. 58, § 2, буква „а“, „б“, „в“, „г“, „д“, „е“, „ж“, „з“ и „й“ от Регламента са неприложими и нецелесъобразни в случая, предвид тежестта на нарушението и обстоятелството, че същото е довършено и е неотстранимо. В конкретния случай имуществената санкция по член 58, § 2, буква „и“ от Регламента, се явява най-целесъобразна, ефективна, възпираща и пропорционална за защита на законовия обществен интерес. Следва да се отбележи, че освен чисто санкционна мярка, реакция на държавата към извършеното нарушение на нормативно установените правила, имуществената

санкция има и дисциплиниращо действие, с оглед неизвършването на същото нарушение за напред. Администраторът е длъжен да познава закона и да спазва неговите изисквания, още повече, че той дължи необходимата грижа, предвидена в закона и произтичаща от предмета му на дейност, кадровия и икономически ресурс.

При определяне на размерът на санкцията и в съответствие с условията по чл. 83, § 2 от Регламента, комисията взе предвид, че се касае за нарушение на правата на едно физическо лице. Като утежняващи обстоятелства са отчетени, че нарушението е неотстранимо, а същото и че е станало известно на КЗЛД в следствие сезирането ѝ от потърпевшото лице. За утежняващо обстоятелство комисията приема и факта, че са обработени данни за единен граждански номер на лицето, както и че се касае за обработване на лични данни за създаване на политическа обвързаност относно възгледи и политика изповядвана от политическия субект, както и ограничаване на права свързани с изборното законодателство. При избора на корективно правомощие, а и при определяне на размерът на санкцията комисията съобрази също, че нарушението не е първо, а поредно за администраторът който е санкциониран за идентично нарушение с влязло в сила Решение № Ж-792/2016 г. на КЗЛД, а поведението му при обработване на лични данни в изборния процес е санкционирано и с влязло в сила Решение Р-755/02.09.2015 г. на комисията. Обстоятелствата по чл. 83, § 2, букви „б“ и „и“ от Регламента са неотнормими доколкото се касае за администратор – юридическо лице, което не формират вина, а към момента на извършване на нарушението одобрени кодекси за поведение, респективно одобрени механизми за сертифициране не са въведени.

Комисията счита, че с оглед принципа на пропорционалност между тежестта на нарушението и размера на наказанието, наложената на П.П. имуществена санкция следва да е в размер на 2 000 лева – размер много под средния минимум предвиден в Регламента за това нарушение. Съобразявайки целта на наказанието, което следва да има възпираща и предупредителна функция, естеството и тежестта на нарушението, обществените отношения които засяга, категориите засегнати лични данни, комисията счита, че упражненото правомощие по вид и размер безспорно отговаря на търсените от КЗЛД и Регламент 2016/679 ефективност и възпиращ ефект, като в същото време не нарушава принципа на пропорционалност и изискването за съразмерност.

Водима от горното и на основание чл. 38, ал. 3 от КЗЛД, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

1. Обявява жалба № ППН-01-461/13.05.2019 г., подадена от Д.Д. срещу *политическа партия*, за основателна.

2. На основание чл. 83, § 5, буква „а“, във връзка с чл. 58, § 2, буква „и“ от Регламент (ЕС) 2016/679 налага на *политическа партия* с Булстат *** административно наказание – имуществена санкция в размер на 2 000 лв. (две хиляди лева) за обработване на личните данни на жалбоподателя в нарушение на чл. 6, § 1 от Регламента.**

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни, пред Административен съд София - град.

След влизане в сила на решението, сумата по наложеното наказание следва да бъде преведена по банков път:

Банка БНБ – ЦУ, IBAN: BG18BNBG96613000158601, BIC BNBGBGSD

Комисия за защита на личните данни, БУЛСТАТ 130961721.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ ППН-01-1581/2019 г.
София, 23.03.2020 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД, Комисията) в състав, председател, Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Мария Матева и Веселин Целков на редовно заседание, проведено на 12.02.2020 г. и обективизирано в протокол № 6/12.02.2020 г., на основание чл. 10, ал. 1 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) във вр. с чл. 57, § 1, б. „е“ от Регламент (ЕС) 2016/679, разглежда жалба с рег. № ППН-01-1581/27.09.2019 г., подадена от М.Й. срещу адв. В.Д._

В жалбата г-жа М.Й. е поискала от Комисията да изрази становище дали са били нарушени правата ѝ по Регламент (ЕС) 2016/679 и Закона за защита на личните данни от страна на В.Д. при заведени от нея искове срещу жалбоподателката, при представени доказателства и искания пред съдебен състав и Софийски районен съд.

Моли да бъде изразено становище дали В.Д. е нарушила правата на малолетната ѝ дъщеря Е.Т., на 4 г., чрез изнасяне на информация, която „е медицинска“.

Жалбоподателката твърди за публично разпространение на документи и свързаните с тях обстоятелства, искова молба по гр. дело № ***, молба по гр. дело № ***, становище по гр. дело № ***, частна жалба по гр. дело № ***.

От допълнение с рег. № ППН-01-1581#1/13.11.2019 г., към подадената от г-жа М.Й. жалба, е видно, че първоначално подадената жалба с рег. № ППН-01-1580/27.09.2019 г. до Комисията е срещу адв. В.Д. С допълнението жалбоподателката е посочила, че иска да добави две нови доказателства срещу адв. В.Д., в които според твърденията на жалбоподателката се „изнася“ медицинска информация. Приложени са становище от адв. В.Д., като пълномощник на В.П. по гр. дело № ***** и искова молба по гр. дело № ***** на СРС.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая от В.Д. е изискано предоставянето на писмено становище и относими към случая доказателства.

С писмо изх. № ППН-01-1581#4/27.11.2019 г. от адв. В.Д. е ангажирано становище, в което е посочено, че: счита жалбата за недопустима, предвид факта, че е подадена срещу В.Д., като физическо лице, а не срещу В.Д. в качеството на адвокат. Алтернативно сочи, че жалбата е неоснователна, в случай, че Комисията счете, че е подадена срещу В.Д. в качеството на адвокат, като в тази връзка е посочила задълженията, които произтичат за адвокатите от Закона за адвокатурата.

Адв. В.Д. е обяснила, че е процесуален представител на В.П., лично и като баща на малолетното дете К.П. по граждански дела, образувани по искиви молби на В.П. срещу М.Й. и по граждански дела, образувани от М.Й. срещу В.П., лично и като баща на малолетното дете К.П., като са посочени и номерата на образуваните граждански дела.

По отношение на твърденията за нарушени правата на малолетната дъщеря на жалбоподателката Е.Т., адв. В.Д. информира, че е била и процесуален представител на В.П. по гр.д. № ***/2015 год. на СГС, 2 състав, приключило с влязло в сила на 29.03.2017 год. решение, с което успешно е оспорен произхода на това дете от моя доверител като съпруг на майката по време на раждането на детето. В становището е посочено, че в гражданския процес всяка страна може да излага твърдения за факти и обстоятелства, на които основава исканията си към съда, които обаче подлежат на доказване, а съдебните решения подлежат на три инстанционен контрол, предвид който факт счита за недопустимо по не приключили граждански дела да се обсъждат твърденията и доказателствените искания на

страните в процеса, които по закон са равнопоставени. А твърдението на жалбоподателката, че са „изнесените медицински данни са неверни“, сочи за голословно.

Посочено е, че съгласно чл. 6, буква „д“ от Регламента като адвокат обработва лични данни при осъществяване на официални правомощия, а съгласно чл. 9, пар. 2, буква „е“ от Регламента има право да обработва лични данни, свързани със здравословното състояние на едно лице, ако обработването е необходимо с цел установяване, упражняване или защита на правни претенции, като сочи, че от съдържанието на жалбата се установява, че изнесените данни за здравословното състояние на жалбоподателката и малолетното ѝ дете Е.Т. са предоставени доброволно от доверителя ѝ и са изнесени единствено пред съд по текущи граждански производства.

С оглед на всичко гореизложеното счита, че жалбата следва да бъде оставена без уважение като неоснователна.

Разглежданата жалба съдържа задължително изискуемите реквизити, посочени в чл. 28, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация, а именно: налице са данни за жалбоподателя, естество на искането, дата и подпис, с оглед на което жалбата е редовна.

Жалбата е процесуално допустима – подадена в срока по 38, ал. 1 от ЗЗЛД от физическо лице с правен интерес. Същата има за предмет твърдение за неправомерно обработване на лични данни на жалбоподателката и е насочена срещу администратор на лични данни. С жалбата е сезиран компетентен да се произнесе орган – Комисия за защита на личните данни, която съгласно правомощията си по чл. 10, ал. 1 ЗЗЛД във връзка с чл. 57, параграф 1, буква „е“ от Регламент 2016/679 разглежда жалби, подадени от субекти на данни.

Комисията за защита на личните данни е независим надзорен орган, който осъществява защита на лицата при обработване на техните лични данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрола по спазване на Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни (накратко „Регламента“ или Регламент 2016/679) и Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД). Една от задачите на КЗЛД по чл. 10, ал. 1 ЗЗЛД във връзка с чл. 57, параграф 1, буква „е“ от Регламент 2016/679 е да разглежда жалби, подадени от субекти на данни, и да разследва предмета на жалбата, доколкото това е целесъобразно. Целесъобразността при разглеждане на жалбите е процесуално развита в чл. 38, ал. 4 ЗЗЛД – когато жалбата е очевидно неоснователна или прекомерна, с решение на Комисията жалбата може да бъде оставена без разглеждане.

С Регламент 2016/679 и Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) се определят правилата по отношение на защитата на физическите лица във връзка с обработването на личните им данни, както и правилата по отношение на свободното движение на лични данни. Целта е да се защитават основни права и свободи на физическите лица, и по-специално тяхното право на защита на личните данни.

Обработването на лични данни от администратори на лични данни, както в публичната, така и в частната сфера, е законосъобразно и допустимо, ако е налице някое от правните основания, изчерпателно изброени в чл. 6, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2016/679:

а) субектът на данните е дал съгласие за обработване на личните му данни за една или повече конкретни цели;

б) обработването е необходимо за изпълнението на договор, по който субектът на данните е страна, или за предприемане на стъпки по искане на субекта на данните преди сключването на договор;

в) обработването е необходимо за спазването на законово задължение, което се прилага спрямо администратора;

г) обработването е необходимо, за да бъдат защитени жизненоважните интереси на субекта на данните или на друго физическо лице;

д) обработването е необходимо за изпълнението на задача от обществен интерес или при упражняването на официални правомощия, които са предоставени на администратора;

е) обработването е необходимо за целите на легитимните интереси на администратора или на трета страна, освен когато пред такива интереси преимущество имат интересите или основните права и свободи на субекта на данните, които изискват защита на личните данни, по-специално когато субектът на данните е дете.

В случаите, когато администратор на лични данни прави преценка дали да обработва личните данни на базата на съгласие, той трябва да изследва обстоятелството дали не е налице друго правно основание за тяхното обработване. В случай че друго основание е налице, не е необходимо изискването и на съгласие от субекта на данни.

С разпоредбата на чл. 9 от ОРЗД е забранено обработването на чувствителни лични данни. В чл. 9, пар. 2 от Регламента обаче са разписани изрично хипотезите, в които тази забрана не се прилага. Това са алтернативни условия, които се прилагат само при обработване на специална категория лични данни. Наличието на едно от тях е основание за законосъобразно обработване на този вид защитена лична информация.

В този смисъл следва да бъде посочено, че когато става въпрос за обработване на специални категории лични данни, общите условия за допустимост на обработването по чл. 6, пар. 1 не намират приложение, а единствено условията по чл. 9, пар. 2. Ето защо посоченото условие за допустимост на обработването на лични данни в отговора на адв. В.Д., че обработва личните данни на жалбоподателката в изпълнение на нормативно установено задължение, което произтича от Закона за адвокатурата, не намира приложение в настоящия казус.

В конкретния случай обаче, обработването на личните данни на жалбоподателката е законосъобразно по аргументът от разпоредбата на чл. 9, пар. 1, б. „е“ от Регламент (ЕС) 679/2018. Следва да се посочи, че с разпоредбата на чл. 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз, прокламира правото на ефективни правни средства за защита и на справедлив процес. Всеки, чийто права и свободи са били нарушени има право на ефективни правни средства за защита пред съд. Ако за установяването, упражняването или защитата на права по съдебен ред на дадено лице е необходимо обработване (под всякаква форма – събиране, записване, разкриване, предоставяне, достъп) на чувствителни лични данни, обработването на такава информация е законосъобразно. Това е необходимо, когато са нарушени или застрашени права и законни интереси на гражданите.

Досежно изложени твърдения за нарушени права на малолетната дъщеря Е.Т. на г-жа М.Й., се констатира, че от предоставените доказателства по административната преписка, навсякъде е посочено само първото име на детето.

В настоящия случай не е спорно, че адв. В.Д. е процесуален представител на бившия съпруг на жалбоподателката по редица граждански дела, от където следва, че обработва личните данни на жалбоподателката законосъобразно, на основание чл. 9, пар. 2, б. „е“ от Регламента.

Въз основа на изложеното, на основание с 57, пар. 1, б. „е“ от Регламент 2016/679 и чл. 38, ал. 4 от ЗЗЛД, Комисията се произнесе със следното

РЕШЕНИЕ:

Обявява жалба с рег. № ППН-01-1581/27.09.2019 г., подадена от М.Й. срещу адв. В.Д., за очевидно неоснователна на основание чл. 38, ал. 4 ЗЗЛД и я оставя без по-нататъшно разглеждане.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд – София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:**Венцислав Караджов****ЧЛЕНОВЕ:****Цанко Цолов /п/****Мария Матева /п/****Веселин Целков /п/****РЕШЕНИЕ****№ ППН-01-499/2019 г.****София, 27.03.2020 г.**

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД, Комисията) в състав, председател – Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов и Мария Матева на редовно заседание, проведено на 05.02.2020 г. и обективирано в протокол № 5/05.02.2020 г., на основание чл. 10, ал. 1 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) във вр. с чл. 57, § 1, б. „е“ от Регламент (ЕС) 2016/679, разгледа по същество жалба с рег. № ППН-01-499/27.05.2019 г., подадена от Р.Д. срещу **здравно заведение (З.З.)**.

В жалбата, подадена от г-жа Р.Д. са изложени твърдения, че след проверка на здравното досие, с предоставен уникален код за достъп (УКД) от РЗОК – София, е установила, че е била хоспитализирана в З.З., правени са изследвания и съответно са изтеглени пари от НЗОК.

Жалбоподателката твърди, че никога не е била хоспитализирана в болница З.З. и не познава лекаря, който е посочен, че я е изпратил в посочената болница.

Информира, че е посещавала болницата, като пациент за амбулаторна консултация с кардиолог.

Счита, че е извършено неправомерно използване на личните ѝ данни. Моли за извършване на проверка на З.З. и за налагане на санкция.

Като доказателство е приложено, копие извадка от системата на НЗОК за „хоспитализация“.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая, с писмо изх. № ППН-01-499#1/25.07.2019 г. на З.З. ЕАД е предоставен срок за изразяване на становище и представяне на относими доказателства.

В отговор е постъпило становище от болницата, в което е посочено, че в случая не е извършено неправомерно използване на личните данни на жалбоподателката, като са посочени следните аргументи:

Жалбоподателката Р.Д. от гр. София, е дългогодишна пациентка на З.З. ЕАД, която не е била хоспитализирана в болницата, включително и през март 2018 г. На 19.03.2018 г. в болницата е постъпила за планово лечение, пациентка със същото име, но от гр. К. и различно ЕГН, като направлението е подписано от госпожата от гр. К.

При регистрацията на пациентката Р.Д. от гр. К., в сектор „Регистратура“, в болничната информационна система са въведени трите ѝ имена и системата автоматично ги е свързала с данните на вече съществуваща пациентка със същите три имена – тези на жалбоподателката от гр. София.

Служителят от „Регистратура“ е регистрирал г-жа Р.Д. от К. с ЕГН-то на жалбоподателката от София. Поради тази причина хоспитализацията на Р.Д. от гр. К. и свързаните с нея изследвания и процедура, са свързани с болничното електронно досие на жалбоподателката Р.Д. от гр. София.

При регистрацията на Р.Д. от гр. К. за болнично лечение (хоспитализация) е извършено и чекиране на данните от личната ѝ карта в клиентската част на регистрационната система на НЗОК „Регистрационна система на събития по хоспитализация и дехоспитализация“ (Хадис), която незабавно изпраща данните в сървърната част на системата, разположена в ЦУ на НЗОК. Приложена е разпечатка от Болничната информационна система - справка от Гама Кодмастер - Данни от регистрационната система на НЗОК за деня на хоспитализацията - 19.03.2018 г. и деня на дехоспитализацията - 20.03.2018 г., от които е видно, че е разчетен правилният ЕГН на Р.Д. от гр. К.

За хоспитализацията на Р.Д. от гр. К. е съставена История на заболяването (ИЗ) № **** за времето от 19 март- 20 март 2018 г., която е приложена по опис към становището. От медицинската документация е видно, че реалното болнично лечение (хоспитализация) с необходимите изследвания, са проведени на Р.Д. от гр. К., а не на жалбоподателката.

През май 2019 г. жалбоподателката Р.Д. от гр. София е посетила З.З. за провеждане на кардиологичен преглед. При регистрацията, служител от сектор „Регистратура“ е въвел трите имена на пациентката и от болничната информационна система е излязла информация за болнично лечение в периода 19.03. – 20.03.2018 г. Жалбоподателката устно е уведомена, че ще бъде проверена причината, поради която е въведена информация за болнично лечение, което тя не е провела.

Р.Д. от София, е поискала и получила своя УКД за проверка на данните в електронното ѝ здравно досие от районната здравноосигурителна каса - гр. София (РЗОК). При проверката на пациентското досие в Интегрираната информационна система (ИИС) на НЗОК е установила, че на нейните имена и ЕГН към НЗОК е отчетена болнична медицинска помощ в периода 19.03.2018 г. - 20.03.2018 г. (извадка от досието ѝ е приложено към жалбата на Р.Д. от гр. София).

На 25.05.2019 г. Р.Д. от гр. София е подала жалба до КЗЛД, а на 31.05.2019 г. е подала жалба със същото съдържание и до РЗОК - София град с вх. № ***/31.05.2019 г. (приложено е копие от жалбата ѝ до РЗОК гр. София).

В резултат на жалбата, директорът на столичната РЗОК е издал Заповед № ***/03.07.2019 г. за извършване на проверка в З.З. ЕАД. Проверката е извършена на 03.07.2019 г., като за резултата от нея е издаден Протокол № ***/18.07.2019 г. В посочения протокол подробно е описано как въведеният неверен ЕГН на пациентката Р.Д. от гр. К. е довел до неправилно отчитане на извършената ѝ медицинска дейност по клиничната пътека, по която е била лекувана, в електронните досиета на жалбоподателката- в болницата и в ЦУ на НЗОК (приложени са копия от заповедта и протокола).

В резултат на констатациите, отразени в протокола от проверката, проверяващият е издал Протокол за неоснователно получени суми № ***** от 18.07.2019 г. - поради допуснатата от лечебното заведение грешка в отчетната информация за пациентката Р.Д. от гр. К. и е наложена санкция на З.З. ЕАД, която е била заплатена за извършеното лечение на Р.Д. от гр. К. (приложено е копие от протокола).

От изложените обстоятелства, считат, че е видно, че поради техническа грешка, допусната по случайност, в електронното досие на жалбоподателката са отразени медицински дейности, които са били извършени на г-жа Р.Д. от К.

Информират, че в З.З. ЕАД ползва софтуерните продукти на „Г.К.К.П.“ СД, които са за автоматизирано управление на дейности, свързани с регистрация на медицинско и немедицински данни за пациент, генерирани по време на престоя му в лечебно -заведение, за болнична и специализирана доболнична медицинска помощ, както и с множество проверки на валидността и целостта на въведените данни. З.З. ЕАД има с „Г.К.К.П.“ СД и договор за абонаментна поддръжка на софтуерните продукти. Лечебното заведение е поискало от „Г.К.К.П.“ СД да извърши необходимите

действия за разделянето на медицинските данни за двете пациентки с идентични три имена, намиращи се в Болничната информационна система на З.З. ЕАД, в две отделни пациентски досиета, тъй като софтуерният продукт на „Г.К.К.П.“ не предоставя възможност на лечебните заведения да извършват подобни действия самостоятелно.

На 31.07.2019 г. от „Г.К.К.П.“ СД е извършено разделянето на двете електронни пациентски досиета. Приложено е заверено копие от История на заболяването на пациентката Р.Д., от гр. К., в която се съдържат медицински документи, издадени първоначално със сгрешен ЕГН и медицински документи с коригирания ЕГН.

В заключение считат, че може да се направи извод, че при допуснатата техническа грешка по време на регистрацията на пациентката от гр. К. в болничната информационна система на З.З. ЕАД, е настъпила случайна промяна в нейния ЕГН, отразен неправилно в нейната епикриза като ЕГН на жалбоподателката от гр. София. Сгрешеният ЕГН неправилно е бил попълнен и в отчета, подаден към Интегрираната информационна система на НЗОК. От тази случайна промяна до момента не са произтекли негативни последици за жалбоподателката. И двете жени са пациентки на З.З. ЕАД, като личните им данни фигурират в болничната информационна система на лечебното заведение.

С писмо изх. № ППН-01-499#3/25.-7.2019 г. от Регионалната здравноосигурителна каса е изискано предоставяне на информация. В отговор е депозирано становище, от което е видно, че след извършена проверка е действително установено, че случаят касае техническа грешка, допусната от служител на болницата.

Разглежданата жалба е съобразена в цялост с изискванията за редовност, съгласно чл. 28, ал. 1 от Правилник за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация (ПДКЗЛДНА), а именно: налице са данни за жалбоподателя, естеството на искането, дата и подпис.

Предвидените в чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД срокове са спазени, предвид разпоредбата на пар. 44, ал. 2 от Преходните и заключителни разпоредби към закона за изменение на ЗЗЛД. Същата има за предмет твърдение за неправомерно обработване на личните данни на жалбоподателката и е насочена срещу администратор на лични данни, което изискване се явява абсолютна процесуална предпоставка.

В чл. 27, ал. 2 от АПК законодателят обвързва преценката за допустимост на искането с наличие на посочените в текста изисквания. Компетентността на Комисията при разглеждане на жалби е свързана със защитата на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качеството „администратори на лични данни“ по смисъла на чл. 4, т. 7 от Регламент (ЕС) 2016/679 (Общ регламент относно защитата на данните, ОРЗД, GDPR).

На проведено на 18.12.2019 г. заседание на Комисията жалбата е приета за процесуално допустима и като страни в административното производство са конституирани: жалбоподател: Р.Д., ответна страна З.З. ЕАД, в качеството на администратор на лични данни и заинтересована страна Национална здравноосигурителна каса – гр. София. Страните са редовно уведомени за насроченото за 05.02.2020 г. заседание на Комисията за разглеждане на жалбата по същество, като им е указано разделянето на доказателствената тежест.

Съгласно чл. 10, ал. 1 от Закона за защита на личните данни във връзка с чл. 57, § 1, б. „е“ от Регламента и чл. 38, ал. 3 от Закона за защита на личните данни Комисията за защита на личните данни разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по ЗЗЛД, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон.

По същество жалбата е основателна.

Съгласно определението по член 4, точка 1 от Регламента „лични данни“ означава всяка информация, свързана с идентифицирано физическо лице или физическо лице, което може да бъде

идентифицирано („субект на данни“), е лице, което може да бъде идентифицирано, пряко или непряко, по-специално чрез идентификатор като име, идентификационен номер, данни за местонахождение, онлайн идентификатор или по един или повече признаци, специфични за физическата, физиологичната, генетичната, психическата, умствената, икономическата, културната или социална идентичност на това физическо лице.

Безспорно трите имена в комбинация с единия граждански номер представляват лични данни по смисъла на Регламента.

По административната преписка не е спорно, че жалбоподателката г-жа Р.Д. от гр. София с ЕГН 57***** е пациентка на З.З., като не е била хоспитализирана в периода март 2018 г. Не е спорно, че на дата 19.03.2018 г. в болница З.З. ЕАД е постъпила пациентка за планово лечение, с имена – Р.Д. от гр. К., идентични с имената на жалбоподателката, но с различен единен граждански номер ЕГН 53 *****. При регистрацията на пациентката в сектор „Регистратура“ в болничната информационна система са въведени трите имена на г-жа Р.Д. от гр. К., идентични с имената на г-жа Р.Д. от София, но с различно ЕГН, като по този начин служителката от сектор „Регистратура“ е регистрирала г-жа Р.Д. от гр. К. с единния граждански номер на жалбоподателката Р.Д. от гр. София.

Видно от предоставените в административното производство доказателства при изготвяне на история на заболяването (ИЗ) на 19.03.2018 г. са използвани личните данни на жалбоподателката Р.Д. от гр. София с ЕГН 57*****. От предоставеното ИЗ, като доказателство е видно, че е направена корекция на единния граждански номер на дата 31.07.2019 г. Предоставена е справка от Националната агенция за приходите (НАП) от дата 19.03.2018 г., от която е видно, че е направена справка за здравноосигурителния статус на г-жа Р.Д. от гр. София с ЕГН 57***** , а не на действително хоспитализираната г-жа Р.Д. от гр. К. с ЕГН 53 *****. Предоставена е и справка от НАП от дата 31.07.2019 г. за здравноосигурителния статус на г-жа Р.Д. от гр. К. Като доказателства са предоставени две епикризи ДК-07-0004, от които ясно се вижда, че е променен единствено единния граждански номер на лицето, за което се отнася епикризата, не е променен адреса и съдържанието на епикризите. От фиша за имунохематологично изследване от 20.03.2018 г. отново е видно, че са използвани личните данни на г-жа Р.Д. от гр. София ЕГН 57***** , като единния граждански номер е коригиран с ЕГН-то на действително хоспитализираната пациентка.

В декларацията за информираност и съгласие на пациента по отношение на източника за заплащане и диагностиката и лечението на неговото заболяване отново фигурират данните на жалбоподателката г-жа Р.Д. с ЕГН 57***** от София.

От предоставените кардиограми е видно, че са изписани две имена – Р.Д. На разчитането на запис от Holter EGG от 19.03.2018 г. са изписани трите имена Р.Д. и възраст 61 г. От предоставените по административната преписка документи е видно, че жалбоподателката е родена през 1957 г., т. е. към датата на извършване разчитането на записа на Холтер EEG е на 61 г., колкото е записано и в изследването, а възрастта на действително хоспитализираната пациентката – Р.Д. от К. предвид годината на раждане 1953 г. е 65 г., т. е. разчитането е направено за жалбоподателката г-жа Р.Д. от гр. София, а не за действително хоспитализираната г-жа Р.Д. от гр. К.

Предоставени са резултати от лабораторни изследвания, които като показатели на хематологичните изследвания са идентични, но едните са за Р.Д., с ЕГН 57***** , а другите на Р.Д. с ЕГН 53 *****. По същия начин са предоставени и два амбулаторни лиса № *** от 19.03.2018 г., в които разликата е в единния граждански номер и възрастта на вписания пациент.

Предвид гореизложеното твърденията на З.З. ЕАД, че „от цялата медицинска документация е видно, че реалното болнично лечение (хоспитализация) с необходимите изследвания са проведени на Р.Д. от гр. К., а не на жалбоподателката, не кореспондира с предоставените по административната преписка доказателства.

Следва да се посочи, че релевантно към спора е твърдените на болницата, че е извършено

чекиране на данните от личната карта на г-жа Р.Д. от гр. К. в клиентската част на регистрационната част на регистрационната система на НЗОК „Регистрационна система на събитията по хоспитализация и дехоспитализация“ (ХАДИС). От приложената разпечатка от болничната информационна система за хоспитализация и дехоспитализация е видно, че е разчетен правилния единен граждански номер на пациентката Р.Д. от гр. К. с ЕГН 53*****. От предоставената квитанция за заплащане на потребителска такса – леглоден с № **** от 20.03.2018 г. е видно, че са посочени личните данни на действително хоспитализираната г-жа Р.Д. от гр. К. В амбулаторни листове № *** и ****, двата от 19.03.2018 г. са вписани имената и единния граждански номер на действително хоспитализираната пациентка г-жа Р.Д. от гр. К., като обаче на същите е видна дата на издаване 31.07.2019 г., т. е. повече от година след хоспитализирането на пациентката.

От предоставените по административната преписка доказателства е видно, че е констатирано нарушение „относно объркване на данни за пациенти“ и от НЗОК, съставен е протокол за неоснователно получени суми и за З.З. е възникнало задължението за възстановяване на неоснователно получена сума.

В предоставено становище на завеждащия отдел „Прием пациенти“ е З.З. ЕАД е посочено, че е „напълно възможно в такава натоварена със здравословни проблеми ситуация при регистрацията на пациентки с три абсолютно еднакви имена и ЕГН-та започващи с една и съща цифра, да се допусне механично и неволно такава грешка“, а в становище на сектор КТМ е посочено, че „по повод техническа грешка довела до разменени лични данни на пациенти. На 19.03.2018 г. вследствие на проблем със захранването, суич който отговаря за свързаността на Прием пациенти се рестартира, което води до нарушена връзка клиент – сървър и като резултат до объркване в личните данни за двама пациенти“.

От събраните доказателства по административната преписка безспорно се установи, че данните на жалбоподателката Р.Д. от гр. София са обработени неправомерно от болницата в резултата на техническа грешка, за която ответната страна не спори.

В разпоредбата на чл. 32, § 4 Регламент ЕС 2016/679 е посочено, че администраторът и обработващият лични данни предприемат стъпки всяко физическо лице, действащо под ръководството на администратора или на обработващия лични данни, което има достъп до лични данни, да обработва тези данни само по указание на администратора.

Доколкото е осъществено неправомерно обработване от страна на болницата на данните на г-жа Р.Д. от София, очевидно от З.З. не са предприети подходящи технически и организационни мерки, което се явява нарушение на разпоредбата на чл. 32, § 4 от Регламент (ЕС) 2016/679.

С оглед разпределяне на доказателствената тежест в административния процес и събраните по преписка доказателства се налага изводът, че личните данни на жалбоподателката Р.Д. от гр. София са обработени от З.З. ЕАД, в нарушение на чл. 32, § 4 от регламента. Следва да се посочи, че в хода на административното производство не са ангажирани доказателства, от които да е видно, че администраторът е предприел стъпки, физическите лица, които имат достъп до лични данни и действат под негово ръководство, обработват данните по негово указание, не са предоставени доказателства за правилата за обработване на данните от болницата, както и указания или обучения за самите физически лица, които обработват лични данни.

Комисията разполага с оперативната самостоятелност, като в съответствие с предоставените ѝ функции преценява кое от корективните правомощия по чл. 58, § 2 от Регламент 679/2016 г. да упражни. Преценката се основава на целесъобразност и ефективност на решението при отчитане на особеностите на всеки отделен случай и степента на засягане на интересите на конкретно физическо лице – субект на данни, като и на обществен интерес. Правомощията по чл. 58, § 2, без това по буква „и“, имат характер на принудителни административни мерки, чиято цел е да предотвратят или преустановят извършването на нарушение, като по този начин се достигне дължимото поведение, в областта на защитата на личните данни. Административното наказание „имуществена санкция“

има санкционен характер. При прилагането на подходящата корективна мярка по чл. 58, § 2 от Регламента се взема предвид естеството, тежестта и поледиците от нарушението, както и всички смекчаващи и отегчаващи отговорността обстоятелства. Оценката за това какви мерки са ефективни, пропорционални и възпиращи във всеки отделен случай отразява и целта, преследвана с избраната корективна мярка – предотвратяване или преустановяване на нарушението, санкциониране на неправомерното поведение или и двете, каквато възможност е предвидена в чл. 58, § 2, буква „и“.

В конкретния случай корективните мерки по букви „а“ – „з“ и буква „й“ на чл. 58, § 2 от Регламента са приложими, предвид факта, че се касае за не предприемане на подходящи технически и организационни мерки. Комисията отчита и факта, че жалбоподателката е пациент на болницата З.З. ЕАД и личните ѝ данни фигурират в системата на болницата. Отчетен е и фактът, че въпреки, че е подадена грешна информация към НЗОК, институцията разполага с личните данни на жалбоподателката Р.Д. от гр. София.

С предоставената заповед № РД-18-162/01.08.2019 г. на изпълнителния директор на З.З. ЕАД, Комисията счита, че от болницата са предприети технически мерки за защита на данните, но тези технически мерки са предприети след установяване на нарушението от страна на болницата. Заповед № РД-18-162/01.08.2019 г. на изпълнителния директор на З.З. ЕАД е издадена едва след установяване на нарушението, предмет на настоящия спор, а е трябвало да бъде издадена на по-ранен етап, тъй като болницата не обработват данни от момента на жалбата. Самата заповед, в която е посочено служителите от „Регистратура“ стриктно да изпълняват изискването за въвеждане на ЕГН на пациент в болничната информационна система, не е достатъчна. Издадената заповед е организационна мярка, но тя е недостатъчна, защото не отстранява субективния момент, който е действието на всеки един служител, който е на смяна, а също и натовареността в болницата, което може да доведе до грешки при въвеждането в системата.

Болницата следва да приеме административни и технически мерки. Техническата мярка трябва да е такава, че да въведе принципа за защита на данните по подразбиране, да се настрои използваната системата, така, че автоматично да не зарежда тези данни в случаите, когато данните се въвеждат ръчно, както и да не допуска автоматично зареждане на лични данни без да са въведени от служител на регистратурата в болницата, а да се въвеждат изцяло от лицето въз основа на информацията от личната карта, за да се избегне субективният фактор, който със конкретна заповед не може да се избегне.

Тази техническа мярка е и в изпълнение на задълженията на администратора да прилага принципа за защита на личните данни по подразбиране, който е в сила от 25 май 2018 г. Поради всичко изложено администраторът следва да предприеме подходящите действия и да уведоми Комисията за предприетите действия в срок от един месец от влизането на решението в сила.

Съгласно гореописаното и предвид характера и вида на констатираното нарушение и обстоятелството, че същото е довършено, Комисията счита за целесъобразно, пропорционално и възпиращо налагането на корективна мярка и по чл. 58, § 2, буква „и“ от Регламента, а именно налагане и на имуществена санкция на администратора З.З. ЕАД за нарушение на чл. 32, § 4 от Регламента, като КЗЛД счита, че същата ще има предупредително и възпиращо действие и ще допринесе за спазване от страна на администратора на установения правов ред.

В съответствие с чл. 83, § 2, буква „и“, мотивите са следните:

Буква „а“ – С обработването са засегнати правата на едни субект на данни, не се установи да са настъпили вреди за жалбоподателката.

Буква „б“ – В случая, съобразно насоките на работна група 29, приети на 03.10.2017 г. се касае за небрежност от страна на З.З. ЕАД, предвид факта, че предприятията следва да отговарят за осигуряването на адекватни структури и ресурси в зависимост от естеството и сложността на своята дейност.

Буква „в“ – от административния орган е констатирано, че са предприети мерки от администратора с цел предотвратяване на подобни нарушения, издадена е заповед № РД-18-162/01.08.2019 г. на изпълнителния директор на З.З. ЕАД за стриктно въвеждане на ЕГН на пациенти в болничната информационна система от служителите от „Регистратура“, след като е установено нарушението. Междувременно в момента на установяване на нарушението от болницата са предприети своевременни действия с цел да не се позволи нарушението да продължи или да се разрасне до етап, в който би имало много по-сериозно въздействие.

Буква „г“ – нарушението се отнася до предприемане подходящи технически и организационни мерки, в административното производство не бяха ангажирани каквито и да било доказателства досежно процедури, методи, представляващи „добри практики“, които се прилагат от болницата в сферата на защита на личните данни.

Буква „д“ - Нарушението, съгласно разпоредбата на чл. 32, § 4 от Регламента е първо за администратора.

Буква „е“ – отстраняването на нарушеното не е възможно. Съобразно насоките дадени от работна група 29 по този критерий се взема предвид, че в резултатът на намесата на администратора, отрицателните последици по отношение на правата на жалбоподателя са се проявили, отколкото биха могли да имат без тази намеса.

Буква „ж“ – обработени са трите имена, ЕГН и адрес на жалбоподателката, данни, които идентифицират и дават възможност за пряко идентифициране на лицето.

Буква „з“ – след сезиране на Комисията от субекта на данни. С тълкуване от Работна група 29 за този критерий е посочено, че спазването на това задължение не може да се тълкува като смекчаващ фактор, а липсата на уведомяване или неспазване на срока поради неадекватната оценка на степента на нарушението може да обуслови по – сериозна санкция.

Буква „и“ – администраторът не е санкциониран за предприемане на подходящи технически и организационни мерки в контекста на действащото законодателство за защита на личните данни.

Буква „й“ – към момента на извършване на нарушението не са предоставени одобрени кодекси за поведение.

Буква „к“ – при отчитане степента на извършеното нарушение, се вземат предвид като смекчаващи отговорността обстоятелство, че болницата по всякакъв начин е съдействала за изясняване на нарушението, включително и за коригиране на данните в здравното досие на жалбоподателката.

При преценка на обстоятелствата по преписката Комисията намира, че на З.З. ЕАД, следва да се наложи административно наказание „имуществена санкция“ в малък размер. Администраторите са длъжни да познава закона и да спазват неговите изисквания, още повече, че те дължат необходимата грижа, предвидена в закона и произтичаща от предмета му на дейност, кадровия и икономически ресурс. Комисията счита, че наложената санкция следва да е в размер на 500 лв. (пет стотин лева), размер много под средния минимум предвиден в Регламента, за такова нарушение.

Предвид изложеното и на основание чл. 57, § 1, б. „е“ от Регламента, съответно чл. 10, ал. 1, във връзка с чл. 38, ал. 3 от Закона за защита на личните данни, Комисията се произнесе със следното

РЕШЕНИЕ:

1. Обявява жалба с рег. № ППН-01-499/27.05.2019 г., подадена от Р.Д. срещу *здравно заведение ЕАД*, за основателна, за нарушение на разпоредбата на чл. 32, § 4 от Регламент (ЕС) 2016/679.

2. Във връзка с т. 1 и основание чл. 58, § 2, б. „г“ от Регламент (ЕС) 2016/679 издава разпореждане на администратора *здравно заведение ЕАД* да предприеме подходящи технически

мерки за настройване на системата, по начин, който не допуска автоматично зареждане на лични данни без да са въведени от служител на регистратурата в болницата, в изпълнение на задълженията на администратора да прилага принципа за защита на личните данни по подразбиране, който е в сила от 25 май 2018 г.

3. Срок за изпълнение на разпореждането – един месец от влизането на решението в сила, след което администраторът да уведоми Комисията за изпълнението, като представи съответните доказателства.

4. Във връзка с т. 1, на основание чл. 83, § 4, буква „а“, във връзка с чл. 58, § 2, буква „и“ от Регламент 679/2016, налага на администратора на лични данни – *здравно заведение ЕАД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление гр. *****, имуществена санкция и размер на 500 лв. (петстотин лева)***

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни, пред Административен съд – София – град.

След влизане в сила на решението, сумата по наложеното наказание да бъде преведена по банков път:

Банка БНБ – ЦУ

IBAN: BG18BNBG96613000158601 BIC BNBGBGSD

Комисия за защита на личните данни, БУЛСТАТ 130961721

В случай че санкциите не бъдат платени след влизане в сила на решението, ще бъдат предприети действия за принудително събиране.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Мария Матева /п/

РЕШЕНИЕ

№ ППН-01-161/2019 г.

София, 03.04.2020 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов и Мария Матева на заседание, проведено на 05.02.2020 г., на основание чл. 10, ал. 1 от Закона за защита на личните данни във връзка с чл. 57, § 1, буква „е“ от Регламент (ЕС) 2016/679, разгледа по същество жалба рег. № ППН-01-161/12.02.2019 г., подадена от В.М.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба, подадена от В.М. срещу „П.К.“ ЕООД. Жалбоподателката информира, че на 14.01.2019 г. при посещение в магазин на дружеството находящ се в гр. София **** била унижена от служители на дружеството, които я блъскали и дърпали, наричали я „крадла“, а след като я обискирали и установили, че е заплатила стоките от магазина, за които има издадена клиентска карта, отказали да ѝ предоставят дължима информация за имената си, както и среща с управителя на магазина. Твърди, че е нарушено правото ѝ на лична неприкосновеност

и допълва, че за случая е подала две жалби, същите изпратени на електронните адреси посочения от дружеството, отговор на които не е получила. Твърди, че на вратата на процесния магазин са посочени електронна поща за контакт с дружеството - администратор на лични данни и електронен адрес на длъжностното лице по защита на личните данни (ДЛЗД), а именно **** и *****, които „електронни адреси не съществуват”, което води до ограничаване на правото ѝ на защита като субект на данни. Твърди, че по този начин е нарушено правото ѝ на достъп и защита и моли КЗЛД да извърши проверка по случая и да потърси отговорност от администратора на лични данни и длъжностното лице по защита на данните, достъпа до които е на практика невъзможен. Моли комисията да изиска от дружеството запис от охранителните камери на магазина.

В условията на залегналото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая, от „П.К.“ ЕООД са изискани относими по случая доказателства, предоставена е възможност за ангажиране на писмено становище.

В отговор е изразено становище за неоснователност на жалбата. От дружеството сочат, че в качеството си на администратор на лични данни и в изпълнение на задълженията си по Регламент ЕС 2016/679 дружеството е поставило информационни табели на входа на своите търговски обекти в страната, предоставящи на посетителите в съответния магазин информация относно данните за контакт (имейл адрес и пощенски адрес) с длъжностното лице по защита на данните и с дружеството, като администратор на лични данни. Сочат, че допълнителна информация относно различните канали за осъществяване на контакт с дружеството е достъпна при поискване и на касите в магазините, както и онлайн на адреси: **** и *****. В тази връзка твърдят, че правото на защита на личните данни на жалбоподателката не е ограничено, доколкото дружеството е предоставило няколко алтернативни канала за контакт, респективно за упражняване на право на защита.

В допълнение посочват, че при извършена по случая проверка, дружеството е констатирало определени нередовности по отношение на обявените чрез информационните табели данни за контакт с длъжностното лице по защита на данните касаещи допусната техническа грешка при изписване на имейл адреса ****, а именно погрешни изписване на два последователно знака „@“, което поради обстоятелство, че „имейл адрес изписан по този начин не може да съществува“ води до връщане на изпратените електронни съобщения обратно на техния подател. Сочат, че незабавно след установяване на техническата грешка, същата е отстранена - допълнителния знак „@“ е зачеркнат от информационните табели и са поръчани нови такива с правилно изписан имейл адрес ****. Информират и за техническа неизправност във функционирането на имейл адреса *****, която е причина за връщане на изпратените електронни съобщения обратно на техния подател. Твърдят, че са предприети мерки и към 15.04.2019 г. посочения имейл адрес е активен и функционира без технически проблем.

В заключение посочват, че дружеството поднася своите извинения на жалбоподателката за създалата се ситуация и е готово да окаже необходимото съдействие на г-жа В.М. за упражняване на правата ѝ на субект на данни и осъществяване на контакт с длъжностното лице по защита на данните.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на личните им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на ЗЗЛД и Регламент (ЕС) 2016/679.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

Жалбата съдържа задължително изискуеми реквизити - данни за жалбоподателя, естеството на искането, дата и подпис, с оглед което е редовна. Същата е процесуално допустима, подадена в срока по § 44, ал. 2 от ЗЗЛД от физическо лице с правен интерес срещу надлежна страна – юридическо лице - администратор на лични данни по смисъл чл. 4, ал. 7 от Регламент ЕС 2016/679. Сезиран е компетентен да се произнесе орган – КЗЛД, който съгласно правомощията си по чл. 10, ал. 1 от ЗЗЛД

във връзка с чл. 57, § 1, буква „е“ от Регламент (ЕС) 2016/679, разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на субекти на данни свързани с обработване на личните данни, като не са налице изключенията по чл. 2, § 2, буква „в“ и чл. 55, § 3 от регламента предвид обстоятелството, че случая не касае дейности по обработване извършвани от физическо лице в хода на чисто лични или домашни занимания и/или дейности извършвани от съдилищата при изпълнение на съдебните им функции.

По изложените съображения и с оглед липсата на предпоставки от категорията на отрицателните по чл. 27, ал. 2 от АПК, на проведено на 11.12.2019 г. заседание на комисията, жалбата е приета за допустима. Като страни в производство са конституирани: жалбоподател – В.М. и ответна страна – „П.К.“ ЕООД и е насрочено е открито заседание за разглеждане на жалбата по същество.

На проведено на 15.02.2020 г. открито заседание на КЗЛД, жалбата е разгледана по същество.

Жалбоподателката - редовно уведомена, не се явява, не се представлява.

Ответната страна - редовно уведомена, представлява се от управителя г-жа Б., адв. Д. и адв. М., които оспорват жалбата. Представят и комисията приема като относими към предмета на спора доказателства за промяна на информационната табела на процесния обект и за функциониране на посочения от дружеството имейл адрес. Молят комисията да остави жалбата без уважение, като неоснователна, по съображения подробно изложени в депозираните по пресписката писмени становища.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в административното производство, съгласно чл. 7 от Административно-процесуалния кодекс, изискващ наличието на установени действителни факти, имайки предвид събраните доказателства и наведените от страните твърдения, комисията приема, че разгледана по същество жалба № ППН-01-161/12.02.2019 г. е неоснователна.

Предмета на жалбата са твърдения за нарушение в правото на защита на личните данни на жалбоподателката, в хипотезата на неговото ограничаване от страна на „П.К.“ ЕООД, доколкото дадените от администратора данни за контакт с дружеството и назначеното длъжностно лице по защита на данните не са актуални, което води до невъзможен контакт с администратора и длъжностното лице, респективно до невъзможно упражняване на права по Регламент ЕС 2016/679. В тази връзка следва да се остави без уважение доказателственото искане на жалбоподателката за служебно събиране на доказателства, а именно запис от охранителните камери на магазина, доколкото същото не е относимо към спора, а отделно от това правото на достъп до лични данни съдържащи се в записите следва да бъде упражнено по надлежния ред - чл. 37б и 37в от ЗЗЛД, възможност от която същата не се е възползвала.

Между страните няма спор по фактите. Не е спорно, че на 14.01.2019 г. жалбоподателката е посетила магазин на „П.К.“ ЕООД находящ се в гр. София *****, където е проверена от служители на дружеството при съмнение за кражба на стоки от магазина. Не е спорно наличието на възникнал конфликт между проверяващите и проверяваното лице, както и наличието на емоционална размяна на реплики, но следва да се отбележи, че същите не са предмет на производството, доколкото поведението на служителите в магазина не подлежи на контрол от КЗЛД. Относим към предмета на жалбата е фактът, че г-жа В.М. е подала до дружеството две жалби, които касаят поведението на служителите, същите изпратени на електронни адреси **** и *****, посочени от администратора като адрес за осъществяване на контакт с него. Доказателства по преписката свидетелстват, че същите не са получени по причини независещи от г-жа В.М., а именно констатирана на по-късен етап „техническа неизправност във функционирането на имейл адреса *****, и допусната техническа грешка при изписване на имейл адреса ****, които след сезиране на КЗЛД са отстранени. Комисията намира, че допуснатите от дружеството технически грешки не са повлияли върху упражняване на правата на жалбоподателката свързани с Регламент ЕС 2016/679 доколкото освен електронни адреси за контакт с администратора и длъжностното лице, „П.К.“ ЕООД е посочило и физически адреси за контакт със същите.

Не е спорно също, че „П.К.“ ЕООД е назначило длъжностно лице по защита на данните, както и че информацията за контакт със същото, както и информация за контакт с администратора, са посочени на информационна табела поставена на врата на магазина, която сочи за осъществяване в обекта видеонаблюдение. Видно от съдържанието на информационната табела е, че като адреси за контакт с администратора и длъжностното лице са посочени електронни адреси **** и *****, както и физически адрес гр. София ****, който няма данни да е компроментиран или използван от жалбоподателката за връзка с администратора и/или длъжностното лице.

Дружеството е изпълнило на задълженията си по чл. 13, ал. 1, буква „б“ и чл. 37, ал. 7 от Регламент ЕС 2016/679, поставило е информационна табела на входа на своя търговски обект, предоставяща на посетителите информация относно данните за контакт (имейл адрес и физически/пощенски адрес) с длъжностното лице и с дружеството, като администратор на лични данни. Допълнителна информация относно различните канали за осъществяване на контакт с дружеството е достъпна при поискване и на касите в магазините, видно от поставената информационна табела. В тази връзка правото на защита на личните данни на жалбоподателката не е ограничено, доколкото дружеството е предоставило няколко алтернативни канала за контакт, респективно за упражняване на право на защита, като е изпълнило и вмененото му задължение по чл. 13, ал. 1, буква „б“ и чл. 37, ал. 7 от Регламент ЕС 2016/679 да информира субектите на данни за назначено длъжностно лице по защита на данните, да предостави координати за връзка с него, както и координати за връзка с администратора, който е идентифициран.

Водима от горното и на основание чл. 38, ал. 3 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

Оставя без уважение жалба ППН-01-161/12.02.2019 г., като неоснователна.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София - град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Мария Матева /п/

РЕШЕНИЕ

№ ППН-01-1416/2019 г.

София, 03.04.2020 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов и Мария Матева на заседание, проведено на 26.02.2020 г., на основание чл. 10, ал. 1 от Закона за защита на личните данни във връзка с чл. 57, § 1, буква „е“ от Регламент (ЕС) 2016/679, разгледа по същество жалба рег. № ППН-01-1416/23.08.2019 г., подадена от Я.К.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба, подадена от Я.К. срещу Национална агенция за приходите (НАП), с предмет непроизнасяне по заявление за достъп до лични данни.

Жалбоподателят информира, че на 25.07.2019 г. след направена справка чрез приложението на НАП <https://check.nra.bg> установил, че е потърпевш от „изтичането“ на лични данни от НАП, като в

отговор на направена от него заявка до агенцията, с номер ****, бил уведомен с текстово съобщение, че „ИМА неправомерно разкрити лични данни“. Твърди, че на 31.07.2019 г. подал до администратора на лични данни – НАП искане, на което не е получил отговор, за предоставяне на конкретна информация относно личните му данни които са достъпни и информация какви технически и организационни мерки е предприела агенцията да ограничи вредоносните последици от това. Моли комисията да извърши проверка по случая и да задължи НАП да му предостави изисканата информация.

Към жалбата не са приложени доказателства.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая, от НАП са изискани относими по случая доказателства, предоставена е възможност за ангажиране на писмено становище.

В отговор е изразено становище за неоснователност на жалбата, с приложени към него доказателства. Информират, че на 31.07.2019 г. в Централното управление на НАП е постъпило искане № ****, подадено от Я.К., относно предоставяне на информация за осъществен неоторизиран достъп до информационната система на НАП и по-конкретно за неправомерно разпространени лични данни на г-н Я.К. Твърдят, че в срока посочен в чл. 12, ал. 3 от Регламент ЕС 679/2016 г., а именно едномесечен от подаване на искането, с писмо-отговор на Изпълнителният директор на НАП, същото с № *****#1/22.08.2019 г., получено от г-н Я.К. на 27.08.2019 г., на последният „е предоставена актуална информация относно упражняване на неговите права по повод осъщественото спрямо НАП компютърно престъпление.“

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на личните им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на ЗЗЛД и Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

Жалбата съдържа задължително изискуеми реквизити – налице са данни за жалбоподателя, естеството на искането, дата и подпис, с оглед което същата е редовна.

Жалбата е процесуално допустима, подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД от физическо лице с правен интерес срещу надлежна страна администратор на лични данни по смисъл чл. 4, ал. 7 от регламента. Сезиран е компетентен да се произнесе орган – КЗЛД, който съгласно правомощията си по чл. 10, ал. 1 от ЗЗЛД във връзка с чл. 57, § 1, буква „е“ от Регламент (ЕС) 2016/679, разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на субекти на данни свързани с обработване на личните данни, като не са налице изключенията по чл. 2, § 2, буква „в“ и чл. 55, § 3 от регламента предвид обстоятелството, че случая не касае дейности по обработване извършвани от физическо лице в хода на чисто лични или домашни занимания и/или дейности извършвани от съдилищата при изпълнение на съдебните им функции.

По изложените съображения и с оглед липсата на предпоставки от категорията на отрицателните по чл. 27, ал. 2 от АПК, на проведено на 22.01.2020 г. заседание на КЗЛД жалбата е приета за допустима и като страни в производство са конституирани: жалбоподател – Я.К. и ответна страна – Национална агенция за приходите. Насрочено е открито заседание на 26.02.2020 г. за разглеждане на жалбата по същество, за което страните са редовно уведомени. Жалбоподателят е информиран за депозираното от ответната страна писмено становище, заверено копие от което му е предоставено, като му е указана правната възможност да изрази становище по изложените от НАП твърдения и представените писмени доказателства, както и да сочи нови доказателства, да прави искания по доказателствата.

В хода на производството г-н Я.К. изразява становище по изложените от НАП твърдения, в което сочи, че липсва „адекватна реакция“ от страна на агенцията по поставените от него въпроси, а становището на НАП намира за „изпразнено от съдържание“.

На проведено на 26.02.2020 г. открито заседание на КЗЛД, жалбата е разгледана по същество.

Страните - редовно уведомени, не се явяват, не се представляват.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в административното производство, съгласно чл. 7 от Административно-процесуалния кодекс, изискващ наличието на установени действителни факти, имайки предвид събраните доказателства и наведените от страните твърдения, комисията приема, че разгледана по същество жалба № ППН-01-1416/23.08.2019 г. е неоснователна.

Предмет на жалбата е неизясняване по заявление за достъп до лични данни.

От събраните по преписката доказателства се установи, а и между страните не е спорно, че на 31.07.2019 г. жалбоподателят Я.К. е подал до администратора на лични данни – НАП искане относно предоставяне на информация за осъществен неоторизиран достъп до информационната система на НАП и по-конкретно за неправомерно разпространените и достъпени лични данни на г-н Я.К. обработвани от НАП. Искането е заведено с вх. № № *****/31.07.2019 г. по описа на НАП и видно от съдържанието му има характера на заявление по чл. 15, § 1 от Регламент ЕС 2016/679, с което е упражнено право на достъп до лични данни.

С писмо – отговор на Изпълнителният директор на НАП, същото с № *****/1/22.08.2019 г., г-н Я.К. е уведомен за предприетите от НАП действия относно нерегламентирания достъп до информационната система на агенцията – за разработеното специално приложение достъпно на адрес <https://check.nra.bg>, чрез което всеки може да провери дали негови лични данни са станали обект на неоторизиран достъп, за практически съвети по темата, публикувани на сайта на НАП. В писмото се съдържа и информация за разработено към 22.08.2019 г. от НАП приложение, чрез което всяко физическо лице, ще може да получи информация за конкретния тип лични данни, които са били обект на неоторизиран достъп, с уточнението, че „такава справка ще може да се извърши в близките седмици“, като е посочено, че се извършва индивидуално съпоставяне на над 70 млн. записи на данни, които са били неоторизирано достъпени, с реалните бази данни на НАП за установяване на установяване на евентуални промени или манипулации на данните. Посочено е, че „освен чрез приложението, информация гражданите могат да получат и във всички офиси на НАП след идентификация с лична карта“. Видно от представено по преписката копие на известие за доставяне № **** по описа на „М.Б.М.“ ООД писмото е получено от г-н Я.К. на 27.08.2019 г., след сезиране на КЗЛД.

Неоснователни са твърденията на жалбоподателя за неизясняване в срок по заявлението за достъп до лични данни. Доколкото същото е получено на 31.07.2019 г. относими са разпоредбите на ОРЗД и по-конкретно тези касаещи сроковете за произнасяне по искането – чл. 12, § 3 от ОРЗД. Съгласно същите администраторът предоставяне на субекта на данните информация относно действията предприети по искането без ненужно забавяне и във всички случаи в срок от един месец от получаване на искането. В конкретният случай искането е получено на 31.07.2019 г. от администратора и в посочения едномесечен срок – на 27.08.2019 г. субектът на данни е получил отговор на същото, като следва да се отбележи, че КЗЛД е сезира с жалба на 23.08.2019 г., т. е. преди изтичане на срока за произнасяне по искането. В тази връзка и предвид мащабите на неоторизирания достъп до лични данни в масивите на НАП, се налага извода, че отговорът е предоставен без ненужно забавяне.

Макар в отговорът да не се съдържа конкретна информация за личните данни на г-н Я.К., които са били обект на неоторизиран достъп, то същият удовлетворява изискванията на закона доколкото администраторът, в съответствие с чл. 12, § 2 от ОРЗД, съдейства на субекта на данни за упражняване на правата му, като му указва, че търсената информация може да получи във всеки офис на НАП след идентификация с лична карта. Отделно от това администраторът е изпълнил и задължението си по чл. 12, § 3 от ОРЗД като е информирал г-н Я.К. за действията предприети във връзка с искането, като е мотивирал същите и с необходимостта за извършва индивидуално съпоставяне на над 70

млн. записи на данни, които са били неоторизирани достъпени, с реалните бази данни на НАП за установяване на евентуални промени или манипулации на данните.

Информацията е предоставена в кратка, прозрачна, разбираема и лесно достъпна форма в съответствие с чл. 12, § 1 от ОРЗД. На жалбоподателят е предоставена възможност за достъп до изисканата от него информация, с оглед на което не може да се възприеме виждането, че достъпа до лични данни е възпрепятстван от администратора, още повече, че такива твърдения не са наведени от страна на г-н Я.К. Напротив, администраторът е въвел допълнителни гаранции, че достъпа ще се осъществява от субекта на данни, за които личните данни се отнасят, и същия ще е законосъобразен, като е въвел мерки за идентификация на субекта посредством представяне на лична карта за справка, на място в офис на НАП.

Водима от горното и на основание чл. 38, ал. 3 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

Оставя без уважение жалба ППН-01-1416/23.08.2019 г., като неоснователна.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София - град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Мария Матева /п/

РЕШЕНИЕ

№ ППН-01-326/2019

София, 09.04.2020 г.

Комисията за защита на личните данни („Комисията”/„КЗЛД”) в състав: Председател – Венцислав Караджов и членове – Цанко Цолов и Мария Матева, на редовно заседание, проведено на 12.02.2020 г., на основание чл. 10, ал. 1 от Закона за защита на личните данни във връзка с чл. 57, параграф 1, буква „е” от Регламент 2016/679, разгледа жалба рег. № ППН-01-326/01.04.2019 г., подадена от Е.А.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Жалбоподателят информира, че е член на Адвокатска колегия *** от 1999 г.

От месец ноември 2017 г. протоколите от заседанията на Съвета на адвокатската колегия се обявяват на всички членове на колегията чрез изпращането им на обявените от адвокатите адреси на електронна поща.

На г-н Е.А. му прави впечатление, че въпреки задължението на ръководството на адвокатската колегия да не обявява публично лични данни (включително имена), практиката на Председателя на съвета на адвокатската колегия и на Секретаря на адвокатската колегия, които са лицата, чиито подписи стоят под протоколите от проведените заседания, е да не се спестява името му и същото да се обявява и свежда до знанието на всички членове на колегията. По този начин информацията, съдържаща се в

тези протоколи би могла да стане и публично достояние (извън членовете на адвокатската колегия), защото прикачения файл много лесно би могъл да бъде препратен от пощата на всеки адвокат към неопределен брой лица.

Адв. Е.А. посочва, че в Протокол № 3 от 29.03.2018 г. прави впечатление, че имената на всички адвокати, срещу които има депозирани жалби, включително и тези, срещу които се внася дисциплинарно обвинение, са заличени, но имената му отново фигурират. Нещо повече, подробно е описана и исковата му претенция, като не са заличени нито цената на иска, нито размера на претендираната мораторна лихва.

Адв. Е.А. има основание да счита, че лицата, чиито подписи са положени под протоколите, са нарушили разпоредбите на ЗЗЛД и Регламент 2016/679, като упорито, тенденциозно и целенасочено цитират имената му в протоколите, въпреки възприетото от КЗЛД становище, че имената на физическите лица са лични данни.

Жалбоподателят иска от КЗЛД да потърси съответната административнонаказателна отговорност от виновните лица, в случай че прецени, че има нарушение на императивните разпоредби на ЗЗЛД и Регламент 2016/679.

В условията на залегналото в административния процес служебно начало и в изпълнение на чл. 26 АПК, за започване на производството е уведомено лицето, срещу което е насочена жалбата – Адвокатска колегия ***, която е администратор на лични данни. Предоставена е възможността по чл. 34, ал. 3 АПК за изразяване на становище с относими доказателства по предявените в жалбата твърдения. В Комисията постъпи отговор за неоснователност на жалбата.

Председателят на Адвокатска колегия (АК) *** информира, че с решение от 28.01.2019 г. на Общото събрание на Адвокатска колегия ***, Адвокатският съвет е задължен да изпраща протоколите от заседанията на имейлите на всички адвокати, като по този начин довежда до знанието им приетите на тези заседания решения. В изпълнение на това задължително решение всички протоколи от заседанията на АК се изпращат на електронните адреси на членовете на колегията.

В Протокол № 11/28.11.2017 г. изобщо не фигурира името на адв. Е.А. В Протокол № 3/29.03.2018 г. е докладвана искова молба на адв. Е.А. срещу АК *** като ответник. В Протокол № 1/23.01.2019 г. е отразена датата на второто съдебно заседание по гражданското дело.

В изпълнение на функциите, посочени в чл. 89, т. 10 от Закона за адвокатурата (ЗАДв.), Адвокатският съвет управлява и стопанисва имуществото на адвокатската колегия, основна част от което е бюджетът на колегията. Съгласно ЗА всяка адвокатска колегия е самостоятелно юридическо лице, което се самоиздържа от вноските на отделните членове-адвокати. В този смисъл всеки адвокат-член на колегията има правото да научи, а върху адвокатския съвет тежи реципрочното задължение да информира незабавно адвокатите от колегията за заведеното срещу колегията гражданско дело, образувано по искова претенция за евентуални дължими от нея суми. Това е така, доколкото едно евентуално негативно решение ще рефлектира пряко в имуществената правна сфера на самата колегия, т.е. върху бюджета, а косвено – в сферата на всеки един от членовете.

В изложения смисъл е несериозно да се твърди, че адвокатите от колегията, срещу която адв. Е.А. е завел дело, нямат право да бъдат информирани кой точно е ищецът, а е следвало името му да бъде заменено в протокола със символа „***“. В тази връзка напълно погрешно е позоваването на обстоятелството, че в протоколите имената на адвокатите, срещу които има подадени жалби, са отбелязани по този начин, а двете имена на адвокат Е.А. били изписани с думи. Имената на адвокатите, срещу които има подадена жалба, не се изписват, доколкото по отношение на тези адвокати важи презумпцията, че не са извършили дисциплинарно нарушение до доказване на противното с влязъл в сила акт на дисциплинарния съд, т.е. фактът дали адвокатът е извършил дисциплинарно нарушение тепърва предстои да бъде установен или жалбата да бъде отхвърлена. Исковата молба на адв. Е.А. е безспорен факт, образуваното въз основа на нея гражданско дело – също. Следва да се отбележи, че

в исковата молба адв. Е.А. е посочил трите си имена, ЕГН и адрес, докато в протокола на адвокатския съвет се съдържат само две имена.

Не на последно място, в случай че някой от адвокатите, които са получили достъп до протоколите, извърши незаконосъобразно разкриване чрез предаване на лични данни за свои цели, които са извън целите на АК, той ще се разглежда като администратор на лични данни и съответно ще носи отговорността за извършеното обработване.

Разглежданата жалба съдържа задължително изискуемите реквизити, посочени в чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация (ДВ, бр. 10 от 2016 г.), а именно: налице са данни за жалбоподателя, естество на искането, дата и подпис, с оглед на което жалбата е редовна.

Жалбата е процесуално допустима – подадена в срока по 38, ал. 1 от ЗЗЛД от физическо лице с правен интерес. Същата има за предмет твърдение за неправомерно обработване на лични данни на жалбоподателя и е насочена срещу администратор на лични данни. С жалбата е сезиран компетентен да се произнесе орган – Комисията за защита на личните данни, която съгласно правомощията си по чл. 10, ал. 1 ЗЗЛД във връзка с чл. 57, параграф 1, буква „е” от Регламент 2016/679 и чл. 38, ал. 1 ЗЗЛД разглежда жалби, подадени от субекти на данни при нарушаване на правата им по Регламент 2016/679 и ЗЗЛД.

Комисията за защита на личните данни е независим надзорен орган, който осъществява защита на лицата при обработване на техните лични данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрола по спазване на Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни (накратко „Регламента” или Регламент 2016/679) и Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД). Една от задачите на КЗЛД по чл. 10, ал. 1 ЗЗЛД във връзка с чл. 57, параграф 1, буква „е” от Регламент 2016/679 е да разглежда жалби, подадени от субекти на данни, и да разследва предмета на жалбата, доколкото това е целесъобразно. Целесъобразността при разглеждане на жалбите е процесуално развита в чл. 38, ал. 4 ЗЗЛД – когато жалбата е очевидно неоснователна или прекомерна, с решение на Комисията жалбата може да бъде оставена без разглеждане.

С Регламент 2016/679 и Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) се определят правилата по отношение на защитата на физическите лица във връзка с обработването на личните им данни, както и правилата по отношение на свободното движение на лични данни. Целта е да се защитават основни права и свободи на физическите лица, и по-специално тяхното право на защита на личните данни.

Обработването на лични данни от администратори на лични данни, както в публичната, така и в частната сфера, е законосъобразно и допустимо, ако е налице **някое** от правните основания, изчерпателно изброени в чл. 6, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2016/679:

а) субектът на данните е дал съгласие за обработване на личните му данни за една или повече конкретни цели;

б) обработването е необходимо за изпълнението на договор, по който субектът на данните е страна, или за предприемане на стъпки по искане на субекта на данните преди сключването на договор;

в) обработването е необходимо за спазването на законово задължение, което се прилага спрямо администратора;

г) обработването е необходимо, за да бъдат защитени жизненоважните интереси на субекта на данните или на друго физическо лице;

д) обработването е необходимо за изпълнението на задача от обществен интерес или при упражняването на официални правомощия, които са предоставени на администратора;

е) обработването е необходимо за целите на легитимните интереси на администратора или на трета страна, освен когато пред такива интереси преимущество имат интересите или основните права и свободи на субекта на данните, които изискват защита на личните данни, по-специално когато субектът на данните е дете.

Няма спор между страните, че по принцип Адвокатската колегия обработва лични данни на адв. Е.А. на основание чл. 6, параграф 1, буква „д“, предложение второ от Регламент 2016/679 – за упражняване на официалните правомощия, които са предоставени на колегията от Закон за адвокатурата, Закона за правната помощ, ГПК, НПК и др.

За конкретния случай следва да се разгледат разпоредбите на Закона за адвокатурата (ЗАдв.), които уреждат упражняването на адвокатската професия и органите на адвокатурата.

Чл. 78, ал. 2 ЗАдв. посочва, че адвокатската колегия е юридическо лице и се състои от вписаните в регистрите ѝ адвокати и адвокати от Европейския съюз. В ал. 1 на същия член е предвидено, че адвокатите членуват в адвокатска колегия. Органи на адвокатската колегия съгласно чл. 79 ЗАдв. са: общо събрание, адвокатски съвет, контролен съвет, дисциплинарен съд и председател на адвокатската колегия. чл. 88, ал. 4 от ЗАдв. предвижда задължението решенията на адвокатския съвет да се обявяват пред адвокатската колегия.

Видно от посочените разпоредби, адвокатската колегия се състои от всички вписани в нея адвокати. Нормативно установено е задължението протоколите от заседанията да се обявяват на вписаните в колегията адвокати, като в случая е решено това да става по електронен път. Предвид изложеното, за адвокатската колегия чрез органа ѝ адвокатски съвет е налице необходимост за обработване на лични данни с оглед спазване на законово задължение, което се прилага спрямо администратора – основание за законосъобразно обработване на основание чл. 6, параграф 1, буква „в“ от Регламент 2016/679.

В допълнение към посоченото, за администратора съществува легитимен интерес от обработване на личните данни, който е с преобладаващ интерес над интересите за защита на личните данни на жалбоподателя предвид факта, че членовете на колегията следва да бъдат информирани за заведения иск и евентуалните негативни последици за колегията – основание по чл. 6, параграф 1, буква „е“ от Регламент 2016/679.

Освен наличието на основание за обработване на данните по чл. 6, параграф 1 от Регламент 2016/679, обработването следва да се извършва и при спазването на принципите по чл. 5 от Регламента, нарушения за които по-скоро се навежда в разглежданата жалба.

Съгласно чл. 5, параграф 1, буква „а“ от Регламент 2016/679 личните данни следва да се обработват законосъобразно, добросъвестно и по прозрачен начин по отношение на субекта на данни.

Както беше посочено, налице е основание за обработването по чл. 6, параграф 1 от Регламента, с оглед на което обработването е законосъобразно.

Твърдението на жалбоподателя, че личните му данни са обработени недобросъвестно, тъй като в протоколите на някои адвокати имената са посочени с „***“, а неговото име е изрично посочено, е неоснователно. Следва да се приеме становището на АК, че имената на адвокатите, срещу които са подадени жалби за образуване на дисциплинарно производство, са скрити, доколкото все още не е установено извършено от тях нарушение, докато подадената срещу колегията искова молба и образуването гражданско дело са факт и с тях могат да бъдат засегнати интересите на колегията и адвокатите, членуващи в нея.

Принципът за обработване по прозрачен начин не е относим за разглеждания случай.

Принципът за ограничение на целите по чл. 5, параграф 1, буква „б“ гласи, че личните данни следва да бъдат събирани за конкретни, изрично указани и легитимни цели и не се обработват по-

нататък по начин, несъвместим с тези цели. Както беше посочено по-горе, АК обработва личните данни на членуващите адвокати за целите на изпълнение на правомощията и задълженията си по Закона за адвокатурата и др. нормативни актове. В случая личните данни са обработени във връзка именно с тези цели – за изготвяне на протокол от заседание на съвета на адвокатската колегия.

Обработваните лични данни следва да са пропорционални на преследваната цел – да са подходящи, свързани със и ограничени до необходимото във връзка с целите, за които се обработват – принцип при обработването на личните данни, посочен в чл. 5, параграф 1, буква „в” от Регламент 2016/679. В протоколите от заседанията са посочени две имена на жалбоподателя, които предвид професията му на адвокат могат да доведат до индивидуализирането му от другите членове на адвокатската колегия. Други индивидуализиращ данни за лицето, с които разполага колегията, не са посочени, включително ЕГН или други данни, посочени в исковата молба. Посочването само на две имена е изцяло в съответствие с принципа за свеждане на данните до минимум и необходимостта за информираност, още повече, че тези данни са вписани и в публичния регистър на българската адвокатура и са общодостъпни. Тук следва да се посочи, че цената на иска и размера на претендираната лихва не представляват лични данни за лицето и КЗЛД не може да прави преценка относно правомерността на незаличаването им. Жалбоподателят се е възползвал от възможността да сезира с този въпрос Висшия адвокатски съвет за евентуално нарушение на Етичния кодекс на адвоката.

Що се отнася до изискването за спазване на принципа за цялостност и поверителност, предвиден в чл. 5, параграф 1, буква „е“ от Регламент 2016/679, следва да се приеме становището на АК, че адвокатите на собствено основание са администратори на лични данни и отговарят за законосъобразното обработване на получените от тях лични данни, за което колегията не отговаря.

Приложението на останалите принципи – по чл. 5, параграф 1, букви „г“ и „д“ и по параграф 2, не е относимо за разглеждания случай.

Предвид изложеното, личните данни на жалбоподателя са обработени при наличие на основание за допустимост на обработването и при спазване на принципите за обработване, с оглед на което жалбата е неоснователна.

Така мотивирана и на основание чл. 38, ал. 4 от ЗЗЛД във връзка с чл. 38, ал. 1 от Правилника за дейността на КЗЛД и нейната администрация, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

Остава жалба рег. № ППН-01-326/01.04.2019 г., подадена от Е.А. срещу Адвокатска колегия *, без разглеждане като очевидно неоснователна.**

Настоящото решение може да бъде обжалвано в 14-дневен срок от връчването му чрез Комисията за защита на личните данни, пред Административен съд К.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Мария Матева /п/

РЕШЕНИЕ
№ ППН-01-441/2019
София, 10.04.2020 г.

Комисията за защита на личните данни („Комисията”/„КЗЛД”) в състав: Председател – Венцислав Караджов и членове – Цанко Цолов, Мария Матева и Веселин Целков, на редовно заседание, проведено на 12.02.2020 г., на основание чл. 10, ал. 1 от Закона за защита на личните данни във връзка с чл. 57, параграф 1, буква „е” от Регламент 2016/679 разгледа по основателност жалба рег. № ППН-01-441/08.05.2019 г., подадена от Й.Б. срещу „М.“ ООД.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Жалбоподателката информира, че на уебсайта ****, собственост на „М.“ ООД е публикувана статия относно сбиване в *** на ***. Статията се намира на адрес *****.

Статията съдържа лични данни на г-жа Й.Б. – две имена, снимка, информация, че е била разпитвана като свидетел, че е приятелка на арестуваното лице, обидни квалификации, както и информация, че се е държала арогантно. В коментарите е споменат и нейният адрес.

Жалбоподателката счита, че статиите са нарушили неприкосновеността на личния ѝ живот. Моли да се предприемат мерки срещу този сайт да не разкрива повече нейни лични данни и да бъдат изтрити предишните.

Към жалбата са приложени нотариално заверени копия на: екранна разпечатка на статията и съобщения от личния ѝ facebook.

Във връзка с необходимостта за констатиране на изложените в жалбата твърдения, служебно са изготвени екранни разпечатки на статия на адрес: *****.

В условията на залегналото в административния процес служебно начало и в изпълнение на чл. 26 АПК, за започване на производството е направен опит да бъде уведомено лицето, срещу което е насочена жалбата. Предоставена е възможността по чл. 34, ал. 3 АПК за изразяване на становище с относими доказателства по предявените в жалбата твърдения. Изпратената до адреса по седалище и адрес на управление на дружеството писмо се върна в КЗЛД с отметка „непотърсено“.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

Разглежданата жалба съдържа задължително изискуемите реквизити, посочени в чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация (ДВ, бр. 10 от 2016 г.), а именно: налице са данни за жалбоподателя, естество на искането, дата и подпис, с оглед на което същата е редовна.

Жалбата е процесуално допустима – подадена в срока по 38, ал. 1 от ЗЗЛД от физическо лице с правен интерес. Същата има за предмет твърдение за неправомерно обработване на лични данни на жалбоподателя и е насочена срещу администратор на лични данни. С жалбата е сезиран компетентен да се произнесе орган – Комисията за защита на личните данни, която съгласно правомощията си по чл. 10, ал. 1 ЗЗЛД във връзка с чл. 57, параграф 1, буква „е” от Регламент 2016/679 и чл. 38, ал. 1 ЗЗЛД разглежда жалби, подадени от субекти на данни при нарушаване на правата им по Регламент 2016/679 и ЗЗЛД.

Служебна справка към момента на обявяване на жалбата за допустима установи, че снимката на жалбоподателката в статията вече е замъглена.

На проведено на 13.11.2019 г. заседание на Комисията жалбата е приета за процесуално допустима и като страни в административното производство са конституирани: жалбоподател Й.Б.

и ответна страна – „М.“ ООД, в качеството на администратор на лични данни. Страните са редовно уведомени за насроченото за 18.12.2019 г. заседание на Комисията за разглеждане на жалбата по същество.

В отговор постъпи становище от „М.“ ООД.

Управителят на дружеството информира, че в няколко последователни статии сайтът *** информира своите читатели за хулиганска проява, отличаваща се с особена жестокост и дързост, а именно: Р.Д. и Я. са зверски пребити с метални боксове от трима непознати.

Сайтът проследил развитието на целия случай и публикува 10 статии, свързани с него. В една от тях се споменава името „Й.Б.“, приятелка на единия от обвинените за побоя.

Според информационни източници на медията, Й.Б. е присъствала на мястото на инцидента, била е очевидец на побоя и по данни на пострадалите се е държала арогантно и агресивно. Поведението ѝ се определя от пострадалите като крайно неуместно и провокативно, същата е оказала груба вербална агресия и по този начин е участвала в конфликта.

В статията е публикувана обща снимка, на която е един от задържаните за престъплението, заедно с неговата приятелка, като лицето на младата жена е замъглено и неразпознаваемо. От снимката не може да бъде идентифицирана жалбоподателката.

Управителят заявява, че сайтът има изградена работеща система и правила за контрол върху коментарите от читатели под публикуваните статии. Администраторите имат задължение да следят всички коментари под статиите и на всеки час да изтриват всички коментари, които съдържат лични данни, недоказани твърдения, вулгарни, нецензурни или обидни квалификации, обиди на расова, сексуална, етническа или верска основа или призови към насилие по адрес на конкретни лица. В случая са изтрети 18 коментара, много от които касаят жалбоподателката.

Единствената цел на публикуваната информация е журналистическа. В статията не са оповестени лични данни на младата жена като ЕГН, адрес и други.

В случая са изнесени факти относно извършено деяние със значим обществен интерес. Публикацията има единствено за цел да предостави информация за случай на физическо и вербално насилие върху невинни лица – актуална тема, по която българското общество е изключително чувствително.

Управителят счита, че в публикацията е спазен балансът между споменатите основни права, обществен интерес и личен живот.

На проведеното на 18.12.2019 г. открито заседание за разглеждане на жалбата по същество страните не се явяват, не се представляват.

Поради невъзможност да се формира изискуемото мнозинство за вземане на решение по чл. 9, ал. 3 от ЗЗЛД, разглеждането е отложено за някое от следващите заседание на КЗЛД. Предвид липсата на нови доказателства и доказателствени средства, жалбата е разгледана в закрито заседание на КЗЛД на 12.02.2020 г.

При така установеното Комисията разглежда жалбата по същество, като я приема за основателна въз основа на следното:

С Регламент 2016/679 и Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) се определят правилата по отношение на защитата на физическите лица във връзка с обработването на личните им данни. Целта е да се защитават основни права и свободи на физическите лица, по-специално тяхното право на защита на личните данни.

Предмет на разглежданата жалба е публикуване на две имена и снимка на жалбоподателката в статия на електронната медия ****/, озаглавена „****“.

Разкритите данни в обем две имена и снимка представляват лични данни за субекта на данни, тъй като чрез тях лицето може да бъде идентифицирано по смисъла на чл. 4, т. 1 от Регламент 2016/679. Твърдението на ответната страна, че лицето на жалбоподателката е замъглено и неразпознаваемо, не отговаря на събраните по преписката доказателства. Действително, към момента на обявяване на жалбата за допустима и към момента на произнасянето по жалбата в статията лицето е замъглено, но представеният към жалбата нотариално заверен констативен протокол, както и служебно извършената на 06.06.2019 г. справка свидетелстват, че в един продължителен период снимката не е била замъглена.

Съображение 4 от Регламент (ЕС) 2016/679 посочва, че правото на защита на личните данни не е абсолютно право, а се разглежда във връзка с функцията му в обществото и се прилага в равнопоставеност с други основни права, съгласно принципа за пропорционалност. Регламентът е съобразен с всички основни права и в него се спазват свободите и принципите, признати от Харта на основните права на Европейския съюз, и по-специално зачитането на свободата на мисълта, свободата на изразяване на мнение и свободата на информацията. С чл. 85 от Регламент 2016/679 на държавите-членки е предоставена възможността с вътрешното си законодателство да съгласуват правото на защита на личните данни с правото на свобода на изразяване и информация, включително обработването за журналистически цели.

В чл. 25з от ЗЗЛД е уредено националното законодателство. В ал. 1 е посочено основаниято за обработване на лични данни – обработването за журналистически цели е законосъобразно, когато се извършва за осъществяване на свободата на изразяване и правото на информация. В ал. 3 на същия член е предвидено, че при обработване на лични данни за тези цели не се прилагат някои от разпоредбите на Регламент 2016/679, между които и условията за допустимост на обработването по чл. 6 от Регламент 2016/679.

Предвид изложеното, обработването на лични данни е законосъобразно при наличие на журналистически цели, при което съгласие по чл. 6, параграф 1, буква „а“ от Регламент 2016/679 или друго основание по чл. 6 не е необходимо. Съгласно чл. 25з, ал. 1 обаче обработването за тази цел следва да се извършва при зачитане на неприкосновеността на личния живот. При обработване на личните данни за журналистически цели се прилагат и принципите за обработване на лични данни по чл. 5 от Регламент 2016/679.

Понятието „журналистически цели“ не е дефинирано от законодателя, но е тълкувано в съдебната практика. Същественото за журналистическата дейност е събирането, анализирането, интерпретирането и разпространяването чрез средствата за масова информация на актуална и обществено значима информация. Всяка журналистическа дейност е проява на свободата на словото в правовата държава. Ограничаване свободата на изразяване и информация е допустимо само в рамките на необходимото в едно демократично общество съгласно чл. 10, § 2 от Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи. По своята същност журналистическата дейност изисква разпространяване на информация по въпроси от обществен интерес. Публикуването на информация на интернет страницата на медията представлява нейното публично оповестяване. Публичното разпространяване на информация за тези цели е журналистическа дейност, тъй като самият факт на разпространение е изява на мнение, становище, възглед, преценка на публичната информация и значението ѝ за интересите на обществото. За да се обработва информация за целите на журналистическата дейност, информацията трябва да касае въпроси относно ценности, които с оглед на засегнатите отношения са действително обществено важни.

В практиката си в тази област Европейският съд по правата на човека посочва, че следва да се гарантира и спазва балансът между свободата на изразяване и репутацията и правата на засегнатите лица, като разкриването на лични данни за журналистически цели не може да представлява изключение от правилото, че във всеки отделен случай е необходима преценка с оглед на конкретните факти.

Частните лица, които не са част от публичното пространство, по принцип се ползват с по-голяма защита на правото им на личен живот. Все пак действията им може да ги поставят в условията

на обществен интерес, поради което за журналистите няма абсолютна забрана да пишат за тях. Информацията за лицата може да се публикува, ако е налице по-голям обществен интерес, т.е. ако разкриването на информация е оправдано от общ интерес и загриженост, която се счита, че има предимство пред съображенията за неприкосновеност на личния живот. Освен това журналистите следва да обръщат специално внимание на по-широките последствия, до които ще доведе публикуването на лична информация за частно лице.

Ключовият момент при преценката между свободата на словото и инфомираността от една страна и защитата на личните данни и неприкосновеността на личния живот, от друга, е общественият интерес.

След посочването на нормативната уредба и мотивите на европейските съдилища, които се отнасят за тези обществени отношения, следва да се разгледа конкретния случай през призмата на гореизложеното.

При прочитане на статията следва да се приеме, че същата е с журналистическа цел. Общественият интерес обаче се отнася само до лицето, за което се твърди, че е извършило противоправното деяние. Няма данни жалбоподателката публично да се е идентифицирала като приятелка на това лице, което да обоснове правомерно обработване на личните ѝ данни и пълното ѝ индивидуализиране чрез публикуване на снимката ѝ. По този начин се навлиза изцяло и дълбоко в личната сфера на физическото лице, което не е публично и което не е извършило никакво обществено опасно деяние. Това идентифициране води до нарушаване на неприкосновеността на личния живот и засягане репутацията на лицето.

Предвид изложеното, макар личните данни да са събрани правомерно за журналистически цели по смисъла на чл. 25з, ал. 1 от ЗЗЛД, публикуването им пред неограничен кръг лица е прекомерно, което представлява нарушение на принципа за свеждане на данните до минимум по чл. 5, параграф 1, буква „в“ от Регламент 2016/679, съгласно който личните данни следва да са подходящи, свързани със и ограничени до необходимото във връзка с целите, за които се обработват.

При така констатираното нарушение жалбата следва да бъде уважена. Комисията разполага с оперативна самостоятелност, като в съответствие с предоставените ѝ функции преценява кое от корективни правомощия по чл. 58, пар. 2 от Регламент 2016/679 да упражни. Преценката се основава на съображенията за целесъобразност и ефективност на решението при отчитане на особеностите на всеки конкретен случай и степента на засягане на интересите на конкретното физическо лице – субект на данни, както и на обществения интерес. Правомощията по чл. 58, пар. 2, без тази по буква „и“, имат характера на принудителни административни мерки, чиято цел е да предотвратят или да преустановят извършването на нарушение, като по този начин се постигне дължимото поведение в областта на защитата на личните данни. Административното наказание „глоба“ или „имуществена санкция“ по чл. 58 пар. 2, буква „и“ има санкционен характер. При прилагането на подходящата корективна мярка по член 58, пар. 2 от Регламента се взема предвид естеството, тежестта и последиците от нарушението, както и всички смекчаващи и отегчаващи отговорността обстоятелства. Оценката за това какви мерки са ефективни, пропорционални и възпиращи във всеки отделен случай отразява и целта, преследвана с избраната корективна мярка – предотвратяване или преустановяване на нарушението, санкциониране на неправомерното поведение или и двете, каквато възможност е предвидена в чл. 58, пар. 2, буква „и“ от Регламент 2016/679.

Предвид горното и при преценка на всички факти и обстоятелствата по преписката, Комисията намира, че за извършеното нарушение на администратора следва да бъде наложена корективна мярка, която като принудителна административна мярка има за цел да предотврати бъдещо незаконосъобразно поведение. При констатиране на следващо нарушение, настоящата корективна мярка ще се счита за отегчаващо отговорността обстоятелство и може да доведе до имуществена санкция. Конкретните за случая обстоятелства са следните:

Като смекчаващи отговорността обстоятелства се приема, че нарушението на администратора е първо. Освен това са предприети действия за привеждане на действията по обработване с дължимото поведение, като снимката е замъглена след узнаване за подадената жалба. Няма доказателства за предхождащо жалбата официално отправено искане до медията да предприеме действия по замъгляване на снимката.

Предвид горното и факта, че необходимите действия са вече извършени, най-целесъобразна корективна мярка е тази по чл. 58, пар. 2, буква „б” от Регламента – официално предупреждение.

Г-н Веселин Целков, член на КЗЛД, гласува решението с особено мнение.

Така мотивирана и на основание чл. 38, ал. 3 от ЗЗЛД, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

1. Обявява жалба рег. № ППН-01-441/08.05.2019 г., подадена от Й.Б. срещу „М.” ООД, за основателна за нарушение на чл. 5, параграф 1, буква „в” от Регламент 2016/679;

2. На основание чл. 58, параграф 2, буква „б” от Регламент 2016/679 отправя официално предупреждение на администратора на лични данни „М.” ООД за операция по обработване на лични данни, която е нарушила разпоредба на регламента.

Настоящото решение може да бъде обжалвано в 14-дневен срок от връчването му чрез Комисията за защита на личните данни, пред Административен съд Бургас.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Мария Матева /п/

О.М. Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ ППН-01-458/2019

София, 10.04.2020 г.

Комисията за защита на личните данни („Комисията”/„КЗЛД”) в състав: Председател – Венцислав Караджов и членове – Цанко Цолов, Мария Матева и Веселин Целков, на редовно заседание, проведено на 04 и 06 март 2020 г., на основание чл. 10, ал. 1 от Закона за защита на личните данни във връзка с чл. 57, параграф 1, буква „е” от Регламент 2016/679, разгледа жалба рег. № ППН-01-458/13.05.2019 г., подадена от С.Г.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Г-н С.Г. сезира КЗЛД относно неговия казус по обвинение за документална измама, вменявана му от прокурор и с жалбоподател Р.П.

Във връзка с имотен спор, претенциите на Р.П. са, че декларация, издадена от нотариус ***, е с невярни данни, послужили за издаване на документ за търпимост от главния архитект на община Б.

Р.П. подава жалба до градския прокурор. От своя страна прокурорът образува досъдебно производство № ***** и го адресира до РУ на МВР Б.

Дознателката г-жа М. се възползва от случая и със съгласието на администраторката-юрист г-жа Ж.М., отговаряща за съхранението и опазването на документите, „наситени с лични данни и строителни книжа“, получава от г-жа Ж.М. документи, без знанието и съгласието на жалбоподателя.

От този момент г-н С.Г. е разпитван на два пъти от разследващ полицаи. Най-унизителното за него е, че на 73 години му взели отпечатьци от десетте пръста и целите длани. Отговорът бил, че това е задължителна процедура. Г-н С.Г. се чувства, че го сравняват с „криминалния контингент“, което възприема като „срам и позор за него и семейството му.“

Жалбоподателят счита, че Р.П. и прокурорът са в конфликт на интереси, защото от „6-7 години тормозят семейството му.“

Същото се отнася и за служителката старши инспектор по незаконно строителство М.Т. към Община Б. Тя също е в конфликт на интереси с Р.П., дори дочул, че ѝ е даван подкуп, за да укрива документи от жалбоподателя до главния архитект.

Към жалбата са приложени: инвестиционен и технически проект, 4 бр. декларации, заявление до началника на МВР Б., Постановление за привличане на обвиняем и вземане на мярка за неотклонение, Решение № *** на Добрички окръжен съд, скица, нотариален акт, протокол за трасиране, означаване и координиране, ведно със скица.

В допълнение към жалбата се посочва, че „младата и напориста“ юристка на Община Б. си е позволила като служебно лице да предостави документи на дознателката г-жа М. без негово (писмено съгласие) и вероятно без заповед на прокурора или главен инспектор на МВР Б. Г-н С.Г. е сигурен, че документите му са предоставени от трето лице-посредник Р.П. При запитване от страна на жалбоподателя дознателката не могла да отговори как тези документи се озовали на бюрото ѝ.

Допълва, че ако е измамник в документи, то защо зам-министърът на МВР се разпорежда да снемат регистрацията от вземането на пръстови отпечатьци и фотографиране и ги заличват от техните архиви като обвиняем.

Към допълнението е представена Заповед на зам.-директора на Главна дирекция „Национална полиция“.

В условията на залегналото в административния процес служебно начало и в изпълнение на чл. 26 АПК, за започване на производството е уведомена Община Б. Предоставена е възможността по чл. 34, ал. 3 АПК за изразяване на становище с относими доказателства по предявените в жалбата твърдения. В Комисията постъпи отговор за неоснователност на жалбата.

От Община Б. посочват, че г-жа Ж.М. е служител на общината на длъжност към настоящия момент началник на отдел „Правно-информационно и техногично обслужване“, тя е юрист и се занимава с правното обслужване и процесуално представителство на общината. Не отговаря за съхранението и опазването на документи, включително и строителни книжа, наситени (както се изразява жалбоподателят) с лични данни.

В изпълнение на чл. 159 от НПК Община Б. е предоставила на органите на МВР документи, съдържащи лични данни на г-н С.Г. с писмо изх. № ***, изисквани с писмо вх. № ***.

От прокуратурата не е изисквана информация и съответно не е предоставяна такава.

Към становището са приложени описаните писма.

Разглежданата жалба е съобразена в цялост с изискванията за редовност, съгласно чл. 30, ал. 1 от Правилник за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация (ПДКЗЛДНА, в редакцията му ДВ бр. 10 от 2016 г.), а именно: налице са данни за жалбоподателя, естеството на искането, дата и подпис.

Жалбата е процесуално допустима – подадена в срока по § 44, ал. 2 от ПЗР на ЗЗЛД от физическо лице с правен интерес. Същата има за предмет твърдение за неправомерно обработване на лични данни на жалбоподателя и е насочена срещу администратор на лични данни. С жалбата е сезиран компетентен да се произнесе орган – Комисията за защита на личните данни, която съгласно правомощията си по чл. 10, ал. 1 ЗЗЛД във връзка с чл. 57, параграф 1, буква „е“ от Регламент 2016/679 и чл. 38, ал. 1 ЗЗЛД разглежда жалби, подадени от субекти на данни при нарушаване на правата им по Регламент 2016/679 и ЗЗЛД.

Комисията за защита на личните данни е независим надзорен орган, който осъществява защита на лицата при обработване на техните лични данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрола по спазване на Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни (накратко „Регламента“ или Регламент 2016/679) и Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД). Една от задачите на КЗЛД по чл. 10, ал. 1 ЗЗЛД във връзка с чл. 57, параграф 1, буква „е“ от Регламент 2016/679 е да разглежда жалби, подадени от субекти на данни, и да разследва предмета на жалбата, доколкото това е целесъобразно. Целесъобразността при разглеждане на жалбите е процесуално развита в чл. 38, ал. 4 ЗЗЛД – когато жалбата е очевидно неоснователна или прекомерна, с решение на Комисията жалбата може да бъде оставена без разглеждане.

С Регламент 2016/679 и Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) се определят правилата по отношение на защитата на физическите лица във връзка с обработването на личните им данни, както и правилата по отношение на свободното движение на лични данни. Целта е да се защитават основни права и свободи на физическите лица, и по-специално тяхното право на защита на личните данни.

Обработването на лични данни от администратори на лични данни, както в публичната, така и в частната сфера, е законосъобразно и допустимо, ако е налице **някое** от правните основания, изчерпателно изброени в чл. 6, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2016/679:

а) субектът на данните е дал съгласие за обработване на личните му данни за една или повече конкретни цели;

б) обработването е необходимо за изпълнението на договор, по който субектът на данните е страна, или за предприемане на стъпки по искане на субекта на данните преди сключването на договор;

в) обработването е необходимо за спазването на законово задължение, което се прилага спрямо администратора;

г) обработването е необходимо, за да бъдат защитени жизненоважните интереси на субекта на данните или на друго физическо лице;

д) обработването е необходимо за изпълнението на задача от обществен интерес или при упражняването на официални правомощия, които са предоставени на администратора;

е) обработването е необходимо за целите на легитимните интереси на администратора или на трета страна, освен когато пред такива интереси преимущество имат интересите или основните права и свободи на субекта на данните, които изискват защита на личните данни, по-специално когато субектът на данните е дете.

Съгласието по буква „а“ е едно от основанията за събиране и обработване на лични данни. Независимо от факта, че то е посочено на първо място, всички правни основания са алтернативни и равнопоставени, като същите не са подредени в йерархична зависимост. Наличието на което и да е от тях прави обработването законосъобразно, при условие, че са спазени и другите изисквания на регламента.

В жалбата са изложени няколко твърдения за неправомерно обработване на личните данни.

1. За образуване на досъдебно производство:

Съгласно чл. 207 от Наказателно-процесуалния кодекс (НПК) досъдебно производство се образува, когато са налице законен повод и достатъчно данни за извършено престъпление.

Съобщение до органите на досъдебното производство за извършено престъпление е един от законните поводи за започване на разследване, посочен в чл. 208, т. 1 от НПК.

Досъдебното производство се образува с постановление на прокурора (чл. 212, ал. 1 от НПК).

Предвид изложеното, прокуратурата разполага с нормативно установените правомощия да образува досъдебно производство за извършено престъпление от общ характер. Обработване, което е необходимо при упражняването на официални правомощия, е основание за обработване на личните данни по чл. 6, параграф 1, буква „д“ от Регламент 2016/679.

Извън тази обща формулировка на закона КЗЛД не е компетентна да се произнесе по обработването на личните данни от прокуратурата съгласно чл. 17, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД, съгласно който надзора при обработването на лични данни от прокуратурата като орган на съдебната власт се осъществява от Инспектората към Висшия съдебен съвет.

2. Предоставяне на документи от Община Б. на органите на МВР:

Видно от представеното от Община Б. писмо от РУ Б. и изпратения отговор, на основание чл. 159 от НПК, от районното управление официално са изискали документи във връзка с разследване по досъдебно производство № *****

Съгласно чл. 159 от НПК по искане на съда или на органите на досъдебното производство всички учреждения, юридически лица, длъжностни лица и граждани са длъжни да запазят и предадат намиращите се у тях предмети, книжа, компютърни информационни данни и други данни, които могат да имат значение за делото.

Органи на досъдебното производство са прокурорът и разследващите органи (чл. 193 НПК). Разследващ орган по смисъла на чл. 52, ал. 1, т. 2 от НПК могат да бъдат служители на МВР, назначени на длъжност „разследващ полицай“. В случая искането е направено именно от разследващ полицай.

Предвид изложеното, РУ Б. е обработило личните данни на жалбоподателя в изпълнение на предоставените му официални правомощия – основание за обработване на личните данни по чл. 6, параграф 1, буква „д“ от Регламент 2016/679.

За Община Б. е налице основание за обработване на лични данни по чл. 6, параграф 1, буква „в“ от Регламент 2016/679 – изпълнение на законово задължение да съдейства на органите на досъдебното производство – в случая по чл. 159 от НПК.

3. Относно полицейската регистрация:

Съгласно чл. 68, ал. 1 от Закона за министерство на вътрешните работи (ЗМВР) полицейските органи извършват полицейска регистрация на лица, които са привлечени като обвиняеми за извършено умишлено престъпление от общ характер. Органите на досъдебното производство са длъжни да предприемат необходимите мерки за извършване на регистрацията от полицейските органи.

Видно от представеното към жалбата постановление за привличане на обвиняем и вземане на мярка за неотклонение от 03.05.2019 г., г-н С.Г. е привлечен в качеството на обвиняем по досъдебно производство № *****

Предвид изложеното, за органите на МВР съществува правомощие, а и задължение, да предприемат действия за извършване на полицейска регистрация по чл. 69 от ЗМВР, което представлява основание за обработване на личните данни по чл. 6, параграф 1, букви „в“ и „д“ от Регламент 2016/679.

Що се отнася до свалянето на полицейската регистрация, видно от Заповед № **** на зам-директора на ГД „Национална полиция“, жалбоподателят е признат за виновен за извършено престъпление по чл. 313 от НК и на основание чл. 78а, ал. 1 от НК го освобождава от наказателна отговорност с налагане на административно наказание „глоба“.

Съгласно чл. 68, ал. 6, т. 4 от ЗМВР полицейската регистрация се сменя, когато лицето е освободено от наказателна отговорност и му е наложено административно наказание, какъвто именно е настоящият случай – отпаднала необходимост за поддържане на полицейската регистрация.

С оглед изложеното по т. 1, 2 и 3, администраторите, които са обработили личните данни на жалбоподателя за описаните в жалбата цели, са обработили личните му данни при наличие на основание за обработване по чл. 6, параграф 1 от Регламент 2016/679, с оглед на което не е извършено нарушение.

Така мотивирана и на основание чл. 38, ал. 4 от ЗЗЛД във връзка с чл. 38, ал. 1 от Правилника за дейността на КЗЛД и нейната администрация, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

Оставя жалба рег. № ППН-01-458/13.05.2019 г., подадена от С.Г., без разглеждане като очевидно неоснователна.

Настоящото решение може да бъде обжалвано в 14-дневен срок от връчването му чрез Комисията за защита на личните данни, пред Административен съд Добрич.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

СТАНОВИЩА НА КЗЛД

СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯ ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ рег. № ПНМД-01-18/2020 г. гр. София, 08.04.2020 г.

ОТНОСНО: Обработване на лични данни на основание Закона за мерките срещу финансирането на тероризма

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав – председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Мария Матева и Веселин Целков, на заседание, проведено на 25.03.2020 г., разглежда искане за становище с рег. № ПНМД-01-18/26.02.2020 г. от **банка**, с което банката поставя следните въпроси, касаещи обработването на лични данни при изпълнение на разпоредбите на Закона за мерките срещу финансирането на тероризма (ЗМФТ):

1. „Може ли задължените лица по Закона за мерките срещу финансиране на тероризма да обработват лични данни на свои служители, респ. кандидати за работа на основание спазване на законовите си задължения по смисъла на чл. 6, § 1, б. „в“ от Общия регламент за защита на данните?“

2. „Ако отговорът е отрицателен то има ли друго правно основание по смисъла на чл. 6 от Общия регламент за защита на данните, въз основа на което задължените лица по Закона за мерките срещу финансиране на тероризма да обработват лични данни на свои служители, респ. кандидати за работа – например легитимен интерес?“

Правен анализ:

Със Закона за мерките срещу финансирането на тероризма (ЗМФТ) се определят, както мерките, така и редът и контролът за тяхното прилагане. Целта на закона е предотвратяването и разкриването на действия на физически, юридически лица, групи и организации, насочени към финансиране на тероризма.

Разпоредбата на чл. 3 от закона предвижда следните мерки:

1. блокиране на финансови средства и други финансови активи или икономически ресурси;
2. забрана за предоставяне на финансови услуги, финансови средства и други финансови активи или икономически ресурси.

Лицата, изпълнили някоя от мерките, следва незабавно да уведомяват за това министъра на вътрешните работи, министъра на финансите, председателя на Държавна агенция „Национална сигурност“ и Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество.

В чл. 4б от закона е предвидено, че посочените по-горе мерки се прилагат спрямо:

1. физически лица, юридически лица, групи и организации, спрямо които са наложени санкции за тероризъм или финансирането му с регламент на Европейския парламент и на Съвета;
2. физически лица, юридически лица, групи и организации, посочени от Съвета за сигурност на Организацията на обединените нации като свързани с тероризъм или финансирането му или спрямо които са наложени санкции за тероризъм или финансирането му с резолюция на Съвета за сигурност на Организацията на обединените нации - след публикуване на информацията по чл. 5а, ал. 1, т. 2;
3. физически лица, юридически лица, групи и организации, включени в списък, приет с решение на Министерския съвет.

Като в чл. 4в е уточнено, че мерките спрямо субектите по т. 1 се прилагат по реда, предвиден в регламентите на Европейския парламент и на Съвета, и по реда на този закон, когато това е предвидено, докато мерките спрямо субектите по т. 2 и 3 се прилагат по реда на този закон.

Наред с това, разпоредбата на чл. 7 от ЗМФТ, въвежда обща забрана на физическите и юридическите лица или други правни образувания да предоставят финансови средства и други финансови активи или икономически ресурси, както и финансови услуги на лица, посочени в чл. 4б, т. 2 и 3 от ЗМФТ.

Тук следва да се отбележи, че Държавна агенция „Национална сигурност“, съгласувано с Министерството на вътрешните работи, дава указания за прилагане на предвидените в закона мерки и същите се публикуват на интернет страниците на двете ведомства (арг. чл. 5б от ЗМФТ). Нещо повече, контролът по изпълнението на задълженията по ЗМФТ от задължените субекти по Закона за мерките срещу изпирането на пари (ЗМИП), сред които са банките и финансовите институции, се извършва от председателя на Държавна агенция „Национална сигурност“ (арг. чл. 14а ЗМФТ).

От изложеното дотук може да се направи извод, че мерките по ЗМФТ целят предотвратяването и разкриването на действия на физически, юридически лица, групи и организации, насочени към финансиране на тероризма чрез блокиране на финансови средства и други финансови активи или икономически ресурси или чрез забрана за предоставяне на финансови услуги, финансови средства и други финансови активи или икономически ресурси на лицата посочени в чл. 4б от ЗМФТ.

Видно от разпоредбите на ЗМФТ, банките и финансовите институции са задължени субекти по прилагането на закона и същите следва да прилагат мерките по отношение на лица, с които имат някакво правоотношение (напр. договорно или преддоговорно) по повод на предоставяните от тях финансови услуги.

В конкретния случай, доколкото правоотношенията между работодателя, имащ качеството на задължено лице по ЗМФТ и служителите му, попадат в обхвата на закона, за работодателя би възникнало законово задължение, което от своя страна е основание за законосъобразност на обработването на лични данни по смисъла на чл. 6, § 1, б. „в“ от Регламент (ЕС) 2016/679. Това обработване обаче, следва да отговаря на изискванията на ЗМФТ, т.е. физическите лица – служители на банката да попадат в една от описаните в чл. 4б от същия закон групи и банката да предприема спрямо тях мерките посочени в чл. 3 от него (да борави с финансовите средства и/или да предоставя финансови услуги на своите служители).

Тук следва да се отбележи, че КЗЛД не е компетентен орган по прилагането на ЗМФТ и евентуалното ѝ произнасяне за наличие, респ. липса на законово задължение, предвидено в специален закон какъвто е ЗМФТ, би било несъвместимо с нормативно установените ѝ правомощия.

С оглед на гореизложеното и предвид високата степен на значимост на обществените отношения, регламентирани на законово ниво чрез специалния ЗМФТ, е налице обоснован извод, че обработването на лични данни за целите на изпълнението на закона на базата на легитимен интерес на администратора, би било незаконосъобразно.

Във връзка с горепосоченото и на основание чл. 58, § 3, б. „б“ от Регламент (ЕС) 2016/679, Комисията за защита на личните данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ:

1. Когато правоотношенията между работодателя, имащ качеството на задължено лице по ЗМФТ и служителите му, попадат в обхвата на закона, за работодателя би възникнало законово задължение, което от своя страна е основание за законосъобразност на обработването на лични данни по смисъла на чл. 6, § 1, б. „в“ от Регламент (ЕС) 2016/679, при условията на чл. 3 и чл. 4б на ЗМФТ.

2. Правоотношението с кандидатите за работа не попада в материалния обхват на ЗМФТ, следователно обработването на техни лични за визираните в закона цели би било незаконосъобразно.

3. Предвид високата степен на значимост на обществените отношения, регламентирани на законово ниво в специалния ЗМФТ, е налице обоснован извод, че обработването на лични данни за целите на изпълнението на закона на базата на легитимен интерес на администратора, би било незаконосъобразно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:**Венцислав Караджов****ЧЛЕНОВЕ:****Цанко Цолов /п/****Мария Матева /п/****Веселин Целков /п/**

**СТАНОВИЩЕ
НА
КОМИСИЯ ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ
рег. № ПНМД-01-4/2020 г.
гр. София, 09.04.2020 г.**

ОТНОСНО: *Ролята и задълженията за защита на личните данни на представителите на доставчици на платежни услуги по чл. 4, т. 2 от Закона за мерките срещу изпирането на пари (ЗМИП)*

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав – председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Мария Матева и Веселин Целков, на заседание, проведено на 25.03.2020 г., разгледа искане за становище с рег. № ПНМД-01-4/15.01.2020 г. от *адвокатско дружество*, с което се поставят въпроси относно ролята и задълженията за защита на личните данни на представителите на доставчици на платежни услуги по чл. 4, т. 2 от Закона за мерките срещу изпирането на пари (ЗМИП).

Конкретният повод за настоящото искане е възникнал в практиката въпрос, касаещ приложението на законодателството за защита на личните данни във връзка със законовите задължения по ЗМИП, чието изпълнение изисква обработване на лични данни.

Разпоредбата на чл. 4 от ЗМИП определя кръга на задължените субекти, които следва да прилагат закона, като сред тях попадат и другите доставчици на платежни услуги по смисъла на Закона за платежните услуги и платежните системи (ЗПУПС) (наричани по-долу „Доставчици“), както и техните представители (наричани по-долу „Представители“).

Адвокатското дружество счита, че по отношение на Представителите в законодателната уредба съществува неяснота относно това, дали те са самостоятелно задължени лица със свои самостоятелни задължения по ЗМИП, или самостоятелно задължени лица по ЗМИП са единствено Доставчиците, но не и техните Представители.

С оглед на това дружеството излага следния правен анализ:

Едното възможно тълкуване е, че целта на изричното посочване на Представителите като отделно задължени лица по чл. 4, т. 2 от ЗМИП е именно това, да се създаде допълнително самостоятелно законово задължение и за тях. Тоест да се задължат Представителите, освен от името и за сметка на Доставчиците, и от свое име самостоятелно и отделно да прилагат мерките по чл. 3, т. 1–6 от ЗМИП, включително да поддържат и собствен архив документи, отделен от този на Доставчиците.

Другото възможно тълкуване е, че Представителите нямат самостоятелно законово задължение за прилагане на мерки по ЗМИП. Тоест, че целта на уредбата е Представителите да изпълняват само и единствено чуждо задължение от чуждо име и за чужда сметка, като включително единствено Доставчикът е длъжен да поддържа собствен архив в изпълнение на задълженията си по ЗМИП.

Когато едно лице обработва лични данни в изпълнение на законово задължение (например по ЗМИП), основанието е чл. 6, § 1, б. „в“ от ОРЗД. В тази разпоредба Регламентът изрично посочва „законово задължение, което се прилага спрямо администратора“. Тоест лицето, което е задължено да обработва личните данни по закон, може да е администратор по смисъла на ОРЗД, но не и обработващ.

В допълнение, съгласно определението за администратор по чл. 4, т. 7 от ОРЗД, „когато цепите и средствата за това обработване се определят от правото на Съюза или правото на държава членка, администраторът или специалните критерии за неговото определяне могат да бъдат установени в правото на Съюза или в правото на държава членка“. По-често се среща обаче случаят, когато законодателството, вместо да определя пряко администратора или да установява критериите за неговото определяне, възлага задача или налага задължение на определени лица да събират и обработват лични данни. Такъв е например случаят с лице, на което по закон са възложени определени задължения, които не могат да бъдат изпълнени, без да се съберат определени лични данни. В тези случаи от закона следва кой е администраторът (Становище 1/2010 на Работна Група за защита на данните по чл. 29, стр. 12).

Следователно, когато едно лице е задължено по закон да извършва дейност, която изисква обработване на лични данни, това лице е администратор по отношение на тези лични данни. Логиката на това законодателно решение е, че лицата, които имат законово задължение да обработват лични данни, носят самостоятелна отговорност за спазването на законодателството за защита на лични данни. Тези лица не могат да се освободят от отговорност за нарушаване на законодателството на основание следването на чужди инструкции за обработване на лични данни.

Предвид горното, целта на настоящото искане за становище е изясняване на ролята и задълженията на Доставчиците и Представителите относно личните данни, които обработват в изпълнение на законовите си задължения по ЗМИП. По-конкретно дали (1) Представителите действат само като обработващи по смисъла на чл. 28 от ОРЗД от името на Доставчиците, които представляват; или (2) в допълнение на ролята си на обработващ, Представителите имат и роля на администратор, но само по отношение на личните данни, които обработват в изпълнение на самостоятелно законово задължение.

Първото разбиране е, че при представителство администратор остава единствено Доставчикът, а Представителят е само обработващ лични данни. Основен аргумент в тази посока е, че Доставчиците (както и самите законови разпоредби) определят целите и средствата за обработването, а Представителите, като изпълнители по договора за представителство, не биха обработвали лични данни, ако не беше в изпълнение на задълженията си към Доставчиците.

Второто становище е, че ако Представителите имат самостоятелно законово задължение по ЗМИП, те действат не само като обработващи, но и като администратори (предвид посоченото по-горе).

Тоест, съгласно второто становище, при изпълнение на задълженията си по ЗМИП, Представителите имат двойна роля - обработват лични данни, както в качеството си на обработващ, така и в качеството си на администратор, предвид различните основания, на които възникват задълженията им.

Аргумент в подкрепа на второто становище е, че ако Представителите са адресати на отделно законово задължение по ЗМИП, изпълнението на последното предполага те да имат свобода да определят до известна степен целите и средствата на обработването (напр. да разкрият информация за съмнителна сделка). При това Представителите следва да имат възможността да обработват лични данни не само съгласно нареждането на Доставчиците (чл. 28, § 3, б. „а“ от ОРЗД).

Ако например Представител счете, че е налице основание да разкрие информация за съмнителна сделка, по закон той е длъжен да направи съответната преценка и да разкрие информацията, а не да следва само нареждането на Доставчика само като обработващ лични данни. Ако в тази ситуация, Представителят наруши законовото си задължение по ЗМИП, поради това, че е изпълнил нареждане на Доставчик (напр. да не разкрие информацията), Представителят ще носи отговорност по ЗМИП. Именно предвид необходимостта и задължението да направи самостоятелна преценка, Представителят не е обработващ на данни, следващ само нарежданията на Доставчика, а администратор, който има правото да определи до известна степен целта и средствата на обработването.

В обратния случай, ако Представителят не е адресат на законово задължение, последният не би бил задължен да извършва самостоятелно преценка и прилагане на мерките по ЗМИП. Съответно не би му била необходима свободата на преценка дали да разкрива информацията, а само да следва нареждането на Доставчика. Тоест в този случай само Доставчикът би носил отговорност за нарушението по ЗМИП, доколкото Представителят не е адресатът на законовото задължение и не би действал от свое име.

Предвид гореизложеното, адвокатското дружество моли за становище по следните въпроси:

1. „Действат ли представителите на доставчици на платежни услуги по ЗПУПС като администратори, когато обработват лични данни в изпълнение задължение, възникващо на самостоятелно законово основание за тях?“

2. „Във връзка с въпрос 1, считате ли, че при изпълнение на задълженията си по чл. 3, т. 1–6 от ЗМИП представителите на доставчици на платежни услуги по ЗПУПС действат като администратори или само като обработващи лични данни?“

Правен анализ:

I. Обща част

Регламент (ЕС) 2016/679 (Общ регламент относно защитата на данните, ОРЗД) урежда общоевропейската правна рамка за защита на физическите лица при обработване на личните им данни. За да бъде правомерно, обработването на лични данни следва да се извършва при наличие на някое от алтернативните и изчерпателно изброени основания за законосъобразност, посочени в чл. 6 (общи категории) или чл. 9 (специални категории), както и при спазване на принципите за обработване, прогласени в чл. 5 на Регламента.

Разбирането и познаването на фигурите на „администратор“ и „обработващ“ е ключово за точното прилагане на законодателството в областта на защитата на личните данни и неприкосновеността на личността. ОРЗД предвиди идентични легални дефиниции на понятията с тези по отменената Директива 95/46/ЕО, но въпреки това фигурата на обработващия претърпя съществена правна метаморфоза, като за нея се предвидиха редица задължения, които не съществуваха до този момент.

Съгласно легалното определение, визирано в чл. 4, т. 7 Регламент (ЕС) 2016/679 **„администратор“** означава *физическо или юридическо лице, публичен орган, агенция или друга структура, която сама или съвместно с други определя целите и средствата за обработването на лични данни; когато целите и средствата за това обработване се определят от правото на Съюза или правото на държава членка, администраторът или специалните критерии за неговото определяне могат да бъдат установени в правото на Съюза или в правото на държава членка.*

Качеството администратор е пряко следствие от обстоятелството, че конкретно лице е избрало да обработва лични данни за свои цели или за цели, които са регламентирани с нормативен акт. При това положение, извън случаите, когато това е законово определено, администраторът сам взема решение относно необходимостта от събиране на лични данни, категориите лични данни, дали те да бъдат променяни в хода на обработването, къде и как тези данни да бъдат използвани и с каква цел, дали данните да бъдат разкрити на трети страни и кои да бъдат те, както и за колко време те ще бъдат съхранявани, и кога и по какъв начин да бъдат унищожени.

В допълнение, Регламентът вменява на администратора определен кръг от задължения. Той трябва да предприеме подходящи технически и организационни мерки, свързани със сигурността на данните, като вземе предвид естеството, обхвата, контекста и целите на обработването на данните, както и съществуващите рискове за правата и свободите на субектите на данните. Освен това, съгласно разпоредбата на чл. 30, § 1 от Регламент (ЕС) 2016/679, администраторът поддържа регистър на дейностите по обработване, за които отговаря. Този ангажимент произтича от принципа за отчетност и необходимостта администраторът във всеки един момент да бъде способен да докаже, че спазва изискванията, залегнали в регламента.

„Обработващ лични данни“ може да бъде *„физическо или юридическо лице, публичен орган, агенция или структура, която обработва лични данни от името на администратора“* (чл. 4, т. 8 от Регламент (ЕС) 2016/679).

Основната разлика между администратор и обработващ се състои в това, че вторият не действа самостоятелно, а от името на администратора на лични данни, т.е. последиците от обработването на личните данни, настъпват директно в правната сфера на администратора. Регламентът предвижда, че техните отношения се уреждат с договор или с друг правен акт съгласно правото на ЕС или правото на държава членка, който регламентира предмета и срока на действие, естеството и целта на обработването, вида лични данни и категориите субекти на данни и правата и задълженията на администратора, вкл. да извършва проверки (одити).

Общият регламент въвежда и специфични задължения за обработващия данните, които не се ограничават само и единствено до гарантиране на сигурността на данните. Така например, той е длъжен да обработва лични данни само по документирано нареждане от страна на администратора, освен ако обработването не се изисква от правото на Съюза или правото на държава членка (арг. чл. 28, § 3, б. „а“ вр. с чл. 29 от ОРЗД). В случаите, когато е необходимо включването на друг обработващ данните, това става само с изричното писмено разрешение на администратора. Нещо повече, предвид буква „з“ от първа алинея на чл. 28 обработващият лични данни следва незабавно да уведомява администратора, ако според него дадено нареждане нарушава Регламента или други разпоредби на Съюза или на държавите членки относно защитата на данни. Подобно на администратора, съгласно чл. 30, § 2 от Общия регламент, обработващият също е задължен да поддържа регистър на дейностите по обработване, за които отговаря.

В допълнение, с оглед още по-голяма яснота, разпоредбата на чл. 28, § 10 от Общия регламент изрично предвижда, че ако обработващият започне сам да определя целите и средствата на обработване, той автоматично започва да се счита за администратор.

Принципът на отчетност, визиран в чл. 5, § 2 от Регламент (ЕС) 2016/679, изисква от участниците в търговския и гражданския оборот, вземайки предвид своята дейност, сами да определят какви са техните правоотношения във връзка с обработваните от тях лични данни – самостоятелни администратори, администратор и обработващ по смисъла на чл. 28 или съвместни администратори по чл. 26 от ОРЗД. Техният избор следва да гарантира не само формално, но и по същество съответствие с изискванията на Регламент (ЕС) 2016/679 и съответно ефективна защита на правата на субектите на данни. Също така, следва да се има предвид, че предоставянето на услуги, при които обичайно се обменят лични данни между възложителя и изпълнителя, не води автоматично до възникване на отношения между администратор и обработващ по смисъла на чл. 28 от Регламента.

Поначало администраторът на лични данни може да възлага на обработващ дейности по обработка, за които самият той има правна възможност да извърши, но поради различни причини от организационно, техническо, финансово или друго естество е преценил, че е по-подходящо да се осъществяват от обработващ.

II. Специална част

Със Закона за мерките срещу изпирането на пари (ЗМИП) се определят мерките за превенция на използването на финансовата система за целите на изпирането на пари, както и организацията и контролът по тяхното изпълнение.

Разпоредбата на чл. 4 от закона определя изчерпателно кръга на задължените субекти, сред които попадат и „*другите доставчици на платежни услуги по смисъла на Закона за платежните услуги и платежните системи и техните представители*“ (арг. чл. 4, т. 2 ЗМИП).

Въпреки че КЗЛД не е компетентна да се произнася по прилагането на специални закони (контролът по прилагането на ЗМИП се упражнява от председателя на Държавна агенция „Национална сигурност“), систематичното и граматическо тълкуване налага извода, че законодателят е посочил представителите на платежните институции като самостоятелно задължени субекти.

От друга страна, Законът за платежните услуги и платежните системи (ЗПУПС) урежда изискванията към дейността на доставчиците на платежни услуги, както и видовете предоставяни платежни услуги.

Разпоредбата на чл. 28 и сл. от ЗПУПС регламентират дейността на „представителите“ на платежните институции, като законът посочва, че платежните институции, лицензирани от БНБ може да осъществяват дейността, за която са лицензирани, пряко или чрез представител, на територията на Република България. От своя страна, представителят може да е търговец, който извършва **от името** на лицензирана от БНБ платежна институция дейност по предоставяне на платежни услуги (арг. чл. 28, ал. 2 ЗПУПС). В допълнение, чл. 30 от закона определя и рамките на отговорността на платежната институция, според която същата носи отговорност за действията на своите служители, клонове, представители или подизпълнители.

От изложеното дотук е ясно, че представителите на платежните институции могат да извършват съответните платежни услуги от тяхно име, като упражняването на дейността им е обусловено и от обработването на лични данни (от тяхно име), което е ключовият признак за наличието на качеството на „обработващ лични данни“ по смисъла на ОРЗД.

Визираните аргументи налагат извода, че представителите на платежните институции, извършват дейности по обработване на лични, както за различни цели, дефинирани в ЗМИП и ЗПУПС, така и на различни правни основания. Следва да се отбележи, че наличието на правното качество на обработващ не изключва възможността за същия да извършва операции по обработване на лични данни и в ролята на администратор. Нещо повече, диференцирането на двете функции трябва да намери своето отражение и в съответните политики и процедури при обработване на личните данни.

Във връзка с горепосоченото и на основание чл. 58, § 3, б. „б“ от Регламент (ЕС) 2016/679, Комисията за защита на личните данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ:

1. Предвид факта, че представителят на доставчик на платежни услуги по смисъла на Закона за платежните услуги и платежните системи (ЗПУПС) извършва съответната дейност, вменена му по този закон от името на доставчика на услугите, следва да се направи обоснован извод, че за същия са налице условията за обработване на лични данни в качеството на обработващ по смисъла на чл. 4, т. 8 вр. чл. 28 от Регламент (ЕС) 2016/679.

2. В качеството си на самостоятелно задължен субект по чл. 4 от Закона за мерките срещу изпирането на пари (ЗМИП) представителят на доставчик на платежни услуги, извършва дейностите по обработване на лични данни в рамките на ЗМИП в ролята си на администратор, на основание чл. 6, § 1, б. „в“ от Регламент (ЕС) 2016/679.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

**СТАНОВИЩЕ
НА
КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ**
рег. № ПНМД-01-28/2020 г.
гр. София, 04.05.2020 г.

ОТНОСНО: *Законосъобразността за предоставяне на служебен достъп до Национална база данни „Население“ на Министерство на образованието и науката с цел извършване на проверка за точността на данните, съдържащи се в Националната електронна информационна система за предучилищното и училищното образование*

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав – председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов и Веселин Целков, на заседание, проведено по реда на чл. 12 от Правилника за дейността на КЗЛД и на нейната администрация, разгледа писмо с вх. № ПНМД-01-28/27.03.2020 г. от главния секретар на Министерство на образованието и науката (МОН), с което се иска изразяване на становище относно законосъобразността за предоставяне на достъп до Национална база данни „Население“ на МОН, с цел извършване на проверка за точността на данните, съдържащи се в Националната електронна информационна система за предучилищното и училищното образование.

Главният секретар на МОН информира, че в изпълнение на нормативно установените правомощия и задължения на МОН, и в съответствие с действащите нормативни актове с писмо, с изх. № 0213-64/13.03.2020 г. от МОН са заявили предоставяне на част от данните, съдържащи се в „Справка за физическо лице“ от Национална база данни „Население“, администрирана от Министерството на регионалното развитие и благоустройството (МРРБ) и присъединена към средата за междурегистров обмен RegiX (поддържана от Държавна агенция „Електронно управление“). Заявеният достъп до данни включва три имена, ЕГН, пол, дата и място на раждане и гражданство единствено за субекти на данни и техни данни, съдържащи се в Националната електронна информационна система за предучилищното и училищното образование (НЕИСПУО), администрирана от МОН.

В писмото се уточнява, че достъпът до посочените данни, представляващи основни данни за гражданската регистрация на лицата по смисъла на чл. 8, ал. 1 от Закона за гражданската регистрация (ЗГР), е с цел проверка на тяхната точност, която се извършва по електронен път през средата за междурегистров обмен RegiX чрез НЕИСПУО като вътрешна електронна административна услуга по смисъла на чл. 4 от Закона за електронното управление.

Посочва се, че МОН организира воденето на НЕИСПУО на основание чл. 250 от Закона за предучилищното и училищното образование (ЗПУО) и в съответствие с Наредба № 8 от 11.08.2016 г. за информацията и документите за системата на предучилищното и училищното образование. Данните се обработват и за изпълнение на нормативно установени правомощия на МОН, както и с оглед упражняване на правата и законните интереси на субектите на данни, в това число издаване на съответните удостоверителни документи (свидетелства, дипломи, служебни бележки и др.), изплащане на възнаграждения, достъп до социални услуги, изплащане на социални помощи и т.н.

Пояснява се, че данните от системата на МОН се ползват от редица административни органи (МВР, НСИ, НАП, АХУ, АСП, общински администрации) до съответния пропорционален обем, необходим за изпълнение на нормативно установените им правомощия и задължения. Точността на данните в НЕИСПУО е от съществено значение за правата и интересите на съответните субекти на данни, както и за изпълнение на нормативно установените функции на МОН и административните органи, обработващи тези данни.

Искането за становище се мотивира с факта, че съгласно чл. 5, пар. 1, б „г“ от Регламент (ЕС) 2016/679 (Общ регламент относно защитата на данните), задължение на МОН, в качеството му на администратор на НЕИСПУО, е да поддържа и да предоставя точни и актуални данни, като предприеме всички разумни мерки, за да се гарантира своевременното изтриване или коригиране на неточни лични данни, като се има предвид целите, за които те се обработват.

Главният секретар на МОН посочва факта, че Единната система за гражданска регистрация и административно обслужване на населението (ЕСГРАОН), част от Национална база данни „Население“, е национална система за гражданска регистрация на физическите лица в Република България и източник на лични данни за тях (чл. 100 от ЗГР). Съгласно чл. 101, т. 6 от ЗГР една от функциите на ЕСГРАОН е осигуряване на информационното и административно обслужване на законодателната, изпълнителната и съдебната власт.

Цитира се и нормата на чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗГР, където е регламентирано, че данните от ЕСГРАОН се предоставят на държавни органи и институции съгласно законоустановените им правомощия. Искането за достъп до данни за проверка на точността на данните в НЕИСПУО чрез информация от НБД „Население“ е продиктувано и от чл. 110 от ЗГР, съгласно който ЕСГРАОН е базова информационна система в Република България по отношение данните за гражданска регистрация на лицата. Съгласно чл. 111 от ЗГР ЕСГРАОН предоставя данни от информационните системи в страната и получава данни от тях, като предоставяните от ЕСГРАОН данни за гражданска регистрация на лицата имат задължителен характер за останалите информационни системи, извършващи административно обслужване на населението.

Главният секретар на МОН посочва, че по смисъла на чл. 2, ал. 2 от Закона за електронното управление (ЗЕУ) МРРБ е първичен администратор на данните, свързани с гражданската регистрация на лицата. На основание чл. 3 от ЗЕУ първичният администратор на данни изпраща служебно и безплатно данните на всички административни органи, на лицата, осъществяващи публични функции, и на организациите, предоставящи обществени услуги, които въз основа на закон също обработват тези данни и са заявили желание да ги получат. МОН администрира и обработва посочените по-горе данни, за които е заявен достъп, на основание чл. 250 от ЗПУО и в съответствие с Наредба № 8 от 11.08.2016 г. за информацията и документите за системата на предучилищното и училищното образование, за изпълнение на изчерпателно регламентираните си в нормативната уредба функции и задължения. С оглед на изложеното МОН заявяват достъп до посочената част от данните, съдържащи се в „Справка за физическо лице“ от НБД „Население“, администрирана от МРРБ и присъединена към средата за междурегистров обмен RegiX, на следните нормативни основания:

- чл. 5, пар. 1, б „г“ от Регламент (ЕС) 2016/679 (Общ регламент относно защитата на данните);
- чл. 100, чл. 101, т. 6, чл. 106, ал. 1, т. 2, чл. 110, чл. 111, ал. 1 и ал. 2, във връзка с чл. 8 и чл. 11 от Закона за гражданската регистрация;
- чл. 2, ал. 2, чл. 3 и чл. 4 от Закона за електронното управление;
- чл. 250 от Закона за предучилищното и училищното образование;
- чл. 3, чл. 6, чл. 7, т. 1 и 3, чл. 9, ал. 4, чл. 18 от Наредба № 8 от 11.08.2016 г. за информацията и документите за системата на предучилищното и училищното образование;
- Приложение № 1 към чл. 7, т. от същата наредба: Списък образец № 1, т. 4, раздел 4; Списък образец № 2, т. 4, раздел 4; Списък образец № 3, т. 3, раздел 3;
- Приложение № 3 към чл. 7, т. 3 от Наредба № 8: Лично образователно дело: лични данни на детето/ученика.

Не на последно място, от МОН считат, че исканият достъп до данните е съвместим с целите, за които първоначално са събрани данните, а именно осигуряване на тяхната точност, еднозначно определящи едно лице и отличаващи го от другите лица в качеството му на носител на субективни

права, като съгласно Регламента в такъв случай не се изисква отделно правно основание, различно от това, с което е било разрешено събирането на личните данни (съображение 50 от Регламент (ЕС) 2016/679).

От МОН информират, че с писмо с вх. № 2013-64/20.03.2020 г. от главния секретар в МРРБ, е отказан достъп на МОН до заявените данни. В цитираното писмо се посочва, че МРРБ не намира изрични правни основания за предоставяне на достъп на МОН, предвид разпоредбата на чл. 6, пар. 3 от Регламент (ЕС) 2016/679, съгласно която основанието за обработване, посочено в чл. 6, пар. 1, б. „в“ от същия, следва да е установено от правото на Съюза или страна членка, което се прилага спрямо администратора.

В тази връзка от МОН отправят молба до КЗЛД да даде становище относно законосъобразността на предоставяне на достъп на МОН до посочената по-горе част от данните, съдържаща се в „Справка за физическо лице“ от НБД „Население“, администрирана от МРРБ, с цел поддържане на точността на тези данни, съдържащи се в НЕИСПУО, администрирана от МОН.

Приложени са следните документи: писмо на МОН до МРРБ, съдържащо искане за предоставяне на данни; писмо до председателя на Държавна агенция „Електронно управление“; заявление за достъп до данни на МОН, издадено от Държавна агенция „Електронно управление“; писмо от МРРБ до МОН с отказ за предоставяне на данни.

Настоящият анализ е базиран изцяло на трайната практика на КЗЛД, свързана с обработването на лични данни на субекти на данни от регистър ГРАО, както и на съдебната практика по жалби с такъв предмет и на указанията на Европейския комитет по защита на данни в тази насока. Становището на КЗЛД има консултативен характер за администратора на лични данни (в случая МОН) при прилагане на относимите правни норми. Това становище има единствено разяснителен характер по приложението на коментираните в него разпоредби, без да поражда права и/или задължения за заинтересованите страни. Съгласно Регламент (ЕС) 2016/679 - Общ регламент относно защитата на данните, администраторът на лични данни сам или съвместно с друг администратор определя правилата и процедурите за обработване на данни, които трябва да съответстват на закона и регламента. За предприетите от администратора или съвместните администратори действия по обработване на данните се прилагат, както правилата на отчетност, прозрачност, добросъвестност, така и нормите отнасящи се до носене на административнонаказателна отговорност по отношение на законосъобразността на осъществяваните от него/тях обработвания.

Правен анализ:

Гражданската регистрация включва съвкупността от данни за едно лице, които го отличават от другите лица в обществото и в семейството му, в качеството на носител на субективни права, като име, гражданство, семейно положение, родство, постоянен адрес и др. Гражданската регистрация на физическите лица в Република България се основава на данните в актовете за тяхното гражданско състояние и на данните в други актове, посочени в закон. Вписването в регистъра на населението се извършва в общините по постоянен адрес на физическите лица. В регистрите на актовете за гражданското състояние се вписват (в населеното място, в което е настъпило събитието) събитията раждане, брак и смърт за всички лица, които към момента на настъпване на събитието са български граждани, и за лицата, които не са български граждани, но към момента на настъпване на събитието се намират на територията на Република България, като отговорността за гражданската регистрация на територията на конкретната община е на кмета на общината, съобразно разпоредбата на чл. 4, ал. 3 от Закона за гражданската регистрация (ЗГР).

Съгласно чл. 22 от ЗГР, регистърът на населението се поддържа в електронен вид и формира Национална база данни „Население“. Регионална база данни „Население“ е част от регистъра на населението и се състои от електронните лични регистрационни картони на физическите лица с постоянен и/или настоящ адрес в областта. Локална база данни „Население“ е част от регистъра

на населението и се състои от електронните лични регистрационни картони на физическите лица с постоянен и/или настоящ адрес в общината. В чл. 24 от ЗГР е разписано, че общинската администрация издава удостоверения въз основа на регистъра на населението.

Регистрите за гражданското състояние и регистърът на населението се създават и поддържат от Единната система за гражданска регистрация и административно обслужване на населението (ЕСГРАОН), която е национална система за гражданска регистрация на физическите лица в Република България и източник на лични данни за тях (чл. 100-101 ЗГР).

Съгласно чл. 3 от Закона за електронното управление (ЗЕУ) първичният администратор на данни изпраща служебно и безплатно данните на всички административни органи, на лицата, осъществяващи публични функции, и на организациите, предоставящи обществени услуги, които въз основа на закон също обработват тези данни и са заявили желание да ги получават. По смисъла на чл. 2, ал. 2 от ЗЕУ първичен администратор е административен орган, който по силата на закон събира или създава данни за гражданин или организация за първи път и изменя или заличава тези данни. Той предоставя достъп на гражданите и организациите до цялата информация, събрана за тях. Същевременно чл. 8, ал. 2 от ЗЕУ задължава административните органи, лицата, осъществяващи публични функции, и организациите, предоставящи обществени услуги, да предоставят всички услуги в рамките на своята компетентност и по електронен път, освен ако закон предвижда особена форма за извършване на отделни действия или издаване на съответни актове. Това задължение е скрепено и с изрично нормативно изискване за събиране, обработване и предоставяне на лични данни само в минимално необходимия обем за предоставяне на съответната услуга, като е гарантирано обработване на данните само за посочените цели, освен при наличие на изрично съгласие на субектите на данни (чл. 16 от същия закон). ЗЕУ вмениява задължение на Държавната агенция „Електронно управление“ да подsigури и поддържа техническа инфраструктура и информационна система, която да позволи фактическото и ефективно прилагане на електронното предоставяне на услуги. Съгласно Наредбата за общите изисквания към информационните системи, регистрите и електронните административни услуги, подаването на електронни документи се осъществява чрез публично достъпно уеб базирано приложение в Единния портал за достъп до електронните административни услуги и в официалните интернет страници на доставчиците на електронни административни услуги.

С оглед на приетата от Министерски съвет Стратегия за развитие на държавната администрация 2014 - 2020 год. и пътна карта към нея е заложено въвеждането на комплексно административно обслужване като иновативна форма в полза на гражданите и бизнеса. В тази връзка, с протоколно Решение № 23.8 от заседание на Министерски съвет, проведено на 19 юни 2013 г. е приет Базисен модел на комплексно административно обслужване, представляващ обща универсална рамка за въвеждане на комплексно административно обслужване в държавната администрация. Съгласно него, следва да се прилага служебното събиране на доказателства, регламентирано в чл. 36 от Административнопроцесуалния кодекс във връзка с изискването за еднократно събиране и създаване на данни и служебно уведомяване, предвидени в чл. 2, ал. 1 и чл. 3 от Закона за електронното управление.

С Решение № 338 на Министерския съвет от 23 юни 2017 г. са предприети мерки за намаляване на административната тежест върху гражданите и бизнеса чрез премахване на изискването за представяне на някои официални удостоверителни документи на хартиен носител. В приложението към т. 1, б. „а“ на РМС са дефинирани съответните удостоверителни услуги. За издаването на удостоверенията от списъка на услугите, администрациите използват справки от регистри, като съдържащите се в тях данни се извличат от администрациите автоматизирано по електронен път.

Възможността за предоставяне на тези услуги е реализирана чрез средата за междурегистров обмен (RegiX), която предоставя интерфейс за автоматизирано подаване и обслужване на стандартизирани заявки за административни услуги по електронен път. С разработените компоненти, необходими за свързване на информационните системи на администрациите, е осигурена възможността за потребителите на информация да извличат данни от основни регистри, сред които са Национална база данни „Население“, регистър БУЛСТАТ, Имотен регистър, Търговски регистър.

Посредством междурегистровия обмен е създадената възможност за реализиране на вътрешни електронни административни услуги, което е предпоставка за постигане на една от основните цели на електронното управление, залегнало и в чл. 58а, т. 5 от ЗЕУ – комплексно административно обслужване на гражданите и бизнеса. Този обмен се осъществява след идентифициране на всеки административен орган, регистриран в обща система за достъп, поддържана от Министерския съвет (Regix), която издава уникален идентификационен код за достъп на отделната администрация, който позволява проследяване на всяко влизане в системата за междурегистърен обмен и установяване на вида и обема данни, черпени от съответните достъпни регистри. Регламент (ЕС) 2016/679 (Общ регламент относно защитата на данните), който се прилага пряко от 25 май 2018 г., е нормативният акт, определящ правилата, свързани със защитата на физическите лица при обработването на личните им данни и относно свободното движение на тези данни. Общият регламент надгражда предишния режим за защита на данните, въведен от Директива 95/46/ЕО, транспонирана в българския Закон за защита на личните данни от 2002 г., като в същото време отчита динамиката на развитието на новите технологии и на дейностите по обработка на лични данни.

Съгласно чл. 4, т. 1 от Общия регламент, „лични данни“ означава всяка информация, свързана с идентифицирано физическо лице или физическо лице, което може да бъде идентифицирано („субект на данни“) пряко или непряко, по-специално чрез идентификатор като име, идентификационен номер, данни за местонахождение, онлайн идентификатор или по един или повече признаци, специфични за физическата, физиологичната, генетичната, психическата, умствената, икономическата, културната или социална идентичност на това физическо лице. Обработване на данните на субекта е всяка операция или съвкупност от операции, извършвана с лични данни или набор от лични данни чрез автоматични или други средства като събиране, записване, организиране, структуриране, съхранение, адаптиране или промяна, извличане, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване или друг начин, по който данните стават достъпни, подреждане или комбиниране, ограничаване, изтриване или унищожаване (чл. 4, т. 2 от Общия регламент относно защитата на данните).

Във всички случаи на осъществяване на действия по предоставяне на лични данни на субекта или на трети лица от регистрите на населението или от регистрите на актовете за гражданското състояние, същите съставляват действия по обработване на лични данни по смисъла на Общия регламент относно защитата на данните.

Предоставянето на информация, съдържаща лични данни, от страна на администратор, в конкретния случай Министерство на регионалното развитие и благоустройството, на друг администратор в лицето на Министерство на образованието и науката, би могло да се извърши само при наличието на една от хипотезите, визирани в чл. 6, пар. 1 от Регламента (условия за законосъобразно обработване на данни) и при стриктното спазване на принципите, разписани в чл. 5, пар. 1 от същия (принципи, свързани с обработването на данните).

Съгласно чл. 106, ал. 1 от Закона за гражданската регистрация, данните от ЕСГРАОН се предоставят на:

1. българските и чуждестранните граждани, както и на лицата без гражданство, за които се отнасят, а също така и на трети лица, когато тези данни са от значение за възникване, съществуване, изменение или прекратяване на техни законни права и интереси;

2. държавни органи и институции съобразно законоустановените им правомощия;

3. български и чуждестранни юридически лица - въз основа на закон, акт на съдебната власт или разрешение на Комисията за защита на личните данни.

Съгласно чл. 250, ал. 1 от Закона за предучилищното и училищното образование, Министерството на образованието и науката организира воденето на национална електронна информационна система за предучилищното и училищното образование, като в ал. 2 се уточнява, че воденето на националната електронна информационна система по ал. 1 се извършва при условия и по ред, определени с държавния образователен стандарт за информацията и документите.

В чл. 3 от Наредба № 8 от 11.08.2016 г. за информацията и документите за системата на предучилищното и училищното образование се съдържа задължението на Министерството на образованието и науката да организира воденето на НЕИСПУО и да поддържа електронен архив на информацията и документите в електронен формат в системата на предучилищното и училищното образование, който се организира чрез електронни информационни модули и регистри в НЕИСПУО. В чл. 4, ал. 1, т. 3 се посочва, че информацията и документите в системата на предучилищното и училищното образование се отнасят за децата, учениците и лицата, включени в обучения по чл. 169 и 170 от Закона за предучилищното и училищното образование (лицата, преминали обучение в курсове за ограмотяване и курсове за придобиване на компетентности от прогимназиалния етап за лица, навършили 16 години).

В чл. 6 от същата наредба се уточнява, че събирането, обработването, използването и съхраняването на информацията в системата на предучилищното и училищното образование се извършва чрез НЕИСПУО, като в чл. 7, т. 1 и т. 3 е изброено съдържанието на електронните модули и интегрираните с тях регистри на НЕИСПУО:

- модул „Институции“ съдържа информация, описана в приложение № 1, и Регистър на институциите в системата на предучилищното и училищното образование съгласно чл. 345, ал. 1 ЗПУО;

- модул „Децата и ученици“ съдържа лични образователни дела на децата и учениците с информация, описана в приложение № 3, и Регистър на документите за завършено основно образование, средно образование и/или придобита степен на професионална квалификация.

В чл. 9, ал. 4 се посочва, че информацията се събира, обработва и съхранява в съответствие с Регламент (ЕС) 2016/679, Закона за защита на личните данни, Наредбата за обмена на документи в администрацията, приета с ПМС № 101 от 2008 г. (ДВ, бр. 48 от 2008 г.), и с Наредбата за общите изисквания за мрежова и информационна сигурност, приета с ПМС № 279 от 2008 г. (ДВ, бр. 101 от 2008 г.).

Чл. 17 от Наредба № 8 предвижда информацията за децата и учениците да се отразява в лични образователни дела в модул „Децата и ученици“ от НЕИСПУО, като чл. 18 определя, че личното образователно дело е електронна партида за всяко дете/ученик, която съдържа информацията, определена в приложение № 3.

Приложение № 1 към чл. 7, т. 1 и Приложение № 3 към чл. 7, т. 3 изброяват категориите данни по отношение на: „Данни за паралелката/групата“: клас/група, брой ученици и вид на паралелката/групата, списък на учениците в паралелката/групата; изучаван профил/професия/специалност; форма и срок на обучение; брой ученици, повтарящи класа; пътуващи ученици и ученици със специални образователни потребности; „Педагогически специалисти/непедагогически персонал“; данни за педагогическите специалисти и непедагогическия персонал; длъжност и щатно място, на което е назначен; трудов стаж; данни за назначаване; данни за образованието и квалификацията; името на детето/ученика; информация за майката; информация за бащата; информация за друг възрастен, полагащ грижи за детето/ученика, като данните от работните карти на децата/учениците се въвеждат от общинските и държавните училища в НЕИСПУО ежегодно до 1 януари на съответната учебна година; „Педагогически специалисти/непедагогически персонал“ в детските градини: лични данни за педагогическите специалисти и непедагогическия персонал (ЕГН, име, презиме, фамилия, местоживеене, данни за контакт) и т.н.

От гореизложеното следва, че МОН обработва изброените категории лични данни на основание чл. 6, пар. 1, б. „в“ от Регламента, когато обработването е необходимо за спазването на законово задължение, което се прилага спрямо администратора. В случая следва да се вземе предвид Съображение 41 от Регламента, съгласно което, когато се прави позоваване на правно основание или законодателна мярка, това не налага непременно приемането на законодателен акт от парламент, без с това да се засягат изискванията съгласно конституционния ред на съответната държава членка.

Такова правно основание или законодателна мярка обаче следва да бъдат ясни и точни и прилагането им следва да бъде предвидимо за лицата, за които се прилагат. Нещо повече, доколкото МРРБ попада в обхвата на легалната дефиниция на „първичен администратор“ по смисъла на ЗЕУ, за него е налице задължение за служебно и безплатно предоставяне на исканите от МОН данни по силата на чл. 3 от същия закон, след като тези данни вече се обработват от заявителя и той, в качеството си на административен орган, е изразил желание за получаването им с цел поддържане в актуален вид.

Същевременно, съгласно чл. 5, пар. 1, б. „г“ от Регламента, задължение на МОН, в качеството му на администратор на лични данни, е да поддържа данните точни и при необходимост да ги актуализира, както и да предприеме всички разумни мерки, за да гарантира своевременното изтриване или коригиране на неточни лични данни, като се имат предвид целите, за които те се обработват.

Предвид горното и на основание чл. 58, пар. 3, б. „б“ от Общия регламент относно защитата на данните във вр. с чл. 10а, ал. 1 от Закона за защита на личните данни, КЗЛД изразява следното

СТАНОВИЩЕ:

1. В изпълнение на нормативно установените си задължения, Министерство на образованието и науката може да осъществява справки от регистрите на ЕСГРАОН на основание чл. 106, ал. 1, т. 2 от Закона за гражданската регистрация във вр. с чл. 6, пар. 1, б. „в“ от Регламент (ЕС) 2016/679, в следния обем: три имена, ЕГН, пол, дата и място на раждане и гражданство, единствено за лицата, чиито данни вече се съдържат в Националната електронна информационна система за предучилищното и училищното образование.

2. При съблюдаване на принципите, визирани в чл. 5, пар. 1, б. „б“ и „г“ от Регламент (ЕС) 2016/679 Министерство на образованието и науката следва да обработва достъпените данни за целите на извършване на проверка за тяхната точност.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Веселин Целков /п/

Комисия за защита на личните данни

Председател: Венцислав Караджов

Членове: Цанко Цолов

Мария Матева

Веселин Целков

Информационен бюлетин № 3 (84) 2020 г.

Издава се съгласно чл. 10, ал. 3 от ЗЗЛД

Уеб сайт на КЗЛД: www.cpdp.bg

Разпространява се в електронен вид

ISSN 2367-7759